

tướng hai

ĐOÀN XUÂN THU

tháng tư, và
những âm
vang lịch sử

TIM NGUYỄN

những mẫu
chuyện ngày cũ

LỘC NGUYỄN

tre

củ chi

TUỞNG NĂNG TIẾN

nguồn hy vọng
cho ukraine

VŨ HIẾN

của ít lòng vòng

DU UYÊN

Chim sắt
giữa trời

TRẦN LÝ LÊ

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnnguyễn (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

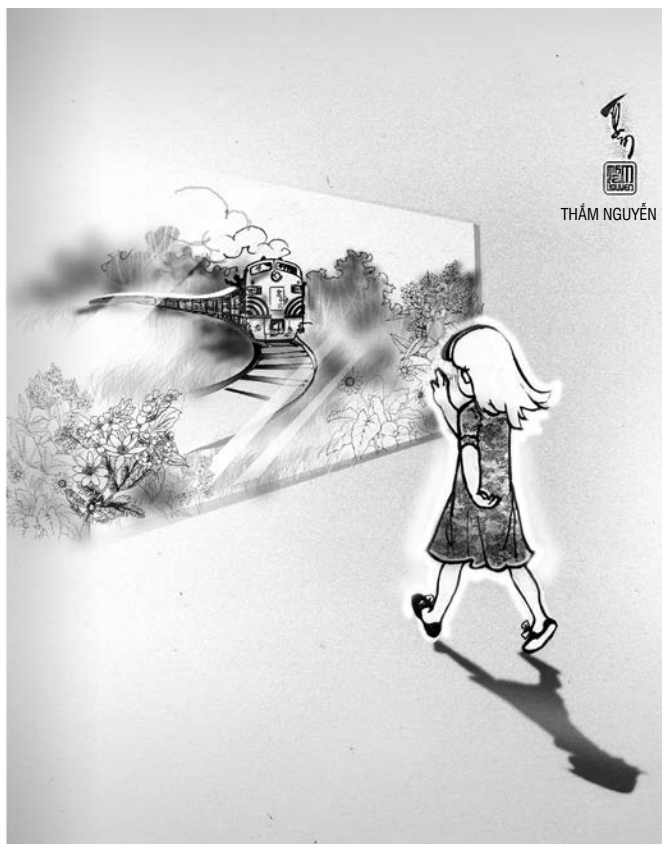
4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	THẾ GIỚI THỂ MỀM
13	Kiến THỨC PHỔ THÔNG
14	BÊN LỀ THỂ THAO
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
18	TÙY BÚT
21	
23	MIỆNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
27	THƯ TÍN
28	GIAO TIẾP
29	TRANG PHỤ NỮ
30	TRUYỆN NGẮN
33	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
34	
36	
38	
40	SOMETHING & ANYTHING
43	MẸO VẬT
44	
48	THỜI TRANG
50	TRANG THƠ
53	LƯỢT DI TRÚ
54	TRUYỆN NGẮN
56	PHIẾM
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KÀ
60	BÚT KÝ
63	BẠN CÓ BIẾT
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	SẢN PHẨM MỚI
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
74	TRONG HẦM RƯỢU
79	
82	TÀI LIỆU VĂN HỌC
84	HẠNH PHÚC TRONG TAY
86	TẬP GHI
88	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
92	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
94	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
98	SỔ TAY THƯỜNG DÂN
103	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Cô bé vẫy tay chào đoàn tàu
Triệu Minh	Uống đủ nước
Vũ Hiến	Nguồn hy vọng cho Ukraine
Mộc Mạc	Đôi tay người Mẹ
Trần Lý Lê	Chim sắt giữa trời
Phượng Nghi	Yoga
Trẻ Sưu Tầm	
Tim Nguyễn	Tháng Tư. và những âm vang lịch sử.
Đình Yên Thảo	Phu nhân một vị tướng
Đào Duy Hòa	Ve sầu sắp chui lên từ lòng đất Hoa Kỳ!
Bánh Bèo	
Du Uyên	Của ít lòng vòng
Trẻ	
Minh Hải	Bố mẹ và con nhỏ
Tiêu Huyền	Chệch rơ
Lộc Nguyễn	Những mẫu chuyện ngày vũ
Hạnh Việt	Snacks đừng mang lên máy bay
Gió Vivu	Vi vu tháng năm
Tạ Phong Tần	Bán “rác” & ăn “rác”
Tám Vạn	Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu & bức tượng “Thương tiếc”
Ian Bùi	1968
Hoàng Hương	Máy nước nóng - Water Heater
Hồ Đắc Vũ	Làm sạch kênh đào Saint-Martin ở Paris
Diệu Cô Nương	Xu hướng Jeans
Sao Khuê	Trên dòng lịch sử
Lê Minh Hải	Mất tình trạng Thường Trú Nhân
Hoàng Quân	Mạ đi thi
Đoàn Xuân Thu	Tướng Hai
Du Face	
Trẻ	Tennis
Lê Kung Diễm	Đi xem biểu tình!
Hoàng Vũ	Restroom cũng rắc rối!
Dương Hùng	Chuyện viên cảnh sát ở Massachusetts
Bảo Sơn	Cách tiết kiệm cho người lớn tuổi
Đào Thị Thanh Tuyền	Đi qua Tuy Hòa
Thiên Hương	Tạo sân vườn
Bảo Sơn	
Trẻ sưu tầm	
Trần Vũ	Nói chuyện với Duyên Anh (1972)
Nam Lộc	“Càng cấm đoán, càng đóng góp”
Phạm Hiền Mây	Hòa thượng Tuệ Sỹ và bài thơ ‘khung trời cũ’
Đặng Hiếu Sinh	Niềm vui của tuổi già
Nguyễn Thanh Bình	Cánh diều tuổi thơ
Nguyễn Sinh	Hội nhóm cực đoan trên mạng xã hội
Trẻ sưu tầm	
B.Tuyển	
Tưởng Năng Tiến	Củ Chi
Trẻ cười	

Hôm nay, Như Sao xin gửi đến bạn đọc thân mến một chuyện ngây thơ và cảm động xảy ra ở thành phố Tulsa, Oklahoma, trong lòng nước Mỹ này.

NS

THẨM NGUYỄN

Cô bé vẫy tay chào đoàn tàu

NHƯ SAO

Chuyện kể: Những năm trước đây, gia đình cô Briana Hefley Shepard chuyển đến thành phố Tulsa, thuộc tiểu bang Oklahoma. Nơi đây có 1 điểm đặc biệt khiến con gái của Shepard vô cùng thích thú: Đó chính là tấm cửa kính trong suốt, nơi cô bé có thể nhìn thấy những chuyến tàu rầm rập chạy qua.

Như một thói quen, suốt 3 năm liền, ngày nào cô bé đáng yêu cũng đứng bên cửa sổ, vẫy tay chào những người lái tàu với nụ cười rạng rỡ trên môi.

Không chỉ có cô bé đáng yêu, những người lái tàu cũng cảm thấy hình ảnh của em đã trở nên quá đỗi thân quen và gần gũi. Đến nỗi, kể cả khi cô bé không đứng chờ, những người lái tàu cũng sẽ bấm còi, ra hiệu để cô bé chạy tới bên cửa sổ.

“Những người lái tàu thường bấm còi, sau đó, con bé sẽ chạy ra cửa sổ. Hai bên vẫy tay chào nhau rồi mỉm cười vô cùng sáng khoái. Mỗi lần như vậy, tôi đều rất xúc động”, cô Shepard chia sẻ.

Mọi chuyện sẽ chẳng có gì đáng nói, cho đến khi cô gái bé nhỏ không

thể đứng chờ những đoàn tàu chạy qua mỗi ngày được nữa. Cô bé đã lớn, đã đến tuổi phải đi học. Theo chia sẻ của Shepard, chỉ một thời gian ngắn sau khi con gái không còn đứng ở cửa sổ mỗi ngày, một câu chuyện ấm áp tình người đã diễn ra và khiến cô không thể cầm được nước mắt.

Sau khi con bắt đầu đi học, Shepard đã viết bảng thông báo với dòng chữ “Con bé đã đi học rồi”, mặc dù cô không biết có ai buồn quan tâm hay chú ý đến tấm biển đó hay không.

Vài tuần trôi qua, bỗng

một ngày, tiếng gõ cửa vang lên. Bên ngoài, một trong số những người của đoàn tàu đang đứng chờ. *«Ban đầu tôi cứ nghĩ ông ấy là công nhân xây dựng. Thế nhưng tôi đã nhầm. Ông ấy đến để hỏi về cô bé có mái tóc vàng hoe, thường hay đứng bên cửa sổ để vẫy tay chào».*

Theo cô Shepard, mặc dù có nhìn thấy tấm biển thế nhưng nhiều người lái tàu không thể đọc được dòng chữ trên đó. Mặc dù cũng đoán được cô bé phải đi học, thế nhưng vì muốn chắc chắn nên 1 trong số những người lái tàu phải đến tận nơi để hỏi thăm. Trò chuyện với cô Shepard, người lái tàu cho biết mặc dù chỉ là hành động nhỏ thế nhưng cô bé với nụ cười tỏa nắng đã khiến cho họ cảm thấy thật thư thái, hạnh phúc mỗi khi làm nhiệm vụ. Vì đã quá quen với hình ảnh đó nên khi không còn thấy cô bé đứng chờ tàu, ai cũng cảm thấy rất nhớ và hụt hẫng.

“Chúng kiến tình bạn vô điều kiện của 2 bên suốt những năm qua khiến tôi cảm thấy nó như một phép màu. Cuộc ghé thăm của người lái tàu đã khiến tôi thêm tin vào sự tử tế và tình người. Đó là những giây phút chúng tôi không thể nào quên”, Shepard chia sẻ.

NS (THEO TIN INTERNET)

TRIỆU MINH

Trong cuộc khảo sát 1,746 người trưởng thành ở Hoa Kỳ, tháng 4 vừa qua, 8% nói rằng họ hiếm khi hoặc không bao giờ uống nước, 25% chỉ uống 1 đến 2 ly nước mỗi ngày, còn 66% cho biết họ uống mỗi ngày từ 3 ly trở lên.

Uống đủ nước

NÊN UỐNG BAO NHIÊU?

Học viện Y khoa Quốc gia khuyến nghị tiêu thụ 9 ly nước hàng ngày đối với phụ nữ (2.2 lít), và 13 ly (hay 3 lít), đối với nam giới. Hướng dẫn này tính lượng chất lỏng nạp vào từ đồ uống bao gồm nước, trà, nước canh và sữa. Thực phẩm thường cung cấp thêm 0.5 đến 1 lít chất lỏng mỗi ngày.

Nhưng nhu cầu về nước có thể khác nhau tùy thuộc vào độ tuổi, mức độ hoạt động, cơ thể, khí hậu hoặc mùa và bệnh tật. Một số người có thể cần đồ uống thể thao trong và sau khi tập để thay thế chất điện giải cũng như chất lỏng bị mất qua mồ hôi, phần lớn phụ thuộc vào cường độ tập luyện, thời gian và nhiệt độ môi trường.

NGƯỜI TA UỐNG GÌ THAY NƯỚC?

8% số người nói trên, hiếm khi hoặc không bao giờ uống nước hàng ngày, phần lớn cho biết soda là đồ uống ưa thích của họ. Đây là điều đáng lo ngại.

Thỉnh thoảng uống đồ uống có đường thì được, nhưng liên tục chọn nó thay vì nước có thể gây ra vấn đề về sức khỏe, bao gồm mập phì, tiểu đường loại 2, bệnh thận, bệnh tim mạch và sâu răng.

Thức uống phổ biến thứ hai trong nhóm này là trà; đây là một lựa chọn thay thế tốt cho nước nếu không thêm đường.

Phổ biến thứ ba là cà phê. Họ có thể gặp khó khăn trong việc giữ nước, tùy lượng caffeine uống trong ngày. Nếu uống tới 4 ly cà phê trở lên mỗi ngày, có thể dẫn đến tác dụng đi tiểu nhiều lần.

LÀM SAO BIẾT BẠN ĐỦ NƯỚC?

Việc uống chất lỏng rất quan trọng để duy trì huyết áp, nhịp tim và cân bằng điện giải tốt. Cách dễ nhất để xác định xem có đủ nước không là nhìn vào nước tiểu. Nước tiểu trong có nghĩa là bạn đã uống đủ lượng chất lỏng; nếu màu sẫm hơn có thể là bạn thiếu nước.

CÁCH TĂNG LƯỢNG NƯỚC UỐNG

Nếu thấy mình có thể thiếu nước, những điều sau giúp tăng lượng chất lỏng nạp vào:

Có nước trong tầm tay. Hãy để một chai nước lớn trên bàn làm việc, trong túi tập gym v.v. và nhằm nhĩ thường xuyên trong ngày.

Làm sao cho thích. Thêm trái cây và rau thơm vào nước để nước hấp dẫn hơn. Nếu không thích uống nước, trà không đường và sparkling water là những lựa chọn thay thế tốt.

Ăn trái cây và rau. Thực phẩm giàu nước như trái cây và rau có thể đóng góp tới 20% lượng chất lỏng của bạn. Ăn ít nhất ba phần rau và hai phần trái cây mỗi ngày để bổ sung nước cho cơ thể. Dưa chuột, rau diếp, ớt chuông, dưa hấu, củ cải, cà chua, spinach và berries có hơn 90% là nước.

Coi chừng những chất làm mất nước như rượu. Rượu khiến bạn mất nước mau hơn. Restroom ở quán bar thường phải đứng xếp hàng.

Những cách khác là đặt mục tiêu uống nước trước mỗi bữa ăn hoặc buổi sáng. Mọi người thường thức dậy với tình trạng mất nước sau khi uống ít hoặc không uống nước qua đêm, vì vậy, bắt đầu ngày mới với một ly nước lớn là một điều hay.

Nguồn hy vọng cho Ukraine

NGUỒN REUTERS

Thời gian chờ đợi là 6 tháng nhưng chỉ mất 4 ngày - sau khi hạ viện thông qua dự luật tối thứ Bảy 20/4, rồi thượng viện thông qua 3 hôm sau đó và cuối cùng được Tổng thống Joe Biden ký vào hôm thứ Tư 24/4 - để hoàn tất đạo luật viện trợ quân sự cho Ukraine, Israel và Đài Loan tổng cộng \$95 tỷ, trong đó có khoảng \$60 tỷ dành cho Ukraine. Khoản viện trợ này được gửi tới vào thời điểm khi quân đội Ukraine đang cố gắng chiến đấu để bảo vệ đất nước của họ trong niềm tuyệt vọng và giúp họ ngăn chặn một cuộc tấn công dữ dội của Nga có thể xảy ra trong thời gian vài tuần lễ sắp tới.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Đạo luật sẽ cung cấp một loạt vũ khí và thiết bị quân sự mà quân đội Hoa Kỳ đã bố trí sẵn để đưa sang cho Ukraine trong thời gian ngắn nhất và sẽ giúp Ukraine tái trang bị 2 thứ vũ khí từng đóng vai trò then chốt trong cuộc chiến: đạn pháo và đạn phòng không.

Hỗ trợ tấn công

Các cuộc chiến tranh vẫn thường luôn có sự tham gia của pháo binh, với các loại súng lớn mà quân đội sử dụng để bắn các loại đạn pháo và nhắm vào mục tiêu từ khoảng cách xa. Cả hai phía tham chiến đều sử dụng pháo binh để gây thiệt hại cho binh lính, tiêu diệt xe tăng và hầm trú ẩn của

kẻ địch từ xa hàng trăm dặm, với mục đích làm suy yếu đối phương trước một cuộc tấn công. Pháo binh cũng được sử dụng để ngăn chặn các cuộc tiến quân.

Tuy nhiên, trong những tháng gần đây, quân đội Ukraine đã bắt đầu cạn kiệt đạn pháo, buộc họ phải tấn công vào các mục tiêu là các xe bọc thép và binh

lính Nga bằng máy bay không người lái có cài theo chất nổ. Được cung cấp thêm đạn pháo sẽ cho phép Ukraine sử dụng pháo binh, có sức tàn phá cao hơn và có thể cầm chân lực lượng Nga ở khoảng cách xa hơn, giảm bớt mối đe dọa bởi các cuộc tấn công ô ạt mà họ có thể tung ra nhằm vào các lực lượng phòng vệ của Ukraine.

Theo các tin tức tình báo quân sự, trong thời gian gần đây, lực lượng Nga đã bắn sang Ukraine số lượng đạn pháo nhiều từ gấp 5 đến 10 lần so với Ukraine. Nếu tình trạng này tiếp tục kéo dài thêm ít tháng nữa, điều chắc chắn là Ukraine sẽ không thể cầm cự

được, và cuối cùng rất có thể Ukraine sẽ phải từ bỏ một số lãnh thổ và rút lui để bảo toàn lực lượng. Điều này sẽ cho phía Nga có tiếng nói mạnh hơn trong các cuộc đàm phán hoà bình nếu xảy ra.

Hỗ trợ phòng thủ

Ukraine cũng cần tới những loại vũ khí phòng không, chẳng hạn như hoả tiễn Patriot rất tốt tân do Hoa Kỳ sản xuất, có thể bắn hạ chiến đấu cơ và hoả tiễn. Mối đe dọa từ những loại vũ khí phòng không này đã khiến Nga không dám tung ra hết tất cả sức mạnh không quân của họ vì lo ngại Ukraine có thể triệt hạ các loại chiến đấu cơ đắt tiền đó.

Thay vào đó, Nga đã sử dụng hoả tiễn tầm xa và Ukraine đã bắn hạ khá nhiều hoả tiễn trong số đó.

Tuy nhiên, quân đội Ukraine cũng đã bắt đầu cạn kiệt các loại vũ khí phòng không đó. Hai tuần trước, Tổng thống Volodymyr Zelensky đã đổ lỗi cho nguồn vũ khí thiếu hụt của Ukraine khiến quốc gia họ đã không thể ngăn chặn được một loạt hoả tiễn của Nga bắn sang khiến ít nhất 17 người thiệt mạng ở khu vực phía bắc thủ đô Kyiv. Điều này sẽ không xảy ra, hoặc sự thiệt hại có thể giảm thiểu tối đa, nếu hệ thống phòng không của Ukraine được trang

bị đầy đủ.

Sau khi đạo luật viện trợ được hoàn tất với chữ ký của Tổng thống Biden, chỉ cần ít ngày các loại đạn pháo và phòng không mới sẽ bắt đầu được chuyển đến Ukraine. Khoản viện trợ \$60 tỷ sẽ đủ để cung cấp một số lượng vũ khí cho quân đội Ukraine sử dụng trong nhiều tháng, nhất là vào mùa hè tới đây trong khi nhiều tin tức tình báo cho biết quân đội Nga đang chuẩn bị một cuộc tấn công rất quy mô.

Một phần nhỏ của khoản viện trợ cũng sẽ dành cho các chương trình huấn luyện và sẽ giúp giải quyết một tình trạng thiếu hụt khác của Ukraine: quân số – bằng cách cho phép quân đội Ukraine chuẩn bị và đào tạo những tân binh mới cho tiền tuyến nhanh hơn. Khoản viện trợ mới cũng sẽ giúp huấn luyện cho quân đội Ukraine cách sử dụng một số vũ khí tối tân mà trước đây họ đã nhận được từ các quốc gia đồng minh phương Tây, trong đó có loại xe tăng Abrams và chiến đấu cơ F-16 của Hoa Kỳ.

Quân đội Ukraine cần thêm đạn pháo -WSJ

Kế hoạch tương lai

Một khi vũ khí viện trợ bắt đầu được chuyển đến, Ukraine có thể đưa vào sử dụng ngay ở mặt trận phía đông, nơi quân đội Nga gần đây đã chiếm được thành phố Avdiivka. Những vũ khí mới này có thể ngăn cản những tiến bộ gần đây mà Nga đạt được và ngăn chặn những cuộc tấn công lớn hơn. Một số phân tích gia đã lo ngại rằng tình trạng quân đội Ukraine thiếu vũ khí sẽ khiến họ gặp nhiều khó khăn hơn trong việc bảo vệ vùng nông thôn xung quanh Kharkiv, thành phố lớn thứ hai của Ukraine, chỉ đứng sau Kyiv, cũng như phần lãnh thổ còn lại nằm dọc theo bờ Hắc Hải.

Nếu tất cả mọi việc thuận lợi, quân đội Ukraine có

thể phát động chiến dịch tấn công vào năm 2025, có thể nhằm chiếm lại vùng lãnh thổ ở phía đông và đông nam của họ. Một mục tiêu quan trọng: cắt đôi phần đất mà Nga chiếm giữ ở khu vực phía đông thuộc tỉnh Donbas và bán đảo Crimea ở phía nam.

Mục tiêu chính yếu của chính phủ Ukraine là chiếm lại toàn bộ Donbas và Crimea. Nhiều chuyên gia quân sự tỏ ra hoài nghi liệu Ukraine có đủ khả năng để làm được điều đó hay không, đặc biệt là sau chiến dịch phản công gặp nhiều thất bại hồi năm ngoái.

Một số ý kiến cho rằng kịch bản thực tế nhất đối với Ukraine có lẽ không phải là chiếm lại toàn bộ lãnh thổ như trước

chiến tranh. Ukraine có thể sẽ phải chấp nhận bị thu nhỏ hơn, nhưng vẫn giữ lại phần lớn lãnh thổ của mình, sau đó hội nhập về mặt kinh tế và chiến lược với Châu Âu, tái xây dựng và bảo vệ đất nước về lâu về dài trước áp lực của Nga. Giải pháp này có lẽ tốt hơn rất nhiều so với sự thất bại hoàn toàn.

Trấn an đồng minh

Một điều quan trọng khác là với khoản viện trợ mới này của Hoa Kỳ cũng sẽ khuyến khích một số quốc gia đồng minh trong khối NATO trong thời gian qua còn đang do dự và chờ phản ứng từ Hoa Kỳ thì nay có thể an tâm chuyển giao các thiết bị và vũ khí cho Kyiv.

Một số nhà ngoại giao

cho biết, kể từ khi nguồn viện trợ cho cuộc chiến ở Ukraine trở thành một cuộc đấu đá chính trị ở Washington vào năm ngoái, cản trở nguồn cung cấp vũ khí mới, nhiều đồng minh của Hoa Kỳ đã do dự trong việc mở các kho vũ khí của họ để tiếp tế cho Kyiv, do lo ngại không biết Hoa Kỳ có còn quyết tâm hỗ trợ cho Ukraine hay không.

Nay, với việc Hoa Kỳ chấp thuận cho khoản viện trợ mới - được thông qua bởi lưỡng đảng tại quốc hội - có thể trấn an các quốc gia đồng minh hiện còn đang do dự rằng Hoa Kỳ vẫn tiếp tục ủng hộ Ukraine chống lại Nga và sẽ không để quốc gia này phải chịu thất bại.

VH

Miền đông Ukraine chịu nhiều áp lực của hỏa lực Nga - AP

BẢO HUÂN

Đôi tay người Mẹ

MỘC MẠC

Một chàng trai mới tốt nghiệp Đại học với thành tích xuất sắc đã phải đối mặt với cuộc phỏng vấn tuyển dụng quan trọng để giành vị trí quản lý trong một công ty lớn.

Anh ta vượt qua mọi vòng phỏng vấn, và cuối cùng, ông Giám đốc quyết định tự phỏng vấn anh.

Ông Giám đốc phát hiện ra rằng chàng trai này đã xuất sắc trong học tập suốt quãng đời của mình. Ông hỏi: “Anh có từng nhận học bổng không?”

Chàng trai trả lời: “Cha tôi mất từ khi tôi còn nhỏ, học bổng mỗi năm của tôi được cấp bởi Mẹ, bà đã gánh vác toàn bộ tài chính của gia đình.”

Ông Giám đốc tiếp tục: “Mẹ anh làm công việc gì?”

Chàng trai trả lời: “Mẹ tôi làm nghề giặt ủi.”

Ông Giám đốc đề xuất: “Hãy cho tôi xem bàn tay của anh.”

Chàng trai trẻ đưa đôi bàn tay gân guốc ra. Ông Giám đốc hỏi: “Anh có giúp đỡ mẹ giặt ủi bao giờ chưa?”

Chàng trai trả lời: “Trước khi ra trường thì chưa bao giờ. Mẹ tôi muốn tôi học và đọc sách. Bên cạnh đó, mẹ có thể làm nhanh hơn tôi.... Nhưng sau khi tốt nghiệp, tôi luôn giúp bà những việc nặng, mong gánh vác phụ bà một chút việc nhà.”

Ông Giám đốc hỏi: “Anh đã học được gì từ việc ở nhà của mình?”

Chàng trai trả lời trong nước mắt: “Tôi từng khóc khi cầm đôi bàn tay của mẹ mình, đôi bàn tay đẹp nhưng chứa đựng vết sẹo và chai sạn. Bà đã rất vất vả vì tôi ... Tôi hiểu sự quan trọng của tình cảm gia đình.”

Ông Giám đốc nói: “Đó là những gì tôi cần ở một quản lý. Chúc mừng, anh đã được chọn. Hy vọng tinh thần đoàn kết và cảm giác gia đình trong anh giúp công ty phát triển mạnh mẽ.”

Chim sắt giữa trời

Di chuyển bằng tàu bay khá nhiều trong công việc, tính ra là cả triệu dặm trời mây mà chẳng mấy khi phe ta thắc mắc về đàn chim sắt đưa mình đi khắp chốn. Dế Mèn đang nói về phi cơ và đường hàng không bạn ạ! Bây giờ rảnh rồi mới lần lần tự hỏi mấy câu “làm thế nào...?” và phe ta nhận ra rằng đi mây về gió [theo nghĩa đen chứ không phải lơ mơ với phù dung tiên tử] có khá nhiều chuyện để lan man, gần gũi nhất là việc đàn chim cánh sắt lên mây và xuống đất ngoài việc chế tạo đàn chim muôn vẻ nọ. Nhân viên phi trường phải sửa soạn những gì trước khi phi cơ cất cánh? Thức ăn nước uống nóng lạnh cho hành khách? Không khí luân lưu và được lọc thế nào để ta có thể hít thở an toàn? Nhà vệ sinh hoạt động ra sao ở 40 ngàn bộ Anh lơ lửng? ...

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Đó là một danh sách dài thòng những công việc mà cả đội ngũ nhân viên phi trường, *ground crew*, cũng như phi hành đoàn phải rậm rắp làm theo đúng thứ tự trước sau để phi cơ có thể lên xuống tạm đúng giờ. Từ việc ráp cầu vào hành lang lối ra để hành khách có thể lên tàu cho đến lúc

phi công mở máy, đưa tàu ra phi đạo và sẵn sàng cất cánh. Lúc nằm chờ tại cổng ra vào thì nhân viên đưa hành lý vào bụng con tàu, những thùng thức ăn, thức uống được đưa vào thân tàu. Phòng vệ sinh được lau chùi, đổ đầy nước mới vào thùng chứa sau khi hút sạch bồn chứa nước thải từ chuyến bay trước. Lượng xăng được tính

toán cẩn thận theo lịch trình của đường bay và con tàu nằm chờ hành khách. Máy móc hoạt động nhờ năng lượng từ máy phát điện của sân bay, hệ thống điều hòa không khí lọc và giữ độ mát trong thân tàu... Thế là con chim sắt sẵn sàng cất cánh.

Giữa không gian, làm thế nào để giữ con tàu phi thân đi tới ở vận tốc

600 dặm / giờ là việc của phi công và các tay kỹ sư hàng không, Để Mèn chẳng biết chi về những công việc ấy nên đành chịu, không dám thắc mắc cho lắm nhưng lại tò mò về những công việc xem ra giản dị như nấu nước sôi để pha cà phê, hâm nóng thức ăn bằng lò điện trong thân tàu bay, nhà vệ sinh hoạt động ra sao khi chẳng có ... ống nước nào để dội cho sạch bồn cầu hay chậu rửa tay ...

Chuyện giản dị như đời sống hằng ngày trong nhà như thế mà lại nhiều khô lắm bạn ạ! Nguồn năng lượng để nấu cơm, quên, nấu ăn, đun nước cũng như chạy tủ lạnh trong thân tàu bay đến từ “cục” pin khổng lồ trong dàn máy. Hóa ra

năng lượng xuất phát từ pin đã được sử dụng từ lâu lắm rồi, chỉ có điều là ta chẳng để ý đến “nó” mà thôi; chuyện pin - năng lượng chỉ được nhắc đến khi ta dùng điện thoại di động, rồi xe tự [vận] hành khoảng 20 năm trở lại đây.

Nước dùng trong thân tàu thì sao? Từ một thùng dự trữ bạn ạ! Tất nhiên thùng dự trữ có giới hạn, càng trữ nhiều nước thì tàu càng nặng và càng hao nhiên liệu và các tay kỹ sư kia phải tính toán cẩn thận, mỗi người trên tàu [có thể] dùng bao nhiêu nước để rửa tay, rửa mặt, đánh răng... rồi theo đó mà tính toán sao cho tạm đủ dùng. Còn bồn cầu thì làm thế nào? Nước đâu cho đủ mà tháo rửa

chất thải? Ôi chao cái mục nhà vệ sinh này mới nhiều khô làm sao!?

Gần đây, hệ thống kết nối liên mạng trên phi cơ trở nên phổ thông hoạt động ra sao khi tàu bay lơ lửng? Tất nhiên là chẳng có dây nhợ chi cả mà hoàn toàn tùy thuộc vào các vệ tinh trong không gian, phát sóng và thu sóng. Các *antenna* trên nóc tàu làm công việc thu góp sóng điện từ hệ thống vệ tinh kể trên. Theo ông Don Buchman, giám đốc điều hành có gốc gác kỹ sư hàng không của công ty Viasat, công ty cung cấp dịch vụ Wi-Fi trên phi cơ lớn nhất, các con tàu trang bị Wi-Fi của Viasat thu nhận sóng từ các vệ tinh đặt cách mặt đất cỡ 22,000 dặm (36,000 kilometers), dọc

theo đường xích đạo. Ở độ cao ấy, các vệ tinh kia có thể “thấy” khoảng 1/3 mặt đất. Tính sơ sơ, ta chỉ cần cỡ 3 vệ tinh là có thể kết nối với liên mạng trong khi bay bổng khắp thế giới; nhưng công ty Viasat khoe rằng họ có đến 18 vệ tinh. Và hành khách tha hồ sử dụng!

Trở lại với các thú lĩnh kinh như thức ăn uống, nhà vệ sinh... trong thân tàu. Theo ông Al St. Germain, một cố vấn chuyên nghiệp về kỹ nghệ hàng không thì việc chi trong tàu bay cũng khó khăn gấp đôi gấp ba những việc trên mặt đất kể cả những công việc giản dị nhẹ nhàng nhất vì nhiều lý do, chỗ đứng, ngồi giới hạn, nhiên liệu sử dụng cũng giới hạn và nhất là các công việc ấy phải hoàn tất khi ta lơ lửng giữa trời mây, “high altitude”. Đặc biệt là ngày nay, bá tánh xem ra bần khoản về môi sinh nhiều hơn, kỹ lưỡng hơn, ai nấy đều áy náy về lượng nguyên liệu sử dụng, làm thế nào để tiết giảm năng lượng trong mọi công việc, chuyện bay bổng cũng thế. Từ đó, ta thường gặp chữ “sustainability”. Hãng hàng không nào tiết kiệm năng lượng là có quyền “khoe hàng”, quảng cáo. Người trẻ có khuynh hướng chọn các chuyến bay ít tai hại cho môi sinh (?) khi kinh

Bên trong phi cơ

nghiệm bay bổng (hay passenger experience, “paxex”) tương đương như nhau; hãng hàng không nào thân thiện với môi sinh thì dễ thu hút người trẻ.

Thức ăn trên tàu bay thường bị chê bai nặng lời, món nguội ăn liền (theo nhà hàng đóng gói sẵn rồi khuân lên tàu) đã đành mà món nóng (trên các chuyến bay dài hoặc qua đêm) cần nấu nướng lại thì bị chê dữ dội hơn nữa. Tất nhiên là thịt cá chi cũng phải nấu sẵn rồi nướng lại chứ tiếp viên hàng không đâu có phải đầu bếp mà xắn tay áo, đeo tạp dề rồi loay hoay dù đôi khi cũng có người mặc áo đầu bếp ra giới thiệu bữa ăn tối trong lúc bay bổng?

Đế Mèn rẽ ngang để kể một chút về kinh nghiệm bay bổng riêng mình. Có một lần phe ta được “ăn theo”, tùm đuôi sếp lớn nhất lên phi cơ của công ty đi từ Basel về New York. Ôi chao, thứ gì trong thân tàu cũng khác thường, từ ghế ngồi đến phòng vệ sinh; mọi dịch vụ đều nhịp nhàng tuân tự lớp lang xuất hiện theo lịch trình. Đi phi cơ riêng nên chẳng ai soát vé, xe công ty đưa người đến tận chỗ phi cơ đậu sẵn, ta cứ việc tà tà bước lên tàu. Vừa an vị đã được mời “giải khát” với

đủ loại thức uống, bữa ăn kéo dài gần 2 tiếng với các món ăn gọi theo thực đơn, nấu nướng tại chỗ. Phe ta vừa nếm thức ăn uống vừa ngắm nghĩ việc nấu nướng trong thân tàu cách mặt đất 35 ngàn bộ Anh... và thâm hiểu tại sao bá tánh say mê và tranh giành ngôi sếp lớn.

Bây giờ thì biết sơ sơ về cách hâm nóng thức ăn trong phi cơ đang lơ lửng giữa trời. Hầu như mọi tàu bay đều trang bị nhiều lò nướng convection to kênh càng để có thể hâm nóng nhanh chóng 50-60 đĩa thức ăn cùng lúc; tất nhiên là các đĩa thức ăn ấy đã được đóng gói và nấu nướng sẵn từ nhà bếp dưới đất. Các lò nướng ấy chỉ được sử dụng sau khi phi cơ cất cánh và an vị tại độ cao đã định vì khi cất cánh, con chim sắt kia tận dụng năng lượng từ hệ thống điện năng.

Đèn đóm, nước sôi sử dụng trong thân tàu thì Đế Mèn biết rồi, còn mấy cái nhà vệ sinh kia thì sao? Bao nhiêu nước mới đủ cho mấy trăm hành khách sử dụng trên những chuyến bay dài cả nửa ngày hay lê thê hơn?

Trước đây thì người ta dùng nước như nhà vệ sinh dưới đất, chỉ tiết kiệm hơn chút đỉnh nên con chim sắt ề ạch vì

chở nặng nhưng đến năm 1975 thì ông James Kemper phát minh và giữ tác quyền của hệ thống “hút” bồn cầu, “vacuum flush system.” Hệ thống này bao gồm một ống dài nối với thùng chứa chất phế thải trong nhà vệ sinh và bơm, hoạt động dưới áp suất; trong suốt chuyến bay, hệ thống “hút” hoạt động qua sự khác biệt của mức áp suất khi tàu cất cánh và khi nằm trên mặt đất. Lúc sử dụng nhà vệ sinh, bấm nút “flush” hay “tháo”, cái van dưới bồn cầu mở ra và áp suất hút bỏ chất phế thải. Khi xong việc, cái van kia tự đóng lại. Với là, bồn cầu tráng Teflon nên chất phế thải thoát xuống bồn chứa dễ dàng.

Ống dẫn và bồn cầu tương đối nhỏ nên khi hành khách ắm ớ nào đó bỏ cả tã lót vào bồn cầu thì chuyện tắc nghẽn xảy ra và phòng vệ sinh bất khiển dụng. Trên chuyến bay đường dài mà 2, 3 phòng vệ sinh tắc nghẽn như thế thì tàu phải đáp cánh. Tệ hại hơn, chẳng may khi hệ thống hút/bơm kia trực trặc, bồn chứa rò rỉ giữa trời [không khí ở độ âm] thì chất phế thải đông đá rơi xuống đất, thứ ‘blue ice’ mà hãng hàng không ngán ngẩm. Luật pháp cấm phi cơ cất cánh khi phòng vệ sinh không

hoạt động bình thường.

Mới mẻ hơn, gần 50 năm sau ngày hệ thống Kemper ra đời thì công ty Jamco của Nhật trang bị luôn cả bidet, bồn rửa, trong nhà vệ sinh để hành khách rửa cả bàn tọa sau khi ‘giải phóng’ trực tràng! Những chuyến bay của hãng hàng không như JAL, Al Nippon Airways và Oman Air đã trang bị thứ bồn rửa này.

Khi con chim sắt đáp cánh, nhân viên phi trường lại bắt đầu công việc của họ, dọn dẹp nhà vệ sinh, bơm nhiên liệu, khuân thức ăn uống mới lên tàu ... Mọi hoạt động sửa soạn cho chuyến bay tới.

Các kỹ thuật “taxi” (đưa con tàu từ chỗ đậu ra phi đạo để cất cánh và ngược lại) mỗi ngày một cải tiến để bảo vệ môi sinh, tiết giảm tiếng động và nhiên liệu sử dụng, từ hệ thống bánh xe dưới bụng tàu bay đến máy móc điều khiển. Kỹ nghệ hàng không hoạt động dưới sự nhìn ngắm của những đôi mắt bảo tồn môi sinh nên với đà thay đổi này, ta sẽ thấy các con chim sắt bay nhẹ nhàng hơn, tiêu xài ít nhiên liệu hơn, hành khách sẽ thoải mái hơn với hệ thống không khí trong sạch hơn trong thân tàu?

TLL

PHƯƠNG NGHI

Tuy đã tồn tại khoảng 5,000 năm nhưng chưa bao giờ yoga phổ biến như ngày nay. Lý do chính là vì bạn có thể thực hành nó ở hầu hết mọi nơi.

Yoga

HAI KỲ - KỲ 2

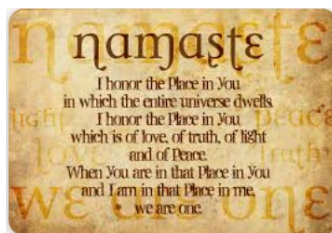
Một số người thực hành yoga nổi tiếng gồm Madonna, Meghan Markle, LeBron James và Paul McCartney; ông này, ở tuổi 78 (năm 2020), cho biết ông thường xuyên thực hành tư thế trồng cây chuối (shirshasana), lợi ích bao gồm cải thiện tuần hoàn, tiêu hóa và tập trung; nhưng tư thế khó khăn này dồn phần lớn trọng lượng cơ thể lên cổ và đầu, có thể nguy hiểm nếu không thực hiện đúng cách.

- Từ năm 2001 đến 2014, gần 30,000 người Mỹ phải vào phòng cấp cứu vì chấn thương liên quan đến yoga. Căng cơ (sprains) và bong gân là những tình trạng phổ biến nhất, nhưng chấn thương nghiêm trọng, dù hiếm gặp, vẫn có thể xảy ra. Một phụ nữ 39 tuổi ở Maryland bị đột quỵ nặng sau khi bị rách động mạch vì cố gắng thực hiện tư thế trồng cây chuối ngửa (pincha mayurasana). Để ngăn ngừa chấn thương, hãy tập luyện với người hướng dẫn có trình độ, khởi động kỹ lưỡng và không thử các tư thế vượt quá mức độ chịu đựng.

- Yash Moradiya, 22 tuổi, là người giữ kỷ lục Guinness thế giới 9 lần về việc duy trì các tư thế khó. Năm 2022, anh giữ tư thế con bọ cạp lộn ngược (vrischi kasana) - đứng bằng cẳng tay với lưng cong đến mức đầu và ngón chân có thể chạm nhau trong 29 phút 4 giây.

- Vinyasa yoga, còn được gọi là dòng chảy, là một trong những phong cách phổ biến nhất. Nó tập trung vào việc liên kết một loạt các tư thế với hơi thở một cách nhanh chóng và trôi chảy. Còn Ashtanga, cũng giống như vinyasa, nhưng có cấu trúc chặt chẽ hơn: Nó được tạo thành từ 6 chuỗi các tư thế cố định. Hot yoga được thực hiện trong phòng tắm hơi có nhiệt độ từ 80 đến 105 độ. Nhiệt được cho là làm tăng sức chịu đựng, tính linh hoạt và đốt cháy calorie.

- Bạn đã tập yoga và muốn thay đổi cách tập luyện? Hãy thử một số biến thể hiện đại. Yoga trên không (Aerial yoga) bao gồm việc treo người trên một chiếc võng lụa mắc trên trần nhà; nó có thể làm giảm áp lực khớp xương mà một số người cảm thấy khi tập yoga trên sàn. Yoga động vật (Animal yoga) giúp giảm căng thẳng và cải thiện tâm trạng bằng cách thực hành các tư thế cùng với chó con, dê và thậm chí cả ngựa.

- Tư thế xác chết (shavasana) trông đơn giản: Nằm ngửa, nhắm mắt. Nhưng có thể rất khó để thành thạo vì nó đòi hỏi trạng thái thiền định tĩnh lặng. Thường là tư thế cuối cùng của một lớp học yoga, mục đích là để cho việc luyện tập được ổn định trong tâm trí và cơ thể. Sau đó, bạn cùng lớp thường chào nhau bằng một câu chào mà ngay cả những ai không học yoga cũng biết: Namaste.

Kỳ này, mục “Bên Lề Thể Thao” có một sự trùng hợp ngẫu nhiên là các sự kiện thú vị toàn là “phe” nữ ... thành tích của các nàng cũng rất đáng ngưỡng mộ. Mời bạn theo dõi ...

Một mình đoạt cúp

Dân hâm mộ đá banh Mỹ hẳn còn râm ran vui sướng sau khi đội nữ nhà vô địch SheBelieves Cup năm 2024, cũng là lần thứ 5 liên tiếp, đội Mỹ đoạt cúp ở giải này (gồm 4 đội tham dự: Brazil, Canada, Japan và Mỹ).

Trận chung kết giữa Mỹ và Canada đầy kịch tính, tỉ số 2-2 và Canada suýt vô địch khi một cú đánh đầu bật xà ngang đội Mỹ vào phút 89.

Màn đá phạt penalty đầy căng thẳng khi các chân sút Mỹ thi nhau bắn chìm. Nhưng thủ môn Alyssa (Mỹ) đã đảo ngược kết quả nhờ phá được 3 quả phạt đền và sút tung lưới 1 bàn, mang chiến thắng về cho đội Mỹ. Sau trận này, số áo mang tên Alyssa bán đắt như tôm tươi, chỉ trong 3 tiếng đồng hồ, chiếc áo có tên Alyssa Naeher giá từ \$110 đến \$145 đã SOLD OUT!

Thủ môn Alyssa và áo đấu

Mục đích là vàng!

Người yêu thích thể thao không thể quên cô gái có khuôn mặt tươi rói, đội chiếc nón cao bồi cười toe toét và nhảy nhót như điên sau cú nhảy đoạt huy chương bạc tại 2023 World Athletics Championship, huy chương vàng tại World Indoor Championships 2024 ở Glasgow (Scotland). Cú nhảy xa trên 7 mét của Tara Davis-Woodhall đến nay vẫn chưa có đối thủ. Cô đang cố gắng tập luyện với mong muốn “cuốn” chiếc huy chương vàng tại Olympic Paris 2024 vào tháng 7 tới đây.

Tara Davis-Woodhall

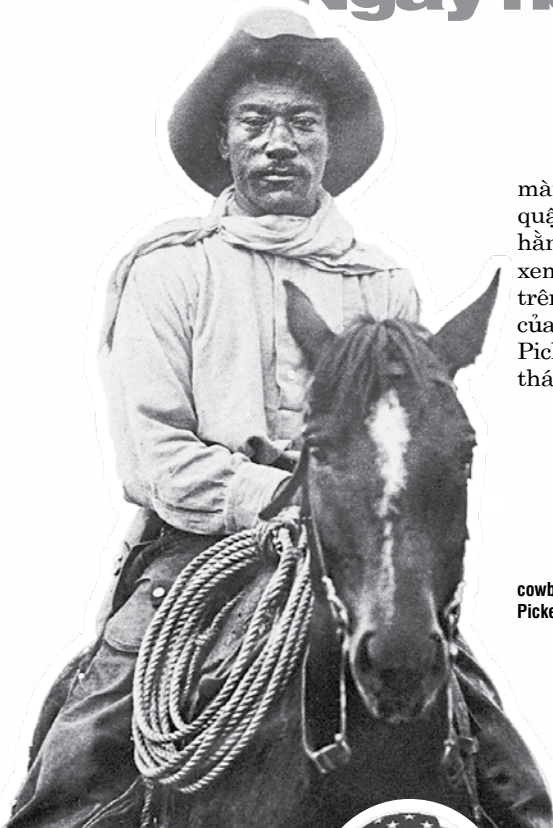
Thế hệ siêu sao mới

Trong số báo trước đây, mục “Bên Lề Thể Thao” có nhắc đến nữ cầu thủ bóng rổ xuất sắc trên sân đại học: Caitlin Clark. Cô đã đưa môn thể thao đại học lên một tầm cao chưa từng có. Sau khi từ giả sân bóng đại học, Clark được các câu lạc bộ và hãng thể thao săn đón nườm nượp. Cô đạt được một thỏa thuận \$28 triệu với Nike. Ngoài ra còn có GATORADE | BOSE | STATE FARM | BUICK | HY-VEE | H&R BLOCK | TOPPS. giá trị “thương hiệu” của cô có thể vượt qua những siêu sao bóng rổ nam như LeBron James, đã kiếm được \$90 triệu từ hợp đồng với Nike.

Caitlin Clark

Ngày này năm xưa...

cowboy Bill Pickett

4-5

1893

màn cối bò quăng dây quật xuống trời cằng mà hàng triệu người vẫn xem một cách hào hứng trên ti vi là do sáng kiến của chàng cowboy Bill Pickett bày ra ngày 4 tháng Năm, 1893.

4-5

1949

đến nay người Ý và dân mê đá banh vẫn không quên được những chàng trai Ý trẻ trung, tràn đầy nhựa sống của đội bóng Torino thiệt mạng do tai nạn máy bay. Xóa sổ nguyên đội hình 31 người, kể cả huấn luyện viên.

Đội tuyển tử nạn

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

JUN 1 2024 - 4:00PM CDT

THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs NAM HÀN

SÂN DICK'S SPORTING GOODS PARK, COMMERCE CITY, CO, USA

• • •

JUN 4 2024 - 7:00PM CDT

THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs NAM HÀN

SÂN ALLIANZ FIELD, ST. PAUL, MN, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

5-5

1956

ngày 5 tháng 5 năm 1956, giải vật Judo Thế Giới được tổ chức lần đầu tiên tại Tokyo (Nhật Bản). Phong trào lan tỏa và phát triển mạnh mẽ trên thế giới, đã biến Judo thành một đại sứ văn hóa vô giá cho nước Nhật.

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Tháng Ba rồi Tháng Tư
Nhớ ngày nào Nguyễn viết:
*tháng ba. tháng ba
trong đời tôi
và lịch sử. hoàng hôn
nghiêng mái quán
hải âu. bay xa. về đâu
thùy dương dậy. chiều tà
hung hãn*

Tháng Tư. và những âm vang lịch sử.

Ấy là những ngày cuối tháng 3.1975, Nguyễn xin phép đơn vị ra Nha Trang ít hôm để tìm mẹ, các em và các cháu di tản từ Pleiku xuống. Đó là những ngày hỗn loạn. Ban đêm ngụ tại trạm tiền phương của Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn II, ngày đi khắp các trạm tạm cư tìm kiếm. Không tin tức, Nguyễn phải nhắn tin qua đài phát thanh. Cuối cùng thì tìm ra, cả nhà đều an toàn. Yên tâm, sắp đặt xong mọi thứ, Nguyễn vội vàng ra sân bay đáp C130 về lại Sài Gòn. Chỉ ít hôm sau là Nha Trang di tản. Mẹ, các em và các cháu đều vào tới Sài Gòn.

Tháng Tư tràn tới trong hỗn loạn và ... bàng hoàng, đau đớn.

Những ngày của tháng Tư còn in đậm trong ký ức. Những ngày ấy, Nguyễn làm việc ở Đài Phát Thanh Quân Đội Sài Gòn. Tin xấu dồn dập bay về. CS chiếm Nha Trang, Cam Ranh. Cộng Quân đã tới Bình Long và sắp tới Sài Gòn. Hằng đêm Nguyễn và một vài anh em cắm trại ở Đài, nhưng rồi thưa thớt dần. Tối 29-30 thì Nguyễn cũng bỏ về. Về tới nhà ở Hoà Hưng lúc trời đã tối, Nguyễn được ông anh vợ rót cho một chén rượu ấm lòng. Hôm sau, mấy anh em từ già vợ con bước lên chiếc xe nhà chạy về phía Phú Lâm định đi về Cần Thơ tìm đường thoát. Nhưng mới ra tới đầu thành phố thì đã thấy Cộng Quân huy động dân chúng cờ xí biểu ngữ tràn ngập đường phố. Hoảng quá, anh em bỏ xe lẫn vô trong xóm. Thế là

chuyện vượt thoát không thành. Những đêm tiếp theo, Nguyễn không dám ở nhà, mà đi lang thang tá túc ở nhà ông chú và bạn bè để tránh bọn băng đồ chỉ điểm. Những ngày tiếp theo thành phố lên cơn sốt.

Cơn biến động lịch sử được nhiều người kể lại.

■ Nhà báo Huỳnh Kim Quang viết trên Việt Báo:

Bây giờ đã bước vào Tháng Tư. Tháng Tư đối với người Việt Nam chứa đầy ký ức thương đau! Đất nước thay ngôi đổi chủ. Hàng hàng lớp lớp người bị đẩy vào các ngục tù khổ sai trên khắp nước. Hàng triệu người bị đuổi khỏi nhà cửa vườn tược để đi tới những “vùng kinh tế mới” xa xôi, lạ hoắc, những nơi “khỉ ho cò gáy”. Hàng trăm ngàn người bỏ nước ra đi, lên núi, xuống biển để tìm lẽ sống trong cái chết bi hùng! Đúng như nhà thơ Viên Linh đã viết, “Tháng Tư máu chảy một trời sương tan”.

■ Cây bút sắc bén của Nguyễn Văn Lục cũng ghi:

Ngoài phố, chỉ còn nghe tiếng xích sắt lạnh lẽo của bánh xe nghiêng trên mặt đường nhựa. Mặt đất như rung lên bần bật. Sài Gòn như oằn mình dưới làn xích sắt đi qua. Tiếng xích sắt như nhắc nhở gọi về tiếng xích sắt của mùa xuân Praha năm nào. Cái mùa xuân nát úa. Cái mùa xuân hy vọng của tuổi trẻ Prague chưa kịp nhú lên thì đã bị xích sắt xe tăng của Hồng quân Liên Xô đè dập nát khi tiến vào Prague, trên

những đường phố lát đá gồ ghề, thẫm màu đen thuở nào của xứ Tiệp.

■ Nhà văn Ngô Thế Vinh thì ôn lại kỷ niệm với Thanh Tâm Tuyền ngày 30 tháng Tư và cả thời gian về sau:

Đã gặp Thanh Tâm Tuyền ở những ngày 30 tháng Tư 1975 nơi một căn nhà nhỏ bên Gia Định. Vợ Tâm lúc đó cũng vừa sinh đứa con trai út trong cảnh tán loạn bệnh viện Nguyễn Văn Học. “Một Chủ Nhật Khác” cuốn tiểu thuyết cuối cùng của “một thời để yêu một thời để chết” cũng vừa mới in xong, chưa kịp phát hành.

Ra tù 1982, gặp lại Thanh Tâm Tuyền của Bếp Lửa, bằng tuổi Dương Nghiễm Mậu nhưng trông anh già hơn nhiều, da sạm đen sắc diện của một người bị bệnh sốt rét kinh niên. Khó có thể tưởng tượng với vóc dáng mảnh mai ấy anh sống sót qua suốt 7 năm tù đầy ngày nào cũng đối lạnh nơi những vùng sơn lam chướng khí ấy ở các trại giam Miền Bắc. 7 năm đồn tre trảy gỗ trên ngàn, bị tre nứa đâm xuyên đùi không giải phẫu thuốc men nhưng anh vẫn sống sót, trong tù chống rét anh tập hút thuốc lòn, không giấy bút anh vẫn làm thơ qua trí nhớ nhưng là những bài thơ trở về với các thể thơ truyền thống. Thơ ở Đâu Xa là tập thơ cuối cùng làm trong tù TTT cho xuất bản ở bên Mỹ (1990).

Trong chỗ rất riêng tư, anh tâm sự: Thái Thanh bạn anh đã dứt khoát không hát từ sau 1975. Khi biết Thanh Tâm Tuyền vừa ra tù đến thăm, cô ấy cầm đàn và hát lại những bài thơ phổ nhạc của anh: Đêm màu hồng, Nửa hồn thương đau, Lệ đá xanh ... tuy ấm

lòng gặp lại cố tri nhưng rồi anh đã không còn nguyên vẹn cảm xúc để nghe lại những thanh âm ngày cũ.

■ Nhà thơ trẻ Nguyễn Phước Nguyên còn lưu giữ cho tới bây giờ cái nhìn sắc và lạ về Tháng Tư:

Sa mạc tháng Tư mọc lý tưởng xương rồng

tôi tự tử vào từng hư ảnh

■ Nguyễn này cũng có thơ tháng Tư. Nay tháng Tư về xin ghi lại:

Có những ngày đã đi vào giấc ngủ của cơn giông

ôi lời nói hư vô

mực đen chảy trong máu ứa

Tháng tư diên

mưa Sài Gòn ngày ấy

mưa rơi. mưa trái mùa. rơi trên nắm mộ đá ong

Tôi ngồi đây

buổi chiều ở Garland. mây trắng

lòng chợt nhớ chợt quên

những ngày đầy tin dữ

mất Pleiku. những đêm cà phê vui của tôi. trang thơ viết dưới đèn khuya

mất Đà Nẵng

mất Nha Trang

tiếng sóng biển chiều xa sao buồn vậy

và gió. gió thổi liên hồi trên mặt trống đêm

mẹ kiếp. kẻ thù bắn vào lưng ta

cô bé quàng khăn đỏ ơi. những con sói từ đồng hoang

trời Long Khánh. trưa

các anh đã chiến đấu trong rừng cao su vàng rộ

tựa vào gốc cây

tựa vào gò mồi

tựa lưng nhau. lá rụng rào rào như máu xối

rừng khô. trăng đã theo chim về bên kia đồi. vừng khói tan trong mắt

vợ tôi đâu

con tôi

giờ này thuyền ra cửa biển

sao trời nhiều mây

đoàn quân xa về họp nhau trong rừng

mất nổi lửa

tóc đâm chiều hoang

mưa rơi. mưa trái mùa. rơi trên nắm mộ đá ong

hút với nhau điệu thuốc cuối

hồn ta. hồn ta ơi. hoa khế chiều nay rụng tím đường về

Có những ngày đã đi vào giấc ngủ của cơn giông

mưa. mưa trái mùa rơi trên phố

lá dầu ố đỏ. lá dầu bay

run bên thêm gạch

ngọn đèn đường đã tắt trong mưa

hoàng hôn. chuột nhảy cười quanh đồng lửa

người nhìn nhau. xanh mặt

mưa mù ngõ xưa

sao trời gần. mây thấp. biển xa

trang sách ngày nào bỏ dở

mưa

mưa Sài Gòn ngày ấy

Có những ngày như nước mắt

lịch sử buồn. nắm mộ đá ong...

TN

Phu nhân một vị tướng

ĐINH YÊN THẢO
GARLAND, TX

1. Sơ ngộ

Bà cho số nhà lớn một số nên chúng tôi đảo xe một vòng vẫn chưa tìm ra. Vị khách của bà bấm điện thoại gọi lại, nhà ngay mặt đường, chỉ chạy thêm một đoạn là đến. Dừng xe thì bà đã đứng đợi trước ngôi nhà xinh xắn nho nhỏ, vẫy tay chào nhưng không đợi mà bước vào nhà.

Còn đôi năm nữa là bước vào tuổi 90, trông bà vẫn khá khỏe mạnh và hoạt bát, có phần thời trang với cái nón và chiếc khăn quàng cổ bắt mắt. Gặp bà lần đầu tiên theo lời rủ của một anh bạn nhà báo, chúng tôi cùng đến thăm bà. Không biết gì nhiều về bà ngoài cái tên và chút gia thế đã đọc được đó đây khi bà ra hồi ký đôi năm trước. Tôi cảm

nhận ngay nét quý phái, thanh lịch của những phụ nữ trí thức Hà thành di cư lần sự gần gũi, ân cần của người miền Nam qua cách bà tiếp đón và xưng hô cùng chúng tôi. Về nhà đọc sách của bà, thấy ấn tượng lần sơ ngộ của mình không sai mấy. Nhưng hãy trở lại điều này sau.

Tôi đảo mắt nhìn quanh phòng khách, rồi theo các anh em đến "thấp nhang cho chú", theo lời bà. Trên bàn thờ là tám ảnh người chồng. Phía dưới là ảnh thân phụ mẫu cùng di ảnh bà nội của bà. Vách tường kể bàn thờ treo thêm tám ảnh một vị tướng 3 sao mang quân phục, vẫn thường được đăng trên báo chí mỗi khi ai đó viết hay nhắc về ông. Ngay phía dưới là tấm ảnh chân dung của bà lúc

còn thiếu nữ. Rất đẹp. Tựa như một minh tinh màn bạc nào đó.

Vâng, bà là Nguyễn Tường Nhung, trưởng nữ của nhà văn Thạch Lam, một nhà văn trong nhóm Tự Lực Văn Đoàn và là phu nhân của cố Trung Tướng Ngô Quang Trưởng, Tư Lệnh Quân Đoàn 4 rồi Quân Đoàn 1, một tư lệnh chiến trường được đánh giá là ưu tú nhất của quân lực VNCH. Như vậy cũng có thể nhắc thêm, bà là cháu ruột của hai cột trụ khác trong nhóm Tự Lực Văn Đoàn là nhà văn Nhất Linh Nguyễn Tường Tam và Hoàng Đạo Nguyễn Tường Long, các anh trai của Thạch Lam Nguyễn Tường Lâm, những nhà văn tiên phong trong trường phái văn chương cách tân về văn hóa và xã hội và có ảnh hưởng nhất nhì trong lịch sử văn chương Việt Nam.

Tôi nói với bà rằng, tôi vẫn còn nhớ những truyện ngắn Gió Đầu Mùa, Nhà Mẹ Lê... của Thạch Lam, thân phụ bà. Thật ra tôi chẳng làm sao nhớ hết những gì đã đọc sau bao năm, ngoài những tựa truyện. Nhưng điều tôi nói là thật lòng, chẳng phải xã giao. Những gì còn sót lại trong tôi về Thạch Lam là một giọng văn đẹp, đầy lòng bác ái, cảm thông. Ngôi bút và tư tưởng của Thạch Lam có phần khác

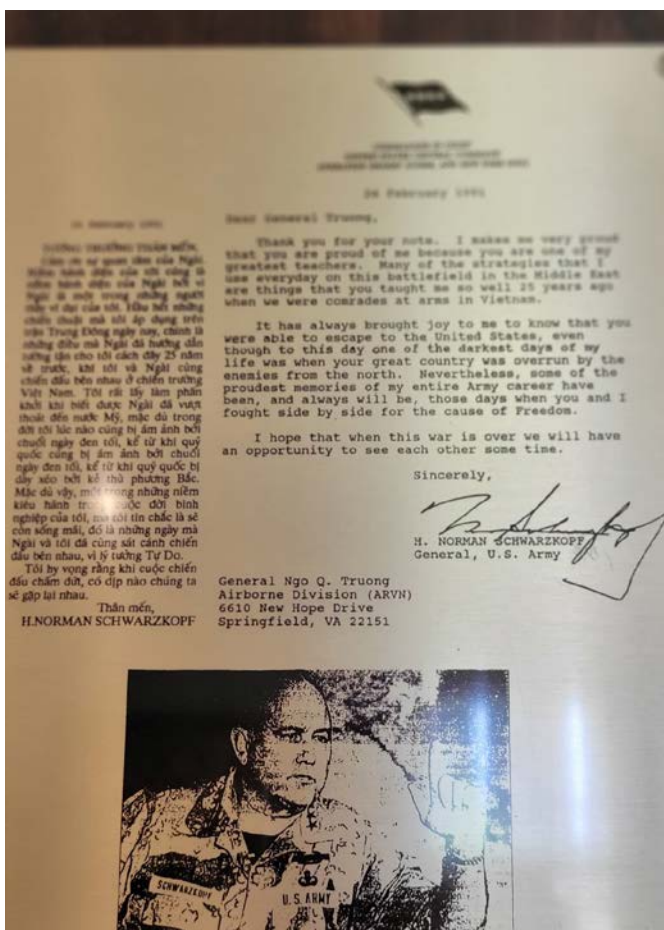
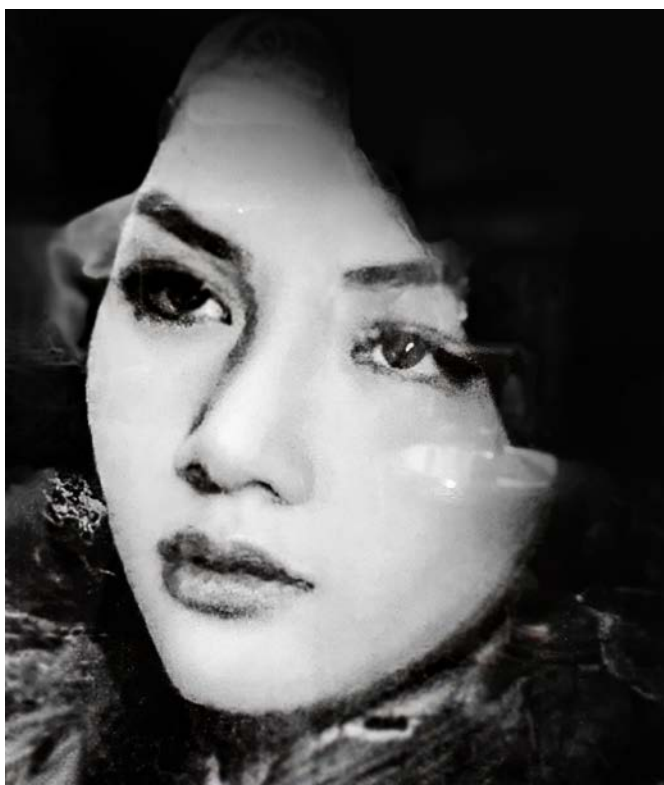
Bàn thờ Tướng Ngô Quang Trưởng

biệt với những nhà văn có xu hướng cách mạng lẫn lộn mạn trong nhóm như Nhất Linh, Khái Hưng, Thế Lữ... Văn phong và những truyện ngắn của ông nhẹ nhàng và tinh tế, thông cảm với phận người cơ cực, lâm than, đọc xong thường để lại những ngậm ngùi, suy nghĩ. Truyện ngắn của ông ở lại cùng tôi là vậy.

Bà giới thiệu vài bức ảnh, dăm tấm tranh và thư treo trên tường. Tôi đọc qua đôi lá thư của Đại Tướng Norman Schwarzkopf, cựu Tư Lệnh Bộ Tư Lệnh Trung Ương Hoa Kỳ, từng là tư lệnh chiến dịch Bão Sa Mạc trong chiến tranh vùng Vịnh, gửi cho tướng Trưởng với lời lẽ đầy ngưỡng mộ và kính trọng. Tướng Schwarzkopf từng phục vụ trong chiến tranh Việt Nam, là Thiếu Tá cố vấn lực lượng đặc nhiệm Sư Đoàn Dù, dưới quyền của Đại Tá Ngô Quang Trưởng là Phó Tư Lệnh Sư Đoàn Dù trong khoảng thời gian 1965-1966.

Chúng tôi ngồi trò chuyện cùng bà trước khi được bà mời đi ăn trưa tại một tiệm ăn nhỏ của con gái bà cũng gần nhà. Trước khi rời nhà, bà mang vài cuốn hồi ký ra ký tặng chúng tôi.

**Bức thư của Đại Tướng
Norman Schwarzkopf gửi
Trung Tướng Ngô Quang
Trưởng**

**Bà Nguyễn Tường Nhung
thời trẻ**

Ra tiệm, trò chuyện liên quan đến cuốn sách, bà bảo có dăm nơi mời bà ra mắt sách nhưng bà từ chối. Ra vậy. Tôi nhắc tên một chị bạn khá thân ở ngay thành phố tôi cư ngụ, mà bà bảo là người bà con bên tướng Trưởng, đã có lần rủ tôi cùng tổ chức ra mắt sách cho bà. Về sau không nghe chị nhắc lại, lý do là vậy. Có tổ chức mà bà chẳng bay xa tham dự được cũng đâu có ý nghĩa. Có lẽ bà để cho các nhà sách bán. Tiền bán được, bà gửi tặng cho các thương phế binh, người nghèo bên Việt Nam.

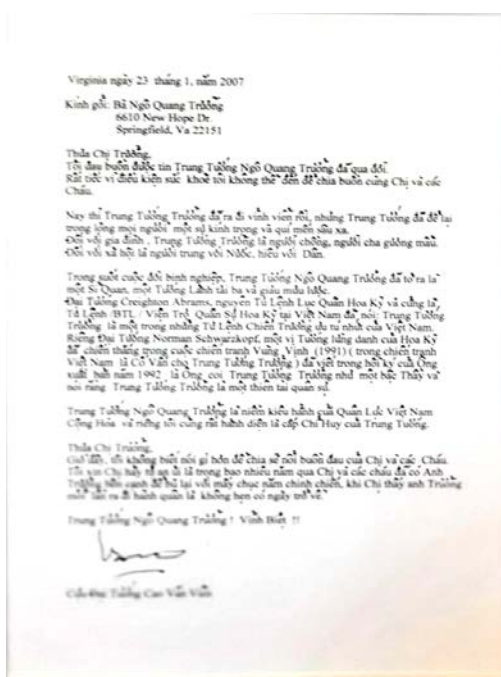
Rồi bà bảo chúng tôi đừng động lòng khi nói rằng, bà rất ít khi tặng sách cho người khác, ai thích đọc thì mua. Sách được tặng, người nhận không chắc sẽ trân trọng. Đúng thời, tôi nghĩ ngay cả mua, có người cũng không hẳn sẽ đọc.

Tôi không biết tại sao bà lại tặng chúng tôi? Có lẽ chúng tôi đến cùng anh nhà báo mà bà thân thiết và quý mến, và anh đã có sách của bà khi phát hành. Hay có thể bà cảm động khi tôi nhắc đến thân phụ bà và nghĩ có thể tôi là người sẽ đọc. Mà cũng có thể vì niềm vui riêng của bà khi có người đến thăm và trò chuyện vì bà nhờ một người bạn, cũng là phu nhân một cựu đại

➔ tá không quân, mang bó nhang đến cho chúng tôi thấp tổ lòng thành kính lên tướng Trưởng. Như vậy đã lâu không mấy ai đến thấp nhang. Tôi không chắc.

Không phải vì sự ưu ái vậy mà về nhà, tôi đọc ngay cuốn hồi ký, mà bà gọi là hồi ức "Tháng Ngày Qua" của bà. Đọc rất nhanh và trọn vẹn. Rồi lại giở tìm dăm trang, đọc chậm lại những điều tạo cho tôi sự xúc động.

Tôi không ngờ cuộc đời phu nhân một vị tướng lại lắm nỗi thăng trầm đến vậy. Những tháng ngày cơ hàn, thiếu thốn khi mồ côi cha từ rất sớm. Hạnh phúc xen lẫn khổ đau, hụt hẫng. Từ một thế giới quyền uy trở thành người vợ bôn ba công việc đời thường, với không ít ghen ngào trong những năm tháng đầu tiên trên xứ người. Những chăm

Major Gen. Ngô Quang Trưởng, then commanding 1st ARVN Division, is decorated by Gen. Cao Văn Viên at Hue. Abrams considered Thong South Vietnam's best field commander, telling his officers that Thong's division "does better in the jungle than we do."

Thư chia buồn của Đại Tướng Cao Văn Viên

sóc, yêu thương dành cho những năm tháng cuối đời của chồng bà. Rồi những tháng ngày và cảm nghiệm bình yên ở chặng cuối cuộc đời.

Tôi còn thêm bất ngờ khi đọc được những trang sách phẳng phất giọng

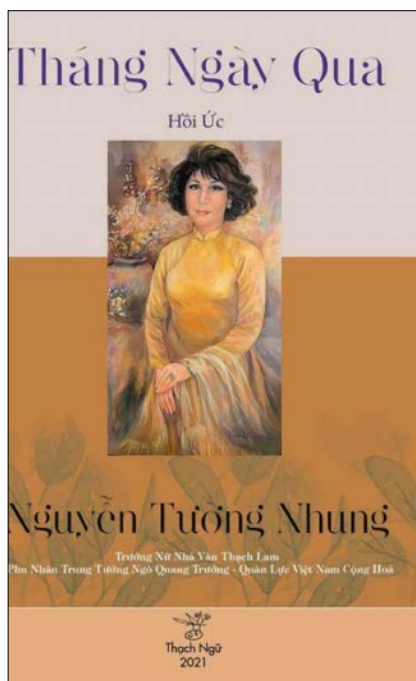
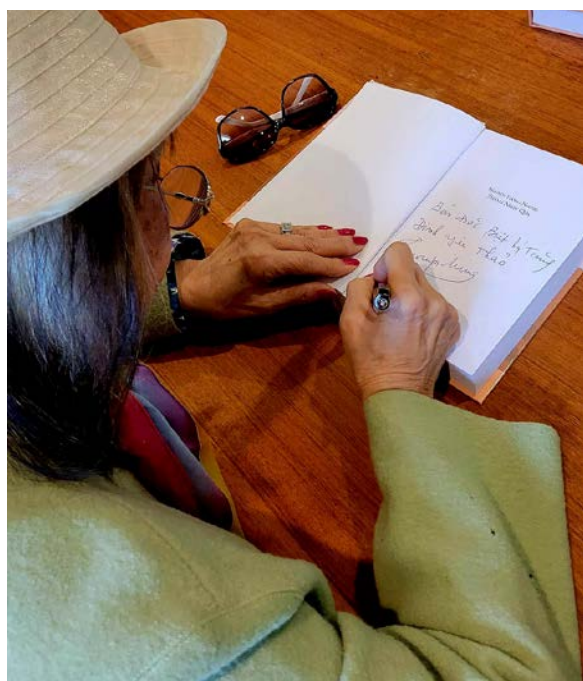
văn Thạch Lam, từ một tác giả chưa hề cầm bút trước kia khi đọc hồi ức của bà. Rất chân thật và đầy cảm xúc. Có những đoạn nông nản, lãng mạn. Có những trang xót xa, ngậm ngùi. Có những câu văn tả chân

vô cùng đẹp. Có những ý tưởng bác ái, nhân văn và thứ tha.

Và hơn hết, tôi hiểu thêm đôi điều về con người một vị tướng, về tâm trạng những người mẹ, người vợ lính trong thời chiến chinh, ly lạc. Và tất nhiên là cuộc đời một người phụ nữ xuất thân từ một gia đình văn chương lừng danh rồi trở thành vợ một danh tướng tài ba, có thể khác xa những gì mà thế hệ đồng thời với bà hay đi sau như chúng tôi đã hình dung.

Hãy thử thả bắt đầu lần giở từng trang sách, đọc mỗi câu chuyện trong hồi ức của phu nhân một vị tướng.

(còn tiếp)

Bà Nguyễn Tường Nhung ký tặng sách cho tác giả

Ve sầu sắp chui lên từ lòng đất Hoa Kỳ!

ĐÀO DUY HÒA

Hoa Kỳ đang chuẩn bị cho đợt xuất hiện ve sầu lớn nhất trong 200 năm qua. Một số loài ve sầu nằm im trong nhiều thập niên qua đang cùng lúc hoàn thành chu kỳ ngủ im trong lòng đất của chúng. Điều này sẽ dẫn đến một cuộc “xâm lược” đặc biệt trong vòng 1 hoặc 2 tháng tới.

Hàng năm, hàng triệu con ve sầu xâm chiếm miền Đông và miền Nam nước Mỹ, như Chicago, Nashville, Atlanta và đôi khi là New York. Nhưng vào năm 2024, Đại học Colorado thông báo rằng hàng chục tỷ con ve sầu sẽ chui lên khỏi mặt đất trong khoảng thời gian từ Tháng 5 đến Tháng 6.

2 phân loài ve sẽ hoàn thành chu kỳ của mình lần lượt là 13 và 17 năm vào cùng thời điểm trong năm nay. Những con ve sầu định kỳ này sẽ nổi lên rất ồn ào và kêu vang ngay khi nhiệt độ mặt đất đạt 17°C đến 18°C. Do đó, trên thực tế, không phải tất cả các tiểu bang của Mỹ sẽ bị ảnh hưởng

Ve sầu đậu trên lá,

Ve sầu lột xác,

cùng một lúc. Sau khi trỗi lên khỏi mặt đất, những con ve sầu này sẽ chỉ sống được vài tuần với mục đích duy nhất là sinh sản.

Một cuộc xâm lấn hoàn toàn vô hại.

Lần cuối cùng một cuộc xâm lấn như vậy xảy ra ở Hoa Kỳ là vào năm 1803, các tiểu bang bị ảnh hưởng là Alabama, Arkansas, Georgia, Illinois, Indiana, Kentucky, Louisiana, Mississippi, Missouri, North và South Carolina, Oklahoma, Tennessee và Virginia.

Ve sầu không sợ con người và không ngần ngại chui vào quần áo và đậu trên tóc. Đại học Colorado chỉ rõ rằng cuộc xâm lấn tự nhiên của ve sầu là vô hại đối với con người và cây trồng. Ngược lại, chúng sẽ làm hài lòng các loài chim và loài gặm nhấm khi trở thành món ăn khoái khẩu cho các loài động vật này. Xác ve sầu chưa bị ăn hết sẽ rơi xuống đất và tạo thành nguồn phân bón tự nhiên tuyệt vời cho cây trồng.

DDH

Ve sầu là nguồn phân bón tuyệt vời cho cây trồng.

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ
02-05-2024 - 08-05-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.181
ANA	2	LAX, HND	\$1.242
CATHAY PACIFIC	2	LAX, HKG	\$1.315
KOREAN AIR	1	ICN	\$1.318
AMERICAN /CATHAY	2	LAX, HKG	\$1.325
ASIANA AIRLINES	3	LAX, LAX, ICN	\$1.339
PHILIPPINE AIRLINES	2	LAX, MNL	\$1.365
SINGAPORE AIRLINES	2	LAX, SIN	\$1.413
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$1.517

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,137 VN ĐỒNG
EURO	\$26,509 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$18,084 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16,132 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$158.10 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	156,047 YEN NHẬT
	0.93267 EURO
	0.80006 BẢNG ANH
	1.36571 CANADA
	0.91298 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

2/5/2011

Ngày 2 tháng 5 năm 2011, thủ lĩnh al-Qaeda là Osama bin Laden bị đặc nhiệm Mỹ bắn chết trong dinh thự của mình ở Pakistan.

Osama bin Laden là tác giả của nhiều vụ tấn công vào Mỹ: đánh bom Đại sứ quán Mỹ năm 1988, đánh bom tòa tháp đôi (World Trade Center) năm 1993 và đánh sập tòa tháp đôi bằng máy bay dân sự vào ngày 11-9-2001.

2/5/2017

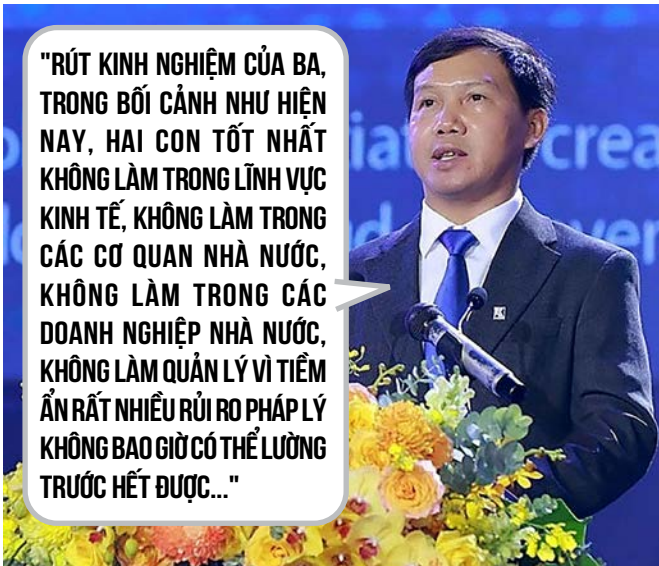
Ngày 2 tháng 5 năm 2017, là ngày mất của Trung tướng QLVNCH Hoàng Xuân Lãm. Ông sinh vào tháng 10 năm 1928 tại Quảng Trị. Ông từng đảm nhận các chức vụ Tư lệnh Sư đoàn 2 Bộ binh (1964), sau đó kiêm Tư lệnh Quân đoàn I (1966), Tư lệnh cuộc Hành quân Lam Sơn 719 (1971), và cuối cùng là Phụ tá Tổng trưởng Quốc phòng (1975). Sau ngày mất nước, ông di tản sang Mỹ và mất vào ngày 2-5-2017. Hưởng thọ 89 tuổi.

BÁNH BÈO

Ông Phan Quang Huy - Bí thư Đảng ủy ĐCSVN, Tổng Giám đốc Công ty nhà nước Khánh Việt được xác định tử vong do thuê một căn phòng ở tầng 33 ở khách sạn và "tê" xuống đất từ căn phòng này, trong thư được cho là "thư tuyệt mệnh" của ông, có đoạn trích:

Ông Trần Ngọc Thảo (pháp danh Thích Nhật Từ) - người nắm nhiều chức vụ cao trong Giáo hội Phật giáo độc quyền tại Việt Nam, cũng thấy người Cộng Sản là người xấu:

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu "Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm". Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như "thước đo" về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Ông Phạm Thái Hà - trợ lý, cánh tay đắc lực của ông Vương Đình Huệ (Chủ tịch Quốc hội CSVN) đã bị bắt. Còn ông Huệ vương tưng tin đồn đã nộp thư xin từ chức, nhưng tin tức chính thống vẫn chưa xác định. Ông Huệ từng lo lắng ở quá khứ rằng:

Ngay cả tham lam thì nhà nước CSVN cũng muốn độc quyền. Bởi họ được độc quyền bán điện với giá cao nhất Đông Nam Á cho dân VN, nhưng khi dân tự lắp hệ thống điện năng lượng mặt trời, dư điện thì nhà nước "mua" lại với giá 0 đồng, vì:

Nguyễn Hồng Diên
Bộ trưởng Bộ Công thương CSVN

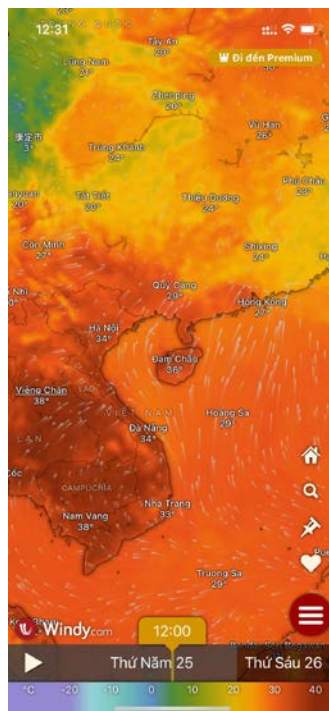
Chúng ta đã quá quen với câu “cửa ít lòng nhiều” trong kho tàng chữ nghĩa Việt: phẩm chất của một món quà không nằm ở giá trị vật chất mà là giá trị tinh thần. Dầu là cái áo cũ, nhưng người tặng cho với nụ cười ấm áp còn quý hơn cái áo gấm mới tinh được tặng bởi ánh mắt dè dặt, khinh khi.

Cửa ít lòng vòng

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Khắp Việt Nam nóng cháy da, hạn mặn xâm chiếm
- NGUỒN: FACEBOOK

1. Cửa ít lòng nhiều

Có nhiều câu chuyện thể hiện vẻ đẹp của câu nói trên, nhưng tôi thích câu chuyện này: Có một cô gái trẻ đã tới thuê 1 căn nhà nhỏ trong một con hẻm cụt. Thời gian đầu khi cô mới chuyển tới thì không có vấn đề gì ngoài việc vì quá bận rộn mà chuyển đến đây vài tháng rồi nhưng cô không làm quen với ai cả. Mọi chuyện cứ diễn ra như vậy cho tới vài ngày gần đây luôn có một vài đôi giày da cũ bị bỏ ở trước cửa nhà mình.

Đoán là của hàng xóm để nhâm nên cô lại để lại trước cửa nhà họ. Tuy nhiên, những ngày sau đó liên tục có những đôi giày cũ kỹ được đặt trước cửa nhà cô. Sau một ngày đi làm mệt mỏi, về nhà thấy những đôi giày rách bị hàng xóm vứt trước cửa nhà mình khiến cô vô cùng khó chịu.

Tối một ngày không chịu nổi nữa, cô gái qua gõ cửa thì thấy người phụ nữ lớn tuổi ra mở cửa. Vì quá tức giận nên cô đã lớn tiếng mắng nhà hàng xóm rằng: “Tại sao ngày nào bác cũng ném mấy đôi giày rách sang cửa nhà tôi vậy, không dùng nữa thì vứt ra thùng rác, cửa nhà tôi không phải thùng rác nên đừng ném rác sang đây nữa.”

Trước lời chỉ trích của cô, người phụ nữ lớn tuổi nhà hàng xóm ấp úng mãi không biết nói gì. Thấy người mở cửa là bác gái lớn tuổi nên cô gái cũng không muốn làm âm lên. Sau khi nói xong thì cô cũng bỏ về nhà và không nói gì thêm.

Tối hôm đó, khi đi làm về thì cô lại phát hiện đôi giày da ở trước cửa, cô phát điên, định cầm đôi giày bỏ vào thùng rác thì thấy lần này có thêm 1 mảnh giấy ở dưới đế giày. Trên tờ giấy viết rằng: “Chào dì, cháu là hàng xóm phía đối diện đây. Vì đi hay đi làm về trễ nên mọi người chưa có dịp gặp gỡ nói chuyện. Hôm nay bà nội cháu có kể lại

chuyện của dì. Có lẽ là có chút hiểu nhầm, ông bà cháu vì lo dì ở nhà một mình không an toàn nên cố ý đặt giày nam trước cửa nhà bên đó. Đôi giày đó tuy cũ nhưng không phải rác đâu, đôi đấy ông nội cháu vẫn đang dùng đi oi. Đền trong hẻm mấy bữa nay bị hư, nhưng dì yên tâm nhé, nay ông cháu đã sửa lại rồi.”

Sau khi hiểu ra toàn bộ sự thật, cô gái lặng mình hồi lâu sau đó bật khóc nức nở. Giai đoạn này, cô gặp nhiều khó khăn và áp lực, nhưng có một và khổ tới đâu cũng không kêu than hay rơi một giọt nước mắt nào. Ấy vậy mà tối đó, cổ lại bật khóc nức nở ...

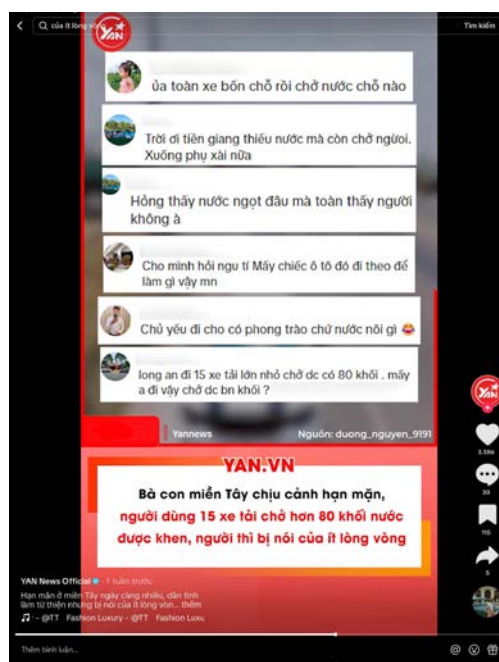
2. Cửa ít lòng vòng

Bên cạnh “cửa ít lòng nhiều” thì cũng có người

“cửa ít lòng ít” - ngược lại với những tấm lòng vàng thì cũng có những tấm lòng sắt, tấm lòng bê tông ... trong số những người tặng quà, có rất nhiều người tặng món quà tượng trưng (cửa ít) nhưng nhâm mục đích mượn thân phận khổ sở của người nhận quà mà quảng cáo bản thân (lòng ít). Câu “cửa ít lòng ít” nghe không được thông minh nhỉ, nên cư dân mạng Việt Nam chế ra câu “cửa ít lòng vòng”.

Câu này phổ biến từ 2023, khi có một người dùng mạng xã hội liên tục đăng các video quay lại cảnh anh ta chặn đường những phụ nữ lớn tuổi, cụ bà nghèo khó, vô gia cư hoặc buôn gánh bán bưng ... giữa trưa nắng, rồi hỏi về gia cảnh của họ. Sau đó dưới ánh mắt rưng rưng sắp khóc

của họ, người này buông ra những lời chúc vắn vể và dài dòng (xin trích): “...Con chúc cho bà đời đời bà sống an lành trong ánh sáng hào quang của mười phương chư Phật, Xin đức Phật A Di Đà từ bi gia hộ độ trì bà muôn đời phước an. Một câu niệm Phật để tâm chúng sanh trở thành tâm Phật. Một câu niệm Phật ao nước đục trở thành ao nước trong. Một câu niệm Phật để tăng trưởng phước duyên và tiêu trừ nghiệp chướng... Nam Mô A Di Đà Phật. Xin Phật ban phước lành cho bà muôn đời bình an nha bà. Hôm nay đủ nhân duyên lành con xin chia sẻ tình thương của con cho bà nha...” Cuối cùng, người thanh niên này “phát” cho bà cụ 5,000 VND. Ngoài những gạch đá, bất bình của cư dân mạng thì tiền

Người ta tranh cãi về việc “cửa ít lòng nhiều” hay “cửa ít lòng vòng” - NGUỒN: CHỤP MÀN HÌNH

quảng cáo thu lại từ các video trên cũng đủ cho thanh niên này xây biệt phủ và mua một cái khóa thật to, nhốt bản thân vô trổng, đừng ra ngoài làm khó cho những mảnh đời đang khó ... Nhưng thanh niên trên không chịu, anh ta cho rằng do anh ta có ít tiền nên cho ít, còn lý do chặn đường người ta mưu sinh, quay video lại những lời chúc dài dòng dưới trưa nắng để tạo ra ý nghĩa gì thì anh ta không nói. Nếu thật sự “cửa ít lòng vàng”, thì anh chỉ cần đưa tờ 5,000 VN bằng hai tay cho những người vô gia cư, người buôn gánh bán bưng giữa trưa nắng là đủ thấy giá trị cao, không cần nín giữ người ta quay từng video làm “bằng chứng trước cư dân mạng” làm gì.

Hay mới đây, khi nhiều tỉnh của Đồng bằng sông Cửu Long thiếu nước sinh hoạt trầm trọng do nắng nóng kéo dài kèm ảnh hưởng nặng nề bởi hạn hán, nước mặn xâm nhập. Những chuyến “xe nước nghĩa tình” từ khắp nơi được chở tới “tưới mát” lòng dân những ngày nắng hạn. Từ đó, tạo ra cuộc đua ngầm giữa các “nhà tài trợ” trên mạng, coi ai có “cửa ít lòng nhiều” hơn, ai “cửa ít lòng vòng” hơn. Tuy trên lý thuyết, cho một xô nước cũng là tấm lòng vàng rồi, nhưng càng cho nhiều nước thì cư dân mạng

Lu trữ nước của một gia đình ở Trà Vinh - NGUỒN: BIÊN THỊ HỒNG NHUNG

càng khen nhiều, nên các nhà tài trợ đều rất “phấn đấu”. Nổi bật nhất trong đám đông là một nhà tài trợ tên Dương, anh này quyên tặng 2 xe tải nước cho bà con ở vùng bị hạn mặn, thiếu nước. Điều này vô cùng quý giá, được tôn vinh nếu anh không kèm theo 2 xe tải nước là 20 xe 4 chỗ chở ekip hùng hậu xuống quay phim, chụp ảnh, tiện thể khoe xe luôn (theo lời cư dân mạng). Cũng có cư dân mạng đồn là anh này đem theo 20 xe hơi người

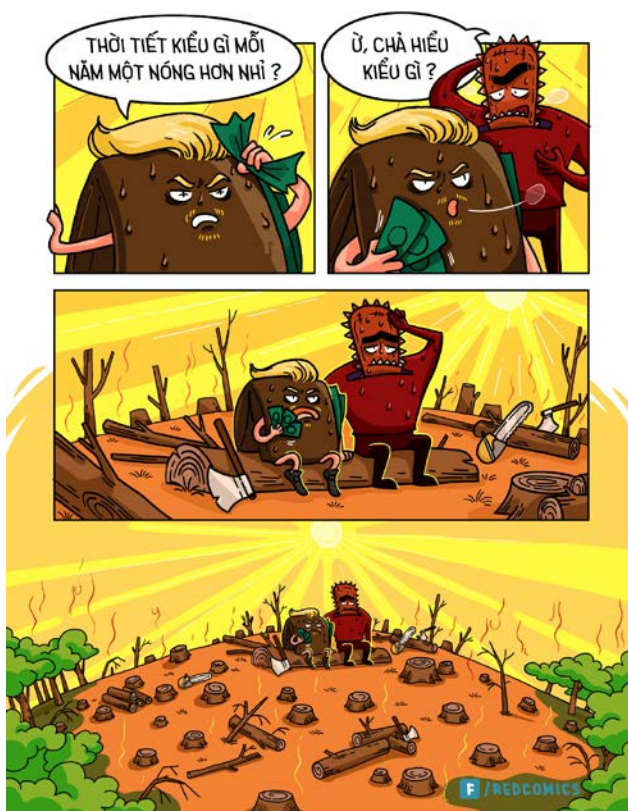
xuống để xài phụ... nước cứu trợ với người dân vùng thiếu nước. Từ đó, câu “cửa ít lòng vòng” trở nên nổi bật trở lại, gắn theo tên vị mệnh thường quân này ...

3. Kết

Người Việt Nam luôn có lòng yêu thương đồng bào dân tộc, thấy bà con ở bất cứ vùng miền nào gặp nạn cũng sẵn sàng tương trợ. Bởi vậy, cứ mùa lụt miền Trung là hàng hàng lớp lớp xe chở

quà cứu trợ nổi gót từ Sài Gòn đi miền Trung. Cứ hạn mặn xảy ra ở Miền Tây là hàng hàng lớp lớp xe chở nước, xe chở bồn chứa nước, dụng cụ tạo hồ trữ nước nổi gót tới Đồng Bằng Sông Cửu Long. Ngay cả khi Sài Gòn, Hà Nội - hai thành phố bụi, giàu nhất Việt Nam bị Cúm Tầu gõ cửa, giao thương ngắt quãng, những xe rau cứu trợ đến từ vùng quê, nông thôn cũng nổi gót đem tình đồng bào tới “cứu giá”. Dầu không biết tới tay người thật sự cần hay không, nhưng lòng tương trợ đó thật đáng trân trọng. Nhưng đó cũng là điểm yếu, góp sức cho kẻ xấu lợi dụng, coi từ thiện là một nghề “kiếm ăn” ngon lành, coi người nghèo khổ là công cụ. Đôi khi chính sự giúp đỡ quá tận tình cũng khiến người ta ý lại, mất đi sự chủ động trong việc đối phó thiên tai, nhân tai. Có người kể lại, dân vùng lũ thấy lũ tới thì rầu rầu chứ cũng không đến nỗi sợ chết sợ chóc, bởi họ từ muôn đời đã thấy lũ, trừ khi gặp cái bọn thủy điện xả lũ bất ngờ như mấy năm gần đây, người ta mới hãi hùng. Còn dân miền Tây thì kể: “*Hồi thập niên 80, mùa nóng là ghe bầu đi chở nước từ Sài Gòn về miền Tây đôi từng đôi, từng khạp cho từng nhà. Ông già tui khi cất nhà đã làm luôn 2 hồ ống, mỗi cái 2 ống cặp đôi để trữ nước mưa. Nhà 5 nhân khẩu không*

lo thiếu nước uống. Sau này làm lại nhà bà má dzến thêm 2 cái hồ âm nữa là con cháu tha hồ xài. Giờ con người ta lệ thuộc nước máy nên họ quên trữ nước mưa? Nói đi cũng phải nói lại, nước mưa bây giờ cũng ô nhiễm, muốn trữ chắc chỉ để tưới cây chứ không ăn uống được. Nước máy giờ dân lại phải mua thêm máy lọc nước ... Hiện đại mà sao khổ quá!” Quan trọng hơn, vì cái gì dân cũng giành làm, những kẻ có trách nhiệm thấy bản thân không cần phải “ra tay” nữa, họ hứa mưa nhân tạo từ hồi 2005-2010, tới nay 2024 vẫn chưa thấy. Họ chặt trụi cây Sài Gòn mần

Metro 1 gần 20 năm chưa thấy xong, gần đây, giữa trời nóng chảy mỡ, họ lại tuyên án tử cho hơn 400 cây xanh để làm tuyến Metro số 2 ...

Ngày này năm sau, đi dưới những cái cổng chào ghép bằng hoa nhựa, giữa thành phố Sài Gòn, chắc phải sắm thêm cho mình cặp kính râm chà bá lửa ... vừa che nắng, vừa che bớt nhan sắc mau lão hóa bởi cái nắng thị thành! Sông Sài Gòn ơi, đừng khô cạn ...

DU

Gì cũng có lý do

- NGUỒN: RED COMIC/NLD.COM.VN

NGÀY 27-4-2024

Nguyễn Hiền Mai

Vừa rồi tôi về Việt Nam, tôi khá ngạc nhiên khi thấy một cô gái trẻ sử dụng điện thoại cùi bắp (hiệu Nokia, có nắp lật), tôi tò mò hỏi thì cô trả lời cô đã bị giật iPhone mấy lần rồi. Lần này đọc bài của tác giả Đoan Thư trên Trẻ (“Thời của điện thoại cùi bắp”, đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/tap-ghi/thoi-cua-dien-thoi-cui-bap.baotre>) với những lý do thực tế và được diễn tả bằng một giọng văn tươi trẻ, vui nhộn :) Giới trẻ bây giờ khá lạm dụng iPhone. Khó chịu nhất là ở nơi sinh hoạt chung, như gym, họ có thể ngồi lì trên equipments để check phone, trong khi không hề để ý rằng người khác sốt ruột chờ đến lượt...

NGÀY 26-4-2024

TLTP

Trên số báo Trẻ phát hành ngày 26/04/24, trong bài “Tranh cãi” của Du Uyên có một chi tiết sai, cụ thể ở trang 90 cô viết: “Lịch sử Marathon bắt nguồn từ câu chuyện một người lính La Mã từ mặt trận chạy về kinh

thành báo tin chiến thắng...”

Marathon do người HY Lạp khởi xướng, nguồn gốc từ một người lính chạy từ cánh đồng Marathon về Athen (HY Lạp) báo tin chiến thắng. Chứ không phải từ La Mã như trong bài... (bài “Tranh cãi” của Du Uyên đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/duyen-sai-gon/tranh-cai.baotre>)

Chúng tôi đã chuyển góp ý của bạn đến tác giả, Du Uyên xin nhận sai sót này và cảm ơn bạn đã nhắc nhở. Tác giả cho biết sẽ cẩn thận hơn khi lược trích từ những nguồn khác trong những bài sau.

Xin chân thành cảm ơn, BBT Trẻ.

NGÀY 28-4-2024

Hanh Phuong

Cảm ơn báo Trẻ đã có những bài thật hay trên số báo này (chú thích của BBT: Trẻ Dallas - Houston, phát hành ngày 25-4-2024). Những bài làm tôi xúc động như “Trường Quốc Gia Nghĩa Tử (Trang Nguyên), “Món nợ năm xưa” (Kim Loan), “Kỹ thuật nhồi sọ” (Tạ Phong Tấn), Sông Cạn (Tuồng Năng Tiến) và nhiều tác giả khác...

Tôi có người bạn học cũ, hiện đang định cư ở Houston, nhưng không thích hợp nên dự định sẽ trở về Việt Nam, sau khi đọc Trẻ (những bài tôi kể trên) đã xin tôi những tờ báo cũ để mang về nước, và nhờ tôi ghi danh để nhận báo điện tử của Trẻ. Tôi rất hạnh diện về việc này... (...)

Suy Đi Ngẫm Lại

Ai cũng coi tính mạng là quý giá; nhưng người cao quý coi danh dự quý giá hơn tính mạng.

WILLIAM SHAKESPEARE

Nêu rõ luận điểm mà không tạo sự hiềm khích đòi hỏi phải có trí thông minh và tài ứng xử.

ISAAC NEWTON

Chồng tôi bắt tôi chọn anh ấy hoặc chọn con mèo. Bây giờ thì chúng tôi vẫn còn giữ liên lạc với nhau.

ZSA ZSA GABOR

MINH HẢI

Có một cậu con trai nhỏ quá thật là điều kinh hoàng, nhất là khi cậu trai ấy quá đổi thông minh, hiếu kỳ và hiếu động.

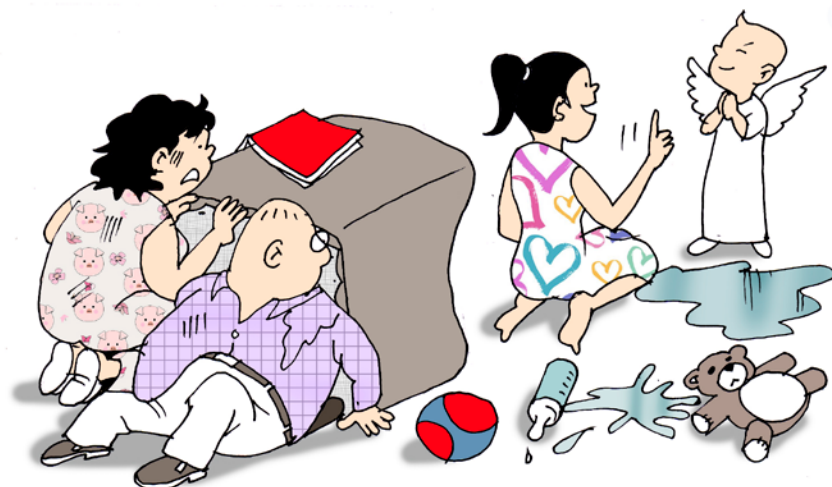
Wendell Jamieson, tác giả sách Father Knows Less (dịch tếu: Bố Chẳng Biết Gì Cả), từ khi có thằng con nhỏ xiu tên Dean là cuộc đời bắt đầu đi vào ác mộng. Nhà báo này kể: Có một thằng nhóc như Dean làm mình tự hỏi không biết bố mẹ mình có phải đương đầu với những thử thách như mình và Helen hiện đang có trước mặt. Khi có tôi, bố và mẹ ở vào tuổi 26, còn tôi và Helen khi sinh Dean thì đã ngoài 30. Ông bà đi ăn tối ở một nhà hàng sang trọng của Pháp sau khi sinh tôi được một vài hôm, còn tôi và Helen chỉ kịp ra ngoài uống nước ngọt giải khát một tuần sau khi Dean về nhà. Điều chúng tôi có thể làm được là ngồi nhìn nhau, kiệt sức và chờ cam khi bạn bè hỏi sao có con rồi cảm thấy sao. Dean hành hạ chúng tôi tới tấp ngay từ những ngày đầu tiên. Tôi hỏi mẹ

Bố mẹ và con nhỏ

tôi về điều này. Bà bảo: “Mày hả, mày gào khóc suốt 3 tháng ròng.” Tôi thật sự không còn nhớ gì về vụ này.

Nhưng quả là cậu bé Dean từ lúc sinh ra quấy và khóc suốt ngày, cả ban đêm nữa. Vợ chồng Wendell và Helen phải vất vả trông nom cậu. Wendell chỉ đi làm ban đêm còn Helen lãnh công việc làm ở nhà, chỉ thỉnh thoảng mới phải đi ra ngoài. Do đó cả hai có điều kiện để chăm sóc thằng cu Dean nhưng phải nói là hết sức cực nhọc. Nên do mẹ của Wendell khuyên bảo, vợ chồng quyết định mượn cô nanny (giữ trẻ tại nhà) mỗi tuần một ngày để trông coi phụ. Lạ thay từ ngày có Brenda đến săn sóc và chơi với bé, Dean gần như hết la khóc mà trở nên vui vẻ, dễ chịu hơn. Khởi nói là đôi vợ chồng trẻ mừng ới là mừng. Đồng thời kể từ đó Dean lớn lên, mở mắt nhìn đời và hỏi những câu khiến Wendell phải đi tìm các chuyên gia mới có lời giải đáp rõ ràng và thỏa đáng.

MH - THEO FATHER KNOWS LESS

BẢO HUÂN

Chệch rơ

BẢO HUÂN

Tâm tình EVA

Tui khá thời trang, hay được nhờ “tư vấn” này nọ, rủ đi shopping mua đồ. Gặp ông chồng thì ăn mặc rất lùì xùi, có nói mấy thì ổng cũng phẩy tay không bận tâm. Ông là người có gu thời trang tẻ nhạt tui từng biết. Muốn diện cho ổng mà ổng cứ lòi mấy cái t-shirt, áo khoác cũ xì mà kêu mềm mại, thoải mái. Cái gu ẩm ương mấy cọng râu tóc loe ngoe, có lúc diện vô cái nón không giống ai. Tất nhiên lấy ổng chứ không phải lấy đồ ông mặc, mà tui cũng không muốn kiểm soát. Nhưng cái rơ không thích ăn diện nên bộ dạng lúc nào cũng lùì xùi, jean cũ, áo nhàu nát, râu tóc lem nhem làm tui không thoải mái đi chung chút nào.

Comments

@QUẦNĐÙIBÔNG – Bà vợ nghe từm lum hết, nhạc sến rệu đến nhạc dance xập xình, lâu lâu còn rống lên đoạn nào ưng ý. Mầu số chung là nhạc gì bà cũng vặn volume hết cỡ để phê, lắc lư rồi ngân nga. Nhiều khi tôi đeo tai nghe chỉ để chống ồn, chứ không bật gì hết. Tôi mà có chen vô bật nhạc hòa tấu thì bà kêu nhạc gì vo ve buồn ngủ. Bà còn chê cái “gu Mozart” của tôi chỉ để cho bò thêm sữa vắt.

@Ô-MAI-GÓT – Ông chồng ghét cay, ghét đắng mấy cái show tui coi, nhất là coi trước khi đi ngủ. Lúc nào ổng cũng lải nhải 5-10 phút chế nhạo mấy nhân vật trong show. ổng nói coi thứ gì phải có cốt truyện, kịch bản chứ không phải mấy thứ ba lăng nhăng, làm xàm ... Ủa, mà tui có bắt ổng coi đâu, trên giường thì nhắm tịt mắt là được. Lên lớp hoài mắc mệt. Đòi đầu phải lúc nào cũng hàn lâm, nhạc cổ điển, phim Oscars đầu tía!

@CHÀNHCHẠCH – Nhà cửa thì gu trang trí của tui là tối giản, hiện đại. Còn cái góc của ông chồng thì lúc nào bừa bộn, nhức mắt. Đồ đạc thứ gì cũng phải giá rẻ, có ngăn kéo để tống vô mấy thứ hằm bà lằng của ổng. Tui cấm bông ra bông, còn ổng tiếp màu cũng không biết là gì. Nhiều khi thấy cái rơ của ổng giống ông già rệu trước vài thập kỷ.

@TÌNHCŨRÃĐÔNG – Tra khảo ông bồ về mấy người cũ thì ổng hấp hế người này, người kia. Thiệt ngán cái con mắt không trông của ổng, bà nào cũng khó coi đến mức mà tôi nghĩ ổng chỉ cần giống cái là bập vô. Hậm hực vì tôi ra ngoài thì không thiếu người khen có gu, tinh tế. ổng còn nói tôi “lau nhà, đổ rác gì đều nhìn sếch-xi”. Chẳng lẽ tôi lại có thứ gì đó giống cái “rồ người tình” bèo nhèo của ổng?

BÀO HUÂN

Những mẫu chuyện ngày cũ

LỘC NGUYỄN

Không nhớ tôi và BT quen biết từ lúc nào. Trước 1975, ba chị là Quân cảnh, mẹ chị bán vải. Chị chỉ có một đứa em nhỏ nên cuộc sống gia đình của chị rất sung túc. BT lớn hơn tôi 2 tuổi nhưng chúng tôi xem nhau như cùng trang lứa. Trong chuyện này cũng cần nhắc đến một nhân vật phụ là anh NNH. Anh NNH mới ra trường (Vì

thấy anh đeo lon Chuẩn úy) anh đổi về quận và trọ ở nhà sát vách nhà tôi. Khách quan nhận xét thì anh cũng khá đẹp trai, dễ cảm tình nhưng có vẻ ... kiêu! Không thấy anh quen cô gái nào, cũng không thấy giao thiệp với ai, riêng tôi là hàng xóm nên thỉnh thoảng anh sang nhà nói vài chuyện trên trời dưới đất, đó là lý do tôi được vài cô lân la làm quen, kết bạn. Tôi cũng dư biết họ muốn tiếp cận với NNH nên đến chơi với tôi.

Riêng BT thường xuyên đến nhà tôi, tôi cũng biết rằng không phải do chị thích tôi mà nhờ người hàng xóm của tôi nên chị tỏ ra thân thiện với tôi.

Dĩ nhiên BT có ưu thế hơn các cô khác, chị tự nhiên đến nhà tôi bất cứ lúc nào chị muốn vì chị là bạn của tôi. Không biết chữ “đào hoa” là có thật? Hay vì người có nhiều điểm nổi trội thì sẽ được nhiều người thích hoặc ngược lại? Riêng BT, từ khi

biết chị tôi chưa bao giờ nghe có người theo đuổi chị, vì vậy cái gọi là tình yêu chỉ có một phía chị! Khi tôi biết chị có “tình ý” với NNH, tôi cũng hiểu tâm lý lắm nên lúc nào biết có NNH ở nhà, tôi rủ BT sang nhà anh chơi. Nhưng con người “tự kiêu” kia ngó lơ không nhìn BT lấy một cái, anh ta ngồi cầm cúi đọc sách cho đến khi chúng tôi ra về. Nhưng nỗi ẩn tình của BT làm sao qua mắt được chị K chủ nhà, chị K ra sức lợi dụng BT nhiều thứ. Có lần chị K nói “Chú H thích ăn chè sâm bổ lượng lắm...(?!).” Nghe vậy BT rủ tôi đến nhà BT để cùng nấu chè, chủ ý nấu cho... NNH!. Thời đó tôi chưa làm ra tiền nên việc nấu một nồi chè sâm bổ lượng to cỡ hai chục người ăn thì tôi thua, nhưng BT thì dư sức vì chị có sạp vải của mẹ chị mà. Ăn chơi chán, tôi rình cả nồi chè về cho chị K (BT không quên gởi riêng một bịch thật to cho NNH!) Tôi làm “chim xanh” nhiệt tình chờ anh đi làm về để chuyển. Lần đó tôi bị NNH phản ứng “MH thích thì cứ ăn, đừng có đem về...”. Tôi ngạc nhiên hỏi: “Sao nghe anh thích ăn chè?”. Anh nghiêm mặt “Thích hồi nào?” rồi anh quay phắt đi. Trời đất! Tôi chẳng hiểu sao luôn ...

Sau 1975.

Nhiều người thích nghi với chế độ mới rất nhanh, trong đó có BT. Chị mặc áo bà ba đen, quần khăn rằn. BT tích cực công tác, lúc đó ai năng nổ là được “trọng dụng” ngay. BT được “đề cử” vào làm trưởng ban chấp hành thanh niên khu vực của tôi. Buổi giao thời chúc gì nghe cũng to, nên chị hô đầu chúng tôi dạ đó. Thời đó thường là đi công tác thủy lợi (Ai có tên trong danh sách là phải đi, gạo và thực phẩm mang theo đều tự túc) ai đến lượt là phải đi, không ai kêu ca. BT rất có tài điều động thanh niên.

Ban đêm các khu phố thay phiên nhau họp tổ để nghe chỉ thị và học tập chính trị liên miên. Riêng tôi được chị giao cho viết bài để làm bích báo thi đua với các tổ khác, khi bích báo được khen, được treo ở văn phòng ủy ban là hãnh diện cho tập thể lắm, nên lại càng phải viết. Có khi tôi còn phải đi tập văn nghệ tối khuya (Tôi hát cho người ta múa!). “trên” bảo sao làm vậy đó dám cãi, chị bảo “Đó là nhiệm vụ chính trị!”. Thời điểm đó ai cũng khổ. Nhà tôi đông người mà toàn trẻ nhỏ, nên tôi phải ra chợ buôn bán từ 5 giờ sáng tới 18 giờ mới về, thời gian không đủ cho tôi làm việc, nghỉ ngơi nhưng tôi không dám bỏ một buổi họp nào.

BT có một “tay sai” tên

là L. Bữa nào thanh niên phải họp, L ôm cuốn sổ đứng trước rạp ciné, chờ em nào trốn không họp mà đi xem phim là L ghi tên cho BT “làm việc”. Thanh niên sợ BT vì có thể bị chị báo cáo lên “trên” mà khi ấy cái gì cũng có thể bị cho là sai phạm. Tôi gọi (lén) BT là “Javert* thời đại!” Cũng có một số người bị BT theo dõi sao đó, rồi thấy họ bị bắt...(Chị không ngại khoe là nhờ công của chị)

Lần lượt có vài “Ngụy-quân”, “Ngụy-quyền” được “thả về”. Những người này còn bị quản chế tại địa phương, hàng tháng các anh phải đi trình diện tại công an xã với bản tự khai đã tích cực chấp hành mọi chỉ thị của chính quyền, bản tự khai đó phải có chữ ký xác nhận của trưởng thôn. Mà đâu dễ gì được trưởng thôn ký, nên trước đó các anh phải ra trước buổi họp toàn dân để mọi người có nhận xét đã tốt thật chưa! Những buổi họp đó tôi thường đến với một số ý kiến viết sẵn trong giấy rồi đưa cho vài người quen đọc giùm, đại ý như “Tôi thấy anh... khi được gọi đi công tác thì làm tích cực, về địa phương cư xử với mọi người rất tốt...”, phần tôi chỉ có thể giúp họ bằng cách đó. BT còn muốn anh “ngụy” nào trong tuổi thanh niên thuộc quyền quản lý

của chị phải được chị ký xác nhận trước, nên chị ra điều kiện với trưởng thôn: Nếu không có chữ ký của chị thì trưởng thôn không được xác nhận tờ tự khai của “Ngụy”, nếu không chị sẽ từ chức không làm trưởng ban chấp hành thanh niên nữa. Chị không làm thì có ai “giỏi” như chị để lên thay, nên ông thôn phải chấp nhận. Vậy là hàng tháng anh “Ngụy” nào còn tuổi thanh niên phải đến xin BT ký xác nhận trước rồi mới đến trưởng thôn. Quyền của chị to thêm một chút.

Trong số “Ngụy” đó có một anh lọt vào mắt xanh của BT, nhờ đó có tháng đích thân BT đi lấy chữ ký của ông thôn giùm cho anh ấy! Có lần tôi có việc đến nhà BT vào ban đêm và “đụng độ” anh trước cổng nhà BT, anh giải thích vì BT hẹn anh đến để ký cho “cái giấy” đó! Tôi phải lẳng lặng rút lui vô như không biết gì về “kế hoạch” của BT, chữ ký của BT lúc ấy quan trọng biết bao với một người bị quản chế. Nhưng mãi sau đó thì BT cũng biết người ấy rất thân với tôi, BT đã “ra tay” với tôi vài vụ, nhưng vì thật sự là tôi không hề vi phạm nên tôi không gặp rắc rối.

Rồi khi có lệnh những ai vay nợ ngân hàng trước 1975 vẫn phải trả, trong danh sách cũng có tên ba của BT bị đem ra đọc

giữa buổi họp, chị càng được “trên” tin tưởng khi đứng giữa đoàn thể chị đầu tổ ba mình, tôi nhớ đại khái như “..ông ấy đã lợi dụng sự thông cảm của nhà nước mà lần lữa không trả nợ ngân hàng ...”. Một thời gian sau đó không biết do áp lực của chính quyền hay do BT mà ba chị đã bán nhà trả nợ cho ngân hàng rồi cả gia đình chị dọn về quê.

Mấy năm sau BT trở lại, chị cho biết khi về quê, do hờ hênh của bà con trong dòng họ nói ra, chị mới biết chị là con nuôi. BT lên án ba mẹ nuôi của chị “Người sinh ra tao có thể vì cần tiền. Ông bà Đ đã ỷ có tiền mua tao...”, chị đã bỏ nhà ra đi với cái lý do đó, tôi thật ngỡ ngàng trước suy nghĩ và sự “trả ơn” của chị dành cho người đã nuôi chị khôn lớn như thế. Khi còn sống trong gia đình ba mẹ nuôi, tôi biết BT được thương yêu, muốn gì được nấy. Chị sung sướng hơn tôi nhiều vì chị không phải chăm sóc một bầy em như tôi. Vậy mà khi biết mình không phải là con ruột, chị đã bỏ những người đã nuôi chị mấy chục năm trời...

BT đã trở lại nhưng chị không còn vị trí như trước ở địa phương này, dân cũng không còn ai “ngán” chị. BT vào làm việc gì đó ở một vùng nông nghiệp và lấy một người ở đó. Vậy là sau

nhiều mối tình đơn phương cuối cùng chị cũng có chồng. Khi tôi gặp lại BT, nhìn chị tiêu tụy đến tội nghiệp: “Nhà đó nghèo, khi tao sanh họ gọi một bà mẹ nông thôn đến ... con tao không qua khỏi. Chồng tao thì nghe lời gia đình hơn...”. Tôi cũng có chút chạnh lòng vì hiểu thân phận một người phụ nữ kém may mắn. BT mà tôi từng biết chưa bao giờ được người chị yêu đáp lại tình chị. Cuối cùng người chị gọi là chồng không biết có đem lại hạnh phúc, bình yên cho chị không?

Đó cũng là lần sau cùng tôi gặp BT. Mấy chục năm rồi tôi và những người biết chị ở đây không ai nghe tin gì về chị nữa. Không biết hiện giờ chị ra sao ...

Người ta nói “Người mình thương yêu sẽ nằm trong trái tim. Còn người mình ghét sẽ nằm trong trí nhớ”. Đối với BT, tôi không thương mà cũng không ghét. Nhưng tôi không quên chị, không quên những việc chị đã làm với nhiều người trong cảnh tranh tối, tranh sáng thời đó. Còn với tôi, tôi đã tẩy xóa, nhặt mờ những gì chị có ý hại tôi, vì tôi tin rằng tất cả đều có luật nhân quả, mà tôi đã thấy điều đó trong lần sau cùng gặp chị ...

LN

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP)).

Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Hạt

Một số hành khách ăn hạt đã để lại vỏ trên sàn hoặc thậm chí ở các góc ngách trên ghế ngồi. Ngay cả khi đã thu thập vỏ và vút đi, một vài mảnh rất có thể bị bỏ sót.

Chuyện tệ hơn là chúng có thể đe dọa tính mạng những người bị dị ứng với các loại hạt (như đậu phộng). Trong khi TSA cho phép mang các loại hạt trong hành lý xách tay, một số hãng hàng không có thể ngăn không cho mang hạt lên chuyến bay.

Big sandwiches

Sandwich chứa nhiều nước sốt nhưng cái khay nhỏ khó có thể hứng hết các mảnh vụn rơi ra hay nhỏ giọt. Nó cũng có thể là nguồn gốc của mùi hăng không làm hài lòng tất cả mọi người trên máy bay. Bánh mì cũng là một vấn đề: vụn bánh có thể rơi rải khắp mọi nơi.

Thức ăn có dầu mỡ

Một số thực phẩm nhiều dầu mỡ đọng lại trên tay bạn, và các nơi tay bạn chạm vào từ cái khay, tay vịn cho đến các khu vực chung như cửa nhà vệ sinh, nó gây ra một mớ hỗn độn mà tiếp viên hàng không phải dọn dẹp. Chưa kể chúng có thể làm bạn đau bụng và cần đi vệ sinh thường xuyên đến mức gây bất tiện cho hành khách đồng hành.

Thực phẩm nặng mùi

Tuy bạn ưa những món ăn cay nồng như kim chi và tỏi nhưng không phải ai cũng thích. Trên máy bay, mọi người bị dồn vào một không gian nhỏ với không khí tuần hoàn.

Các tiếp viên hàng không được phỏng vấn đã liệt kê những thực phẩm có mùi, như broccoli, cá... là những thứ khiến họ khó chịu nhất.

Đồ ăn “ồn ào”

Nên tránh những đồ ăn “giòn” vì có thể gây khó chịu cho hành khách cũng như tiếp viên. Đó là bánh tráng, là chip. Khi ăn nó gây tiếng ồn khó chịu cho hành khách đang ngủ, chưa kể đến sự “lộn xộn” thường để lại, như dầu mỡ trên tay dính vào bát cứ chỗ nào bạn chạm vào, và vụn bánh ở khắp mọi nơi.

Thức ăn “lộn xộn”

(Messy foods)

Một số người mang theo bánh sandwich hoặc bữa ăn nhẹ được phết nước sốt hoặc cheese, khi ăn có thể đọng lại ở bên cạnh miệng hoặc khăn ăn của họ. “Lộn xộn” không chỉ bao gồm nước sốt, mà để lại những mảnh vụn và dầu vẫn tay dính cheese ở khắp nơi - và các tiếp viên hàng không phải dọn dẹp.

Vivv tháng 5

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Tháng Năm, tiếng Anh gọi là “May”, có nguồn gốc từ tiếng Latin “Maius”. Theo thần thoại Hy Lạp, May là tháng của Maia, nữ thần của mùa Xuân tươi mát, phù trợ cho sự phát triển, thịnh vượng. Vì là tháng của giao mùa, gió Đông lạnh lẽo đã không còn, chỉ có những hạt mưa bụi lất phất báo Xuân sang, hoa nở và chim muông ca hát líu lo.

Theo tiếng Anh cổ, tháng Năm còn được gọi là “Tháng của 3 lần vắt sữa” (Month of three milkings), có nghĩa là tháng có nhiều phúc lộc, người ta tha hồ vắt sữa con bò 3 lần hay nhiều lần trong 1 ngày.

Viên ngọc quý dành cho những người sinh vào tháng Năm là Emerald - ngọc lục bảo có màu xanh lục và hơi ngả sang màu xanh lam. Emerald trích ra từ tiếng Hy Lạp “Smarados” có nghĩa là ngọc xanh. Ngọc màu xanh mang ý nghĩa của mầm non mơn mớn với sức sống mới mẻ, mạnh mẽ và cũng là khởi đầu của niềm tin hy vọng cho một tình yêu lâu dài, bền vững. Người ta thường tặng ngọc lục bảo vào dịp lễ kỷ niệm ngày cưới.

Ngọc lục bảo

Ngọc lục bảo còn mang biểu tượng của sự giàu có, thành công và thịnh vượng. Thời Ai Cập cổ đại, ở Babylon vào 2000 năm trước Công nguyên, ngọc lục bảo được dùng làm tiền tệ để mua bán, trao đổi và làm đồ trang sức cho người giàu có và giới quý tộc như nữ hoàng Cleopatra của Ai Cập; đại đế Nero của La Mã dùng miếng ngọc xanh để trước mắt coi những trận giác đấu đẫm máu. Hiện nay, Columbia là nơi sản xuất ngọc lục bảo đẹp nhất thế giới, loại ngọc này còn có thể được sản xuất nhân tạo.

Hoa linh lan

Hoa của tháng Năm là “Lily of the Valley, May Bells” – hoa linh lan hay lan chuông, có màu trắng tinh khiết, hình chuông nho nhỏ, mùi thơm nhẹ nhàng quyến rũ. Hoa linh lan là biểu tượng của sự ngọt ngào, hạnh phúc; nếu hạnh phúc có mất đi vẫn tìm lại được (Return Happiness). Người ta dùng hoa linh lan vào dịp cưới hỏi và thường tặng nhau để chúc may mắn và hạnh phúc trong tình yêu.

Ngày 1 tháng Năm là ngày “Quốc tế lao động- International Workers’ Day, hay còn gọi là Labor Day hoặc May Day) tại nhiều quốc gia ở Châu Âu, Á và Phi. Đó là ngày kỷ niệm phong trào công nhân quốc tế đấu tranh bảo vệ cho quyền lợi người lao động và công đoàn của họ. Ở Việt Nam hiện nay, ngày “Quốc tế lao động” là một ngày lễ lớn. Ở Mỹ và Canada, ngày Labor Day là ngày thứ Hai (Monday) đầu tiên của tháng Chín (September).

May là tháng đặc biệt dành cho những người yêu thích bộ phim “Star Wars” và họ thường xem lại bộ phim huyền thoại đầy thú vị này. “May the Fourth” là ngày 4 tháng Năm, dựa vào phát âm na ná của ngày tháng này “May the Force be with you” là một lời chúc kinh điển trong bộ phim, chúc thành công và gặp nhiều may mắn. Tựa như lời chúc bình an cho nhau trong những buổi lễ cầu kinh của đạo Thiên Chúa “May the Peace be with you”.

Năm 2024, ngày 12 tháng Năm là Ngày của Mẹ (Mother’s Day), luôn là ngày Chủ Nhật vào tuần lễ thứ hai của tháng Năm. Vào ngày lễ này, người ta tôn vinh, chúc mừng, nhớ đến công ơn sinh thành, dưỡng dục của người mẹ. Người ta thường cài trên áo hoa hồng hoặc hoa cẩm chướng màu đỏ nếu còn mẹ và màu trắng là màu nhớ thương người mẹ đã khuất. Để chúc mừng, các con thường gửi đến những tấm thiệp, bông hoa, kẹo Chocolate, nước hoa, nữ trang, những vật kỷ niệm, và mở tiệc khoản đãi hoặc nấu những món ăn ngon cho các bà Mẹ vui mừng thưởng thức.

Ngày 13 tháng Năm, có người gọi đó là ngày của Leprechaun, ngày của yêu tinh. Theo huyền thoại ngàn năm của người Ái Nhĩ Lan, yêu tinh Leprechaun là một người đàn ông lùn tí, bé tí teo, râu ria xồm xoàm, mặc áo choàng và đội nón màu xanh lá cây; thích trò đùa nghịch ngợm, tinh quái; có biểu tượng là cỏ ba lá hình trái tim (Three - leaved shamrock).

Leprechaun là người cô độc, sống ở hang động trong rừng sâu, chuyên đi đóng giày, sửa giày. Tương truyền rằng Leprechaun có kho tàng chứa đầy những đồng tiền vàng, cất giấu dưới chân cầu vồng. Nếu bị người bắt giữ, Leprechaun rất phóng khoáng đem vàng ra đổi lấy tự do. Vì thế, Leprechaun được coi là biểu tượng của “thần tài” may mắn.

Yêu tinh Leprechaun

Tháng Năm là tháng có 31 ngày. Ngày thứ Hai vào tuần lễ cuối cùng của tháng Năm, là ngày Tưởng niệm (Memorial Day), để tưởng nhớ, ghi ơn những chiến sĩ đã hy sinh trong cuộc Nội Chiến ở Mỹ (1861 – 1865), họ đã đấu tranh chống nạn phân biệt chủng tộc, chấm dứt chế độ nô lệ.

Cho đến bây giờ, Tháng Năm vẫn là một tháng tốt lành nhất cho các vị tổng thống Mỹ, chưa có vị nào qua đời vào tháng này.

Chúc các bạn vì vụ tháng Năm vui vẻ, đầy sức khỏe, tràn trề tài lộc, nhiều may mắn trong tình yêu, và hãy nhớ gửi một phút tưởng niệm cho những chiến sĩ vì quốc vong thân.

GVV

Bán “rác” & ăn “rác”

Các loại trái cây, rau củ, từ xưa tới nay người ta vẫn gọt vỏ rồi bỏ vỏ vào thùng rác, nên cũng gọi là rác nhà bếp, rác phân hủy. Tuy nhiên, có những thứ sau khi gọt xong và chế biến phần bên trong, phần vỏ để riêng ra và chế biến thành món ăn khác nữa, nên nói rằng ăn “rác” cũng không ngoa.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Bà ngoại tôi lúc sinh thời là người khéo léo và nấu ăn ngon. Lúc nhỏ tôi sống với ngoại tôi nên cũng học được nhiều cách tận dụng các loại rau củ bỏ đi để làm thành món ăn ngon. Tỷ như mỗi lần nấu canh củ cải trắng, ngoại tôi rửa sạch củ và phân gốc lá xanh trên đầu củ cải. Rồi bào vỏ củ cải và cắt phần đầu củ cải (có gốc lá) để riêng vào cái mâm nhôm rồi bưng mâm ra sân phơi nắng.

Tôi hỏi phơi vỏ củ cải để làm gì? Ngoại nói phơi héo héo rồi muối chua ăn. Quả thật, vỏ và đầu củ cải muối chua theo kiểu truyền thống (lên men bằng nước vo gạo) tôi ăn với cơm cảm thấy rất ngon, mà không cần phải có thêm thịt cá gì. Mỗi lần ăn bưởi, quýt, cam, dưa hấu, ngoại tôi đều rửa trước nguyên trái, ăn xong phần ruột thì để phần vỏ riêng ra. Vỏ bưởi làm mứt, vỏ quýt xỏ khâu phơi khô để nấu ăn, vỏ cam phơi khô để

bỏ vào bếp đun đuôi muối, vỏ dưa hấu thì xắt miếng, phơi héo xong trộn với mắm cá mòng gà làm thành dưa mắm. Có thể nói, ngoại tôi là “vua” chế biến “rác” thành đồ ăn ngon.

Có một thứ mứt mà ngày Tết Nguyên Đán ở quê nhà nào cũng có, đó là mứt bí đao. Thời bao cấp, có được miếng mứt bí đao trong veo, trắng muốt ăn, được coi là “sang trọng” lắm rồi. Bí đao làm mứt không phải là loại bí đao chúng ta vẫn nấu canh ăn, mà là loại bí đao trái nào trái nấy bị như con heo 30 - 40 kg, tên là bí đao bung. Vỏ rất dày phần trắng, gõ vào kêu bộp bộp, người có sức khỏe mới có thể dùng con dao phay bị và nặng chặt trái bí ra được. Bên trong, ruột bí màu trắng đục, cứng, ăn lạt nhách. Nói về giá trị dinh dưỡng và nấu thành món ngon miệng thì bí đao bung thật sự không có. Thịt bí đao bung được xắt thành từng miếng cỡ ngón tay, đem ngâm trong nước có pha phen chua, rồi ngâm nước sôi trong, sau đó vớt ra luộc bí bằng nước phen chua. Xong vớt bí lên xả sạch, để ráo rồi ướp đường, xên đường. Qua nhiều công đoạn chúng ta sẽ có miếng mứt bí ăn ngày Tết. Vì vậy, bí đao bung tuy không dùng nấu cho bữa ăn hàng ngày được, nhưng dân quê vẫn trồng để lấy vài

trái làm mứt Tết. Loại bí này, nếu làm mứt còn dư thì đem băm nhỏ làm phân bón cây.

Mẹ tôi lúc sinh thời, mỗi lần nấu món chuối chưng bột báng nước cốt dừa (chè chuối) đều đi chợ kiếm mua chuối xiêm chín rục vỏ ngả màu đen luôn, tức loại chuối mà người bán thường rao rằng “Bán rẻ không lẽ cho không.” Thật ra mẹ tôi không mua thì cuối buổi chợ bà bán chuối cũng đem liệng hết vô đống rác thôi, coi như ai chịu mua là “đổ rác” giùm bà bán chuối. Tôi hỏi mẹ tôi sao mua chuối gì cũ xì đen thui thấy ghê vậy? Mẹ tôi nói thấy xấu vậy chớ đem về lột vỏ bỏ bên trong vàng ươm hà, chuối xiêm đen chín rục nấu chè rất ngọt, thêm chút xíu đường là đủ ngon. Quả thật, mẹ tôi nấu được nồi chuối chưng bự cả nhà ăn không hết mà ngọt lịm, ngon vô cùng.

Đó là tôi kể chuyện ăn “rác” thời xưa, quần quanh trong phạm vi tiêu thụ cá nhân, gia đình. Bây giờ tôi mới nói tới chuyện bán “rác” và ăn “rác” thời nay nè. Hẳn quý độc giả có đi chợ mua trái cây thì đều biết rằng nên lựa trái cây mập mập, tròn trịa, không quá xanh non mà cũng không quá chín rục, tức là vừa chín tới thì ngon, loại trái cây nào quá chín khách hàng đều

chê không mua. Thí dụ: chuối giá bình quân 1 pound/\$1, chuối chín rục đựng từng thùng khoảng 20 lbs/\$8, nếu không ai mua thì chủ chợ chỉ có đem bỏ vô thùng rác nếu chuối quá chín.

Tôi quan sát thấy bất cứ loại trái cây thượng vàng hạ cám nào người Thailand họ cũng đóng hộp và xuất cảng khắp thế giới. Tôi đã mua mứt hộp, trái vải hộp, trái khóm hộp, măng cầu xiêm hộp ... về ăn thử, và tôi nhận thấy trái cây đóng hộp là loại quá chín, chín tới mềm ỉn, và rất ngọt vì họ cho nhiều đường nhằm mục đích bảo quản, tôi ăn một lần tôi sợ luôn. Loại trái cây quá chín đó nếu đem bán tươi ở chợ không ai thèm mua, có thể nói đó là “rác.” Rõ ràng, Thailand họ bán “rác” đóng hộp, còn mình thì mua “rác” của họ ăn. Duy nhất, trái me chín không hộp đóng gói của Thái thì tôi vẫn mua về nấu canh chua. Việt Nam là xứ có rất nhiều cây me, nhất là miền Tây Nam kỳ, nhưng tôi chưa bao giờ thấy nhà nước cộng sản Việt Nam làm cách nào giúp dân Việt Nam bán me ra thị trường thế giới, dù me Việt đâu thua me Thái.

Mùa Đông mỗi ngày tôi đều nấu nước gừng tươi trong bình thủy uống cho ấm cổ họng. Tôi vô Costco, thấy bán cái

hũ bự “Honey Citron & Ginger Tea” nặng 4.4 lbs (2 kg) do Đại Hàn sản xuất, mà giá có 14 Mỹ kim. Khoái quá trời bèn rinh một hũ, trong bụng còn hí hửng nghĩ mình “trúng mánh” mua được đồ rẻ, để dành pha nước nóng uống đỡ phải nấu gừng tươi. Thời tiết lạnh cóng, gừng tươi Mexico đến \$3/lb chớ có rẻ đâu. Về nhà mở hũ mức vài muỗng “Honey Citron & Ginger Tea” ra ly rồi chế nước sôi vô khuấy uống thử. Quỷ thần ơi, tôi không biết đó là mật ong hay kẹo đường, nhưng uống vô chỉ cảm thấy nước có vị ngọt, còn vị gừng, vị thanh yên (citron) thì không thấy đâu hết. Sau khi uống hết nước, tôi bèn “khám nghiệm tử thi” phần còn lại trong ly, thấy bã nó không khác gì vỏ chanh vàng đã bị vắt kiệt nước rồi xắt mịn ra ngào đường (nói là mứt vỏ chanh cũng không sai.) Nếu cứ lấy “mứt” từ trong hũ ra ăn luôn, nó có vị đắng đắng, nhai dẻo dẻo, ngọt. Hóa ra Hàn Quốc họ vắt lấy hết nước chanh rồi họ lấy vỏ chanh ngào đường bán cho mình uống sao ta? Gì kỳ vậy?

Tôi bèn lên mạng tra Google thì té ngựa khi biết citron (thanh yên) là loại cây thuộc họ cam quýt, vỏ dày, ruột nhỏ chẳng có mấy tí nước. Thuở xa xưa người Hòa

Lan dùng citron nướng lên để làm bánh kẹo, nhưng nay thì không thấy loại bánh kẹo đó. Ở miền Bắc Việt Nam cũng có cây fingered citron (cùng họ) nhưng trái không tròn mà chia thành nhiều “nhánh” nhỏ, chính là trái phật thủ mà người Việt dùng bày trên bàn thờ Phật, không phải là trái cây ăn được. Sở dĩ người Việt đưa trái phật thủ lên mâm ngũ quả dâng lên bàn thờ Phật chỉ vì cái tên của nó có chữ Phật, phật thủ nghĩa là bàn tay Phật.

Nếu người Việt lấy “rác” vỏ bưởi làm mứt, thì “honey citron” (gọi cách khác là “citron jam” (mứt thanh yên) cũng không khác gì họ bán “rác” của họ lấy tiền, còn khách hàng mua “rác” về thưởng thức vậy.

Có thể nói người Hàn đã dùng một thứ trái cây vô giá trị (“rác”) chế biến cho nó trở thành “sang trọng” rồi bán đi khắp nơi thu về ngoại tệ, quả là “độc chiêu” chớ chẳng phải tay vừa.

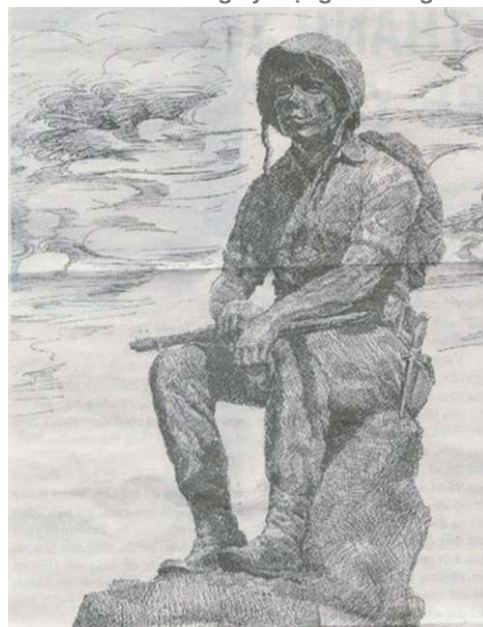
Nói đi cũng phải nói lại, có những món ai cũng biết rõ nó là “rác” nhưng lại thích nhai “rác” và bỏ tiền ra mua “rác” để nhai. Có vẻ như nhai món “rác” là một cái thú không giải thích được, chớ chẳng phải ăn là vì mục đích dinh dưỡng.

TPT

Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu

Phác thảo trên giấy tượng "Thương tiếc"

ĐIÊU KHẮC GIA NGUYỄN THANH THU

& bức tượng "Thương tiếc"

“Đập nát các bức tượng của tôi trong sân nhà, sự trả thù này còn ác hơn nhục hình mà tôi phải chịu đựng suốt 8 năm trời trong ngục tối”

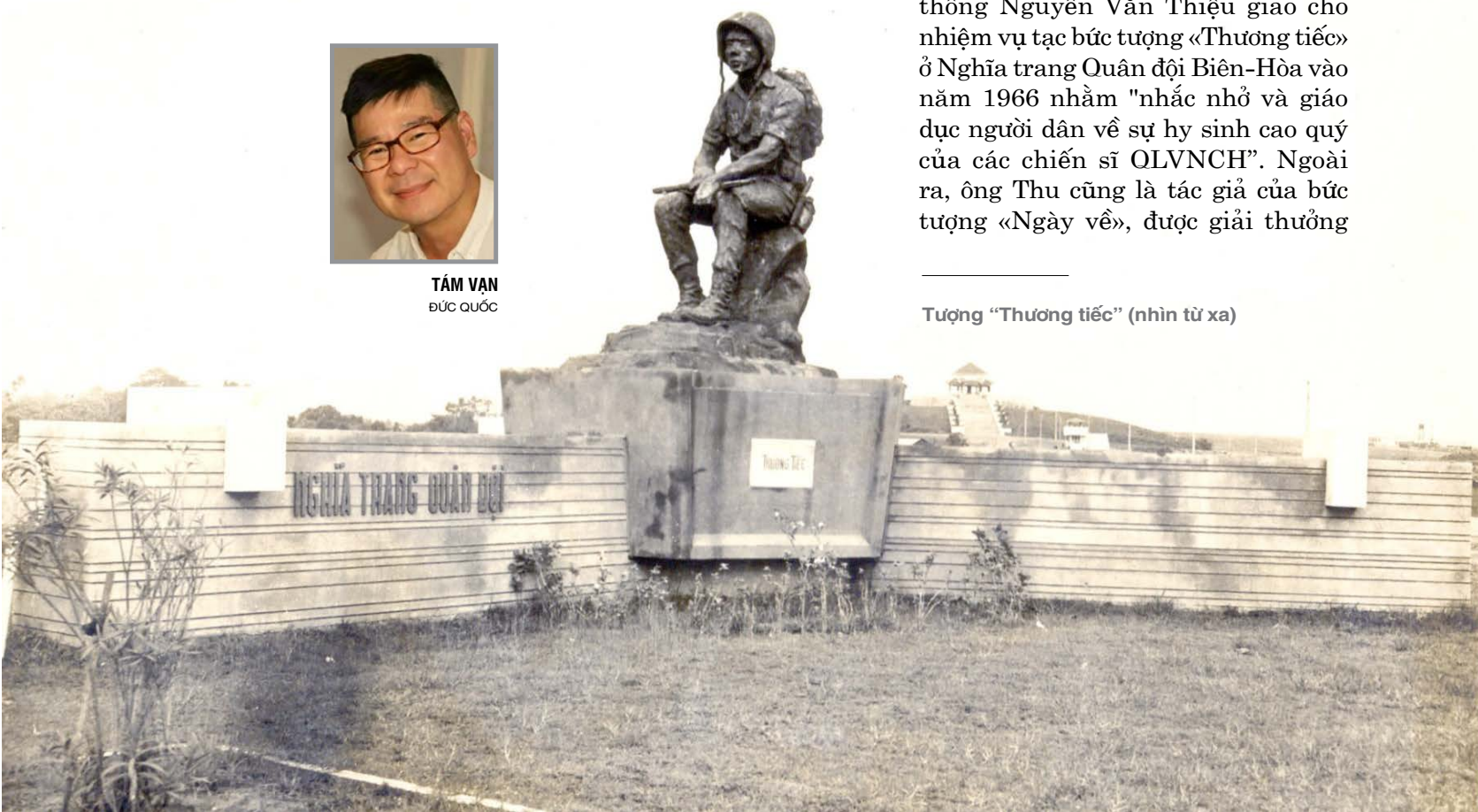
(Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu)

TAM VAN
ĐỨC QUỐC

Điêu khắc gia, đại úy Nguyễn Thanh Thu (sinh năm 1934) là tác giả bức tượng «Trung liệt» đặt tại Nghĩa trang Quân đội Gò-Vấp. Ông được Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu giao cho nhiệm vụ tạc bức tượng «Thương tiếc» ở Nghĩa trang Quân đội Biên-Hòa vào năm 1966 nhằm "nhắc nhở và giáo dục người dân về sự hy sinh cao quý của các chiến sĩ OLVNCH". Ngoài ra, ông Thu cũng là tác giả của bức tượng «Ngày về», được giải thưởng

Tượng "Thương tiếc" (nhìn từ xa)

văn học nghệ thuật của chính phủ Ngô Đình Diệm vào năm 1963, tượng «Trần Nguyên Hãn» ở bùng binh chợ Bến-Thành, tượng «An Dương Vương» ở ngã sáu Chợ Lớn, tượng «Võ Trường Toản» đặt trong khuôn viên nhà trường và nhiều tác phẩm điêu khắc khác. Bức tượng «Quyết thắng» là tác phẩm sau cùng trong sự nghiệp sáng tác của ông được triển lãm tại công viên Đổng-Đa, trước Tòa Đô Chánh vào năm 1969.

Đại tá William P. Jones - Chủ tịch Ủy ban Đài tưởng niệm chiến tranh Hoa-Kỳ hết lời ca ngợi ông Thu và các tác phẩm về đề tài chiến tranh như sau: «Xét về đề tài tượng đài chiến tranh, tôi trân trọng đặt tượng "Thương tiếc" và các tác phẩm khác của ông ngang hàng với bức ảnh nổi tiếng "Raising The Flag on Iwo Jima" ở Arlington". Ông cũng tiến cử ông Thu với Ủy ban để thực hiện việc dựng tượng ở Hoa Kỳ và các quốc gia đồng minh trong các dự án tương lai. Nhưng tiếc thay, miền Nam Việt-Nam bị bắc phương cưỡng chiếm vào ngày 30 tháng Tư năm 1975, bức tượng "Thương tiếc" bị phá bỏ, những bức tượng trong sân nhà của ông cũng bị đập nát và thân phận của điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu phải lâm vào cảnh tội tù.

Tượng "Thương tiếc" bị phá hủy sau ngày 30.4.1975

Tượng "Thương tiếc" được đặt trước cổng vào Nghĩa trang Quân đội ở Biên-Hòa, cách trung tâm Sài-Gòn khoảng 30 km. Bức tượng khắc họa hình ảnh người lính với gương mặt thần thờ ngổ trên tảng đá, quân phục và ba-lô trên người còn bám bụi sa trường, súng gác trên đùi, dây quai nón sắt buông thõng và đôi mắt buồn bã đắm chiêu, như tiếc thương người bạn vừa nằm xuống nơi chiến trường xa. Ý tưởng này chợt đến khi ông Thu tình cờ nhìn thấy được trong một quán nước bên đường. Người lính thuộc binh chủng Nhảy dù, hạ sĩ Võ Văn Hai, rừng rưng

ngán lẹ đang đọc ẩm và tâm tình với người bạn đồng đội đã khuất. Hai ly bia trước mặt, "ly kia cho mày, ly này của tao", hết với rồi lại đầy như tình chiến hữu không bao giờ phai lạt.

Bức tượng bị phá hủy sau ngày việt cộng cưỡng chiếm miền Nam Việt-Nam và điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu phải chịu đựng 8 năm giam cầm. Ông bị bỏ đói, đánh đập, hành hạ khiến cho hai tai bị điếc, chân đi không vững và tánh mạng gần như bị kiệt quệ.

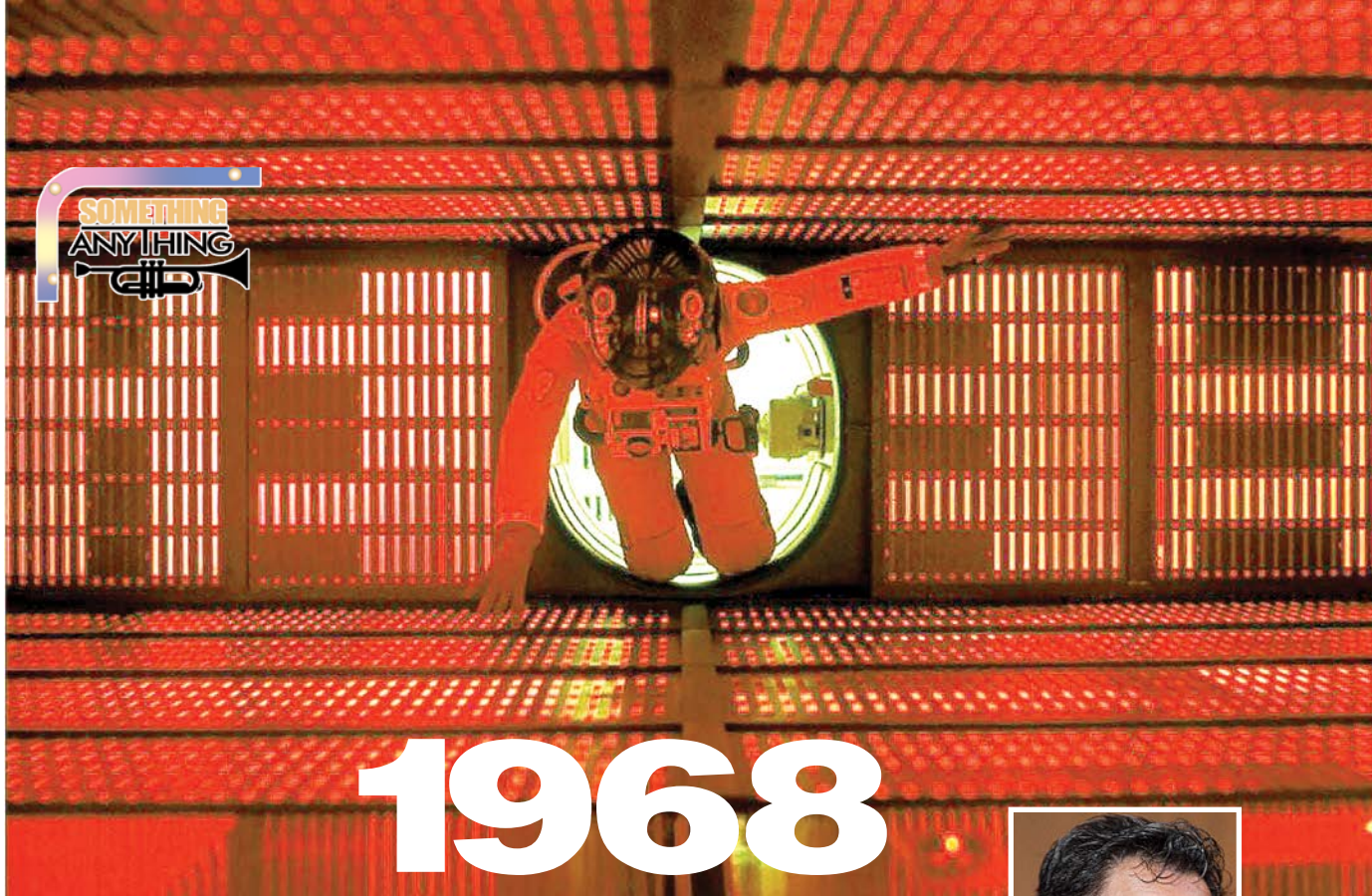
Ra khỏi nhà tù, ông đến và được định cư ở Hoa-

Kỳ vào năm 1988. Trên vùng đất mới, ông hoài mong được dựng lại bức tượng "Thương tiếc", nhưng niềm hy vọng, nỗi chờ mong chỉ dừng lại trong tâm trí và như "confetti nằm vương vãi trên sàn nhà", theo như lời kể của ông Thu. Vì không sống được bằng nghề điêu khắc, cộng thêm sự cô đơn khắc khoải nơi xứ người, cuộc sống ông Thu bị lâm vào ngõ hẹp. Ông trở thành kẻ độc hành với bao niềm tâm sự và quyết định trở về nguyên quán sống với con cái sau hơn 10 năm xa xứ. Nơi chốn cũ, ông tiếp tục tạc tượng (khổ nhỏ) với những chủ đề xưa cũ «Thôn nữ», «Được mùa», «Thương tiếc» v.v. như để thỏa mãn lòng đam mê và nỗi khát khao nhớ nghề. Ngày tháng cứ âm thầm trôi trên một quê hương đã mất. Tuổi hạc chồng chất, giấc mơ điêu khắc đã chết từ mùa Xuân lâm lụi, thuở binh lính tan hàng và bỏ lại áo trận, giày sô.

Mỗi năm, tháng Tư lại về và gọi lên những nỗi niềm tiếc nhớ xa xôi, quê hương đã ngàn trùng cũng như xót thương vô vàn những người thua cuộc, tài bất phùng thời, trong đó có điêu khắc gia, đại úy Nguyễn Thanh Thu. Những ngày cuối đời, xin cầu mong cho ông được bình yên giữa cuộc đời nhiều giông bão.

TV

01 THÁNG TƯ 2024

Bên trong “bộ óc” của HAL (MGM STUDIOS)

1968 là năm nước Mỹ có nhiều biến động mang tính cách lịch sử--từ văn hoá đến chính trị, từ thể thao đến khoa học. Một số sự kiện sau đây đã dẫn đến nhiều thay đổi quan trọng, không chỉ tại nước Mỹ nói riêng mà còn ảnh hưởng đến cả thế giới. Về mặt nghệ thuật, phim ‘2001: A Space Odyssey’ của Stanley Kubrick đánh dấu sự xuất hiện của trí tuệ nhân tạo, ngày nay gọi là A.I., qua nhân vật computer HAL gây nhiều tranh cãi.

IAN BUI
DALLAS, TX

Trên TV, tập phim khoa học giả tưởng ‘Star Trek’ làm rung động người dân Mỹ với một phân cảnh bốc lửa, trong đó nhân vật chính là Captain Kirk (William Shatner, phải) hôn Trung uý Nyota Uhura (Nichelle Nichols), một người da Đen. Màn “The Kiss” bất hủ này đã dấy lên một làn sóng phản hồi mãnh liệt. Hãng phim Paramount nhận được hàng mấy chục ngàn lá thư từ khán giả; phần lớn ủng hộ chuyện này, nhưng cũng rất nhiều người phản đối. Dù gì chẳng nữa, quyết định táo bạo này của Paramount đã chính thức hoá cuộc đối thoại rất nóng trong xã hội Mỹ lúc bấy giờ về phân biệt chủng tộc và hôn nhân đa sắc tộc. ẢNH: PARAMOUNT PICTURES

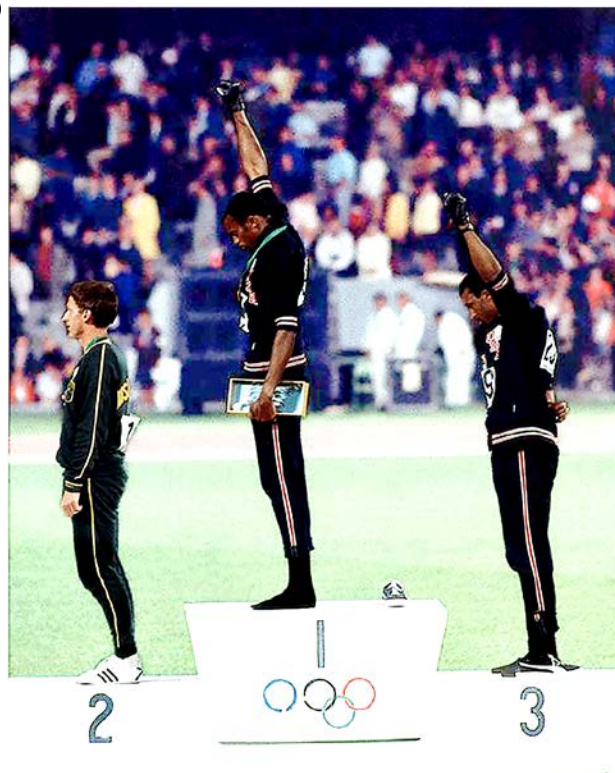
Cuộc tổng tấn công Tết Mậu Thân mà người Mỹ gọi là “Tet Offensive” đã khiến công chúng thay đổi thái độ về cuộc chiến tại Việt Nam. Mặc dù quân đội VNCH và Mỹ đánh bại các đoàn quân chính quy Bắc Việt cũng như các nhóm du kích Việt Cộng sau nhiều cuộc giao tranh ác liệt, nhưng những hình ảnh trên báo chí và TV đã châm thêm dầu cho phong trào phản chiến tại Mỹ cũng như khắp nơi trên thế giới. Trong số đó, bức ảnh Tướng Loan hành quyết tên Việt Cộng nằm vùng Nguyễn Văn Lém giữa lòng Sài Gòn đã làm dân Mỹ bị sốc nặng nhưng cũng giúp nhiếp ảnh gia chiến trường Eddie Adams thắng giải Pulitzer. ẢNH: EDDIE ADAMS/AP

Ngày nay ta khó thể tưởng tượng nước Mỹ đã từng “lạc hậu” như thế nào trong vấn đề bình đẳng giới tính. Chẳng hạn như mãi đến năm 1974 người đàn bà mới có quyền mở tài khoản trong nhà băng và có thẻ credit card riêng mà không cần chữ ký của ông chồng. Trước đó 6 năm, một số phụ nữ Mỹ đã phải đấu tranh bằng cách biểu tình chống cuộc thi hoa hậu Miss America để đòi hỏi những quyền lợi căn bản cho phụ nữ. Cuộc xuống đường rầm rộ của họ năm 1968 đã châm ngòi cho phong trào phụ nữ gọi là “Feminism”, vẫn còn tiếp diễn cho đến tận hôm nay. Cuộc bầu cử 2024 sắp tới đây chắc chắn sẽ thu hút rất nhiều cử tri quan tâm đến quyền phụ nữ. Ảnh: Phụ nữ biểu tình ở San Francisco. (BEV GRANT)

Tại Thế Vận Hội 1968 ở Mexico City, hai lực sĩ da Đen Tommie Smith (giữa) và John Carlos (phải) khi lên nhận huy chương Vàng và Đồng cho bộ môn chạy đua 200m đã giơ cao nắm đấm trong chiếc găng tay màu đen trong lúc chào cờ. Không những vậy, cả ba người (tính luôn Peter Norman, huy chương Bạc) đều mặc áo có phù hiệu của tổ chức nhân quyền “Olympic Project for Human Rights”. Hành động phản kháng mang tính cách chính trị của hai lực sĩ điền kinh này đã dẫn đến việc họ bị tống xuất khỏi đội tuyển quốc gia, không được tiếp tục tranh tài. Để ý cả hai đều không mang giày khi lên nhận huy chương mà chỉ mặc vớ đen, biểu tượng cho sự nghèo đói đến từ phân biệt đối xử trong xã hội Mỹ thời bấy giờ. ẢNH: JOHN DOMINIS

1968 còn là một năm đầy bi kịch trong chính trường Mỹ. Tháng Tư năm 1968, mục sư Martin Luther King Jr bị ám sát ở Memphis, Tennessee. Hai tháng sau, thượng nghị sĩ Robert F. Kennedy (RFK), em cố Tổng thống John F. Kennedy, bị bắn ngay sau khi vừa thắng cuộc bầu cử sơ bộ tại tiểu bang California. Lúc bấy giờ RFK đang là ứng cử viên tổng thống sáng giá nhất của đảng Dân Chủ. Thủ phạm là một người gốc Palestinian tên Sirhan Sirhan; lý do hấn đưa ra là vì Kennedy ủng hộ Israel trong cuộc chiến tranh năm 1967 giữa Do Thái và khối Ả Rập. Cuộc xung đột ở Trung Đông vẫn còn tiếp diễn cho đến tận hôm nay.

Ảnh: Robert Kennedy vài phút trước khi bị ám sát. (DICK STROVEL/AP)

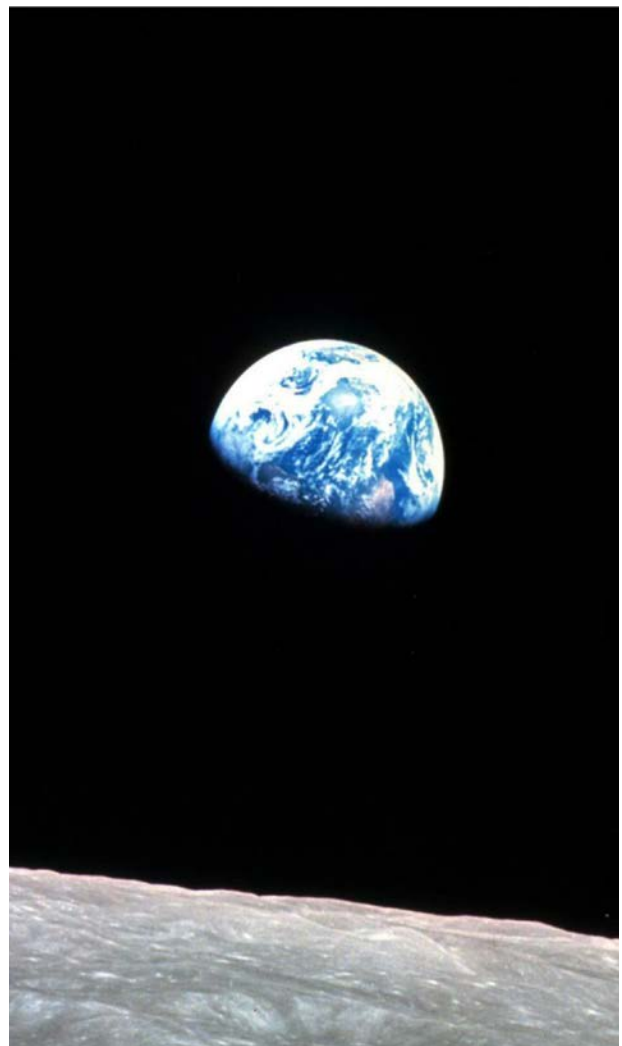

Nếu Robert Kennedy không bị ám sát và được đảng Dân Chủ đề cử, cuộc bầu cử tổng thống năm 1968 có lẽ đã rất khác. Nhưng lịch sử không có chữ nếu. Kết quả là Richard Nixon (CH) chiến thắng với 43.4% tổng số phiếu, Hubert Humphrey (DC) chỉ lấy được 42.7% vì bị George Wallace của đảng American Independent Party hút bớt 13.5%. Lúc bấy giờ dân Mỹ đã bắt đầu mệt mỏi với cuộc chiến ở Việt Nam, Nixon tranh cử với thông điệp sẽ chấm dứt chiến tranh nên được nhiều người phản chiến nhảy sang ủng hộ. Nào ngờ chỉ vài năm sau Nixon hiện nguyên hình là một tay gian hùng ham mê quyền lực, cuối cùng phải từ chức để tránh bị Quốc Hội đàn hặc và truất phế.

Ảnh: Tân tổng thống trong ngày nhậm chức. (NIXON LIBRARY)

1968 đóng lại bằng một bước tiến vĩ đại. Ngày 24 tháng 12, phi thuyền Apollo 8 bay vòng quanh quỹ đạo mặt trăng lần đầu. Phi hành đoàn phát hình trực tiếp chuyến bay lịch sử xuống trái đất ngay vào ngày lễ Giáng Sinh và được 4 tỉ người theo dõi—tức gần một phần tư dân số địa cầu. Bức hình chụp trái đất nhìn từ mặt trăng tức khắc trở thành cột mốc quan trọng trong lịch sử loài người. Dù thế giới lúc ấy đang phải đương đầu với chiến tranh Việt Nam cùng bao nhiêu vấn đề nhức đầu khác, nhưng bức ảnh đơn sơ này đã giúp người ta nhận ra sự nhỏ bé của mình trong vũ trụ bao la. Sau bao cơn biến động của 1968, nhân loài dường như nhích gần lại với nhau được thêm một chút. Ảnh: NASA

Máy nước nóng - Water Heater

HOÀNG HƯƠNG

Khi máy nước nóng không hoạt động, bạn thường nghĩ chỉ thợ chuyên nghiệp mới có thể sửa chữa. Tuy nhiên, trong nhiều trường hợp như máy rò rỉ, nước không đủ nóng hoặc có màu rỉ sét, bạn có thể tự sửa chữa được với những thao tác đơn giản.

■ Những điều cần lưu ý trước khi tự sửa máy:

Kiểm tra bảo hành trước khi bạn bắt đầu. Máy nước nóng có thể có chế độ bảo hành bao gồm một phần chi phí sửa chữa. Kiểm tra giấy tờ đi kèm với máy hoặc đọc tấm biển ở mặt bên của máy để biết kiểu máy và số sê-ri (serial number) từ đó tìm ra thông tin về năm sản xuất và chế độ bảo hành.

■ Cảnh báo:

Máy nước nóng điện (electric water heater) có điện áp cao (240 volt). Trước khi kiểm tra các bộ phận của máy, cần tắt nguồn điện bằng cách ngắt cầu dao ở hộp cầu dao tổng (breaker box). Ngoài ra, cần kiểm tra tất cả các dây trong máy bằng bút thử điện trước khi chạm vào dây.

■ Những hư hại thường gặp và cách sửa:

Máy không có nước nóng.

Nguyên nhân có thể do máy không nhận được điện do công tắc giới hạn (limit switch) bị ngắt; hoặc có một hoặc nhiều bộ phận làm nóng bị hỏng.

■ Cách sửa:

Kiểm tra cầu dao của máy trong bảng điện (service panel) để bảo đảm cầu dao không bị ngắt. Nếu cầu dao bị ngắt, chuyển nó về vị

trí OFF rồi quay lại ON.

Nếu cầu dao không bị ngắt, cần đặt lại giới hạn nhiệt độ high-temperature của máy. Tắt nguồn điện, tháo bảng access panel, nhấn nút đặt nhiệt độ cao (high-temperature reset button)-thường là nút màu đỏ.

DALLAS Sự Kiện

WILDFLOWER! ARTS AND MUSIC FESTIVAL

17/5 tới 19/5. Đại hội nghệ thuật và âm nhạc hàng năm với hơn 50 ban nhạc đến từ các tiểu bang, thi đua hát và sáng tác, trưng bày đàn guitar, sinh hoạt dành cho trẻ em, ăn uống.

Địa điểm: Galatyn Station, 2301 Performance Dr, Richardson TX 75082. Điện thoại 972-744-0908.

Giá vé: miễn phí-\$25.

ASIAN AMERICAN HERITAGE FESTIVAL

18/5. Đại hội giải trí của người Mỹ gốc Á Châu, trình diễn văn hóa văn nghệ của người Thái Lan, Lào, Trung Quốc, Indonesia, Việt Nam, Cambodia, Philippines, Singapore, Myanmar, Ấn Độ, Nhật, Korea và Hawaii.

Địa điểm: Winters Park, 1330 Spring Creek Dr, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

FUNBOX: THE WORLD'S BIGGEST BOUNCE PARK

26/4 tới 2/6. Nhà nhún lớn nhất thế giới với diện tích trên 25,000 square feet chia làm 10 khu vui chơi dành cho trẻ em

Địa điểm: Stonebriar Centre, 2601 Preston Rd, Frisco, TX 75034. **Giá vé:** \$19-\$24.

Làm sạch kênh đào Saint-Martin ở Paris

Paris nổi tiếng với nhiều con kênh cổ kính, đẹp như tranh vẽ, đã trở thành điểm thu hút của nhiều khách du lịch khắp nơi trên thế giới. Tuy nhiên, do hậu quả của sự ô nhiễm, nên hầu hết các con kênh trên thực tế đều dơ và có mùi khó chịu. Chính quyền Paris đang nỗ lực làm sạch, bắt đầu là kênh Saint-Martin, nơi đã chưa được làm sạch trong 15 năm.

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Không có vẻ quá khác thường trước khi được dọn dẹp, kênh rợp bóng cây ở hai bên bờ, và trở thành một địa điểm mà cư dân thường dạo chơi vào mỗi tối. Tuy nhiên, bên dưới bề mặt mịn màng của làn nước lại ẩn chứa nhiều vật dụng đáng ngạc nhiên và kỳ lạ.

Trước khi làm sạch

Công việc rút nước là đầu tiên, các công nhân bảo đảm không phải toàn bộ lượng nước đã được rút hết mà phải để lại một phần nước.

Trong quá trình làm sạch kênh, người ta phải vận chuyển một số loài động vật hoang dã dưới nước quý hiếm đến nơi an toàn. Trên thực tế, hơn 4,5 tấn cá sống đã được thu gom từ vùng nước đục của kênh và chuyển đến môi trường khác. Các nhà nghiên cứu sử dụng chỉ số sức khỏe của chúng như một cách để đánh giá phẩm chất nước của các kênh đào. Một điều thú vị là họ đã tìm thấy một con cá chép nặng hơn 20kg ở kênh đào này!

Quá trình làm sạch cuối

cùng cũng bắt đầu. Việc hút cạn đã phơi bày một số bí mật mà nó đã che giấu khá lâu, làm mọi người choáng váng!

Chiếc xe đẩy shopping

Giữa bùn và rêu, đội bảo trì đã tìm thấy 1 chiếc xe mua hàng trong siêu thị (shopping cart). Có vẻ như nó đã nằm đó lâu rồi. Nhưng mà ở đâu ra?... sao lại nhảy xuống nước? Chúng tôi đoán rằng đây có thể là tác phẩm của một nhóm thanh thiếu niên đã quậy phá một chiếc

xe đẩy bị đánh cắp hoặc có lẽ nó thuộc về một người vô gia cư. Dù thế nào đi nữa, không có cửa hàng bách hóa lớn nào ở gần đó, rõ ràng đây phải là chuyện cố tình ...

Ghế văn phòng

Chúng ta biết rằng hầu hết những món đồ nằm dưới kênh, đều do những người lười biếng ném vô đó như cách bỏ đồ cũ, hết xài của họ. Dưới lớp sinh là chiếc ghế văn phòng cũ, trong tình trạng tương đối tốt. Những người này hình như không quan tâm đến sự sống của động vật dưới con kênh này. Việc ném những loại vật dụng xuống kênh gây ra rủi ro đáng kể cho cả môi trường và cuộc sống của động vật hoang dã dưới đó.

Xe đẩy mua hàng. NGUỒN.GETTYIMAGES.

Bàn ghế. NGUỒN.GREEDYFINANCE.COM

Rất nhiều xe đạp. NGUỒN.ABCNEWS.GO.COM

Xe đạp. NGUỒN.GETTYIMAGES

Ghế văn phòng.
NGUỒN. GOODTIMEPOST.COM

Xe đạp

Quá sốc khi biết có bao nhiêu chiếc xe đạp thực sự được tìm thấy ở Kênh đào Paris! Trên thực tế, dù tin hay không thì con số đó lên tới hàng trăm. Phần lớn số xe đạp này thực sự được tìm thấy ở cùng một khu vực cụ thể là Quận 5 và Quận 6 của Paris.

Điều ngạc nhiên nhất là số lượng xe đạp được tìm thấy. Chính xác là 98 chiếc, đây là cảnh tượng rất kỳ lạ khiến các công nhân phải kinh ngạc. “Tôi đoán chúng đã bị ăn cắp và họ ném xuống đây để phi tang. Một người dân địa phương đã nói với tờ The Guardian sau khi con kênh được dọn sạch”.

Xe gắn máy

Sau hàng trăm xe đạp, các công nhân tìm ra 2 chiếc xe gắn máy tay ga ở trong tình trạng đặc biệt tốt, không biết chúng đã bị ngâm trong nước lúc nào. Chúng tôi thực sự đặt câu hỏi làm thế nào mà 2 thứ này lại xuống tới đây? Nhưng trên hết, tại sao chúng không bị hư hại? Ai đã ném những chiếc xe tay ga còn hoàn hảo xuống đáy kênh? Để làm gì?

Bàn ghế

Bạn có thể tìm thấy một số bàn, ghế nằm ở đáy con kênh. Có vẻ như sau khi xài hoặc làm hỏng một món đồ nội thất, người ta không cố gắng sửa chữa mà đem tới kênh gần nhất và cho nó chầu hà bá!

Khối bê tông lớn

Chúng tôi không biết, có một bí ẩn gì đó xung quanh những thứ này. Đó là một khối lớn, đặc biệt là không có vẻ liên

Xe gắn máy tay ga. NGUỒN: THE GLOBE AND MAIL

Khối bê tông lớn. NGUỒN: GOODTIMEPOST.COM

quan gì với khu vực xung quanh. Trên thực tế, người ta tự hỏi, khối bê tông này ở đâu ra? Ai đã vận chuyển đến đây để bỏ xuống kênh?

Kênh đào Saint-

Martin là một bảo tàng kinh dị

Xem các hình ảnh, chúng ta có thể thấy rõ rằng kênh đào này giống như một bảo tàng kinh dị hay một hầm rác lớn.

Liệu việc ném tất cả những đồ vật này xuống kênh có thực sự tiết kiệm công sức hơn là bỏ chúng vào thùng rác hoặc một nơi thích hợp? Chúng ta muốn để lại thế giới môi sinh như thế nào cho con cháu sau này?

Hãy ý thức!

Nếu bài này và các bức ảnh không đủ để khiến bạn thay đổi cách sống của mình, thì những con số sau đây sẽ cho bạn thấy rõ hơn. Ô nhiễm nước đã giết chết hơn 1 triệu loài chim biển, hơn 1 trăm nghìn động vật có vú ở biển và tiêu tốn hàng tỷ đô la chi phí cho dọn dẹp mỗi năm. Tất cả những gì bạn cần làm để ngăn chặn những điều này là giải quyết rác thải đúng cách và có trách nhiệm!

Điều quan trọng là bạn cần biết rằng, ô nhiễm nước, ảnh hưởng đến động vật trước tiên, sau đó là chính chúng ta. Khi nhựa phân hủy sẽ biến thành những hạt nhựa vi mô gần như không thể phân hủy, kết quả là, động vật ăn phải và cuối cùng là chúng sẽ vô chầu chiền và nằm trên đĩa đồ ăn của chúng ta hàng ngày, những hạt này dễ dàng đi qua miệng và tụ lại trong người, gây bao tác hại cho sức khỏe, mà chúng ta không hề hay biết.

HĐV

NAM, MEDIALYFER.COM

Kênh đào Saint-Martin là một Bảo tàng Kinh dị. NGUỒN: MEDIALYFER.COM

HỒ THUY MỸ HẠNH

Trăng non

TRANH ĐÌNH CƯỜNG

Mảnh trăng non lười biếng
Chưa chịu về non cao
Bầu trời đêm trong vắt
Mây ẩn, trôi phương nào ...

Mùa Xuân đang chạm ngõ
Chút lạnh ngày tàn Đông
Lời thì thầm của gió
Nhắc ai niềm nhớ mong.

Nắng vàng như hoa cúc
Nở rộ sân nhà ai
E - ấp từng cánh mỏng
Trong một mùa Đông phai.

Có phải trăng lưu luyến
Nên chưa quay về ngàn
Để hồn ta vương vấn
Muốn níu lại thời gian...

HTMH

ĐIỀU CỎ NƯƠNG

Xu hướng jeans

■ Kiểu dáng đang mốt là xắn gấu, dù là gấu tay áo hay gấu quần, thanh thơi mà vẫn thanh lịch. Thử với bất kỳ kiểu jeans nào quá dài, gấp ống một lần ra ngoài, không ngại xắn dài hay ngắn. Thời trang jeans giờ có cả những kiểu quần gấu gấp sẵn.

■ Quần jeans trắng giờ mặc quanh năm. Trắng xương, trắng mộc ecru, trắng kem, trắng ngà ... phổ biến trong phong cách đường phố, đặc biệt vào mùa hè. Hợp với tông earth-tone màu đất, ít chi tiết, họa tiết hay mặc hợp cả đồ trắng khác như với t-shirt trắng, giày sneaker trắng.

■ Jeans ống thùng rượu barrel lựa đúng mặc rất đẹp và khác biệt. Kiểu dáng cong, ống rộng nổi bật hợp với bất kỳ món đồ còn lại đơn giản thế nào, dù là sơ mi, áo khoác bomber, áo cardigan nhẹ ... Để cân bằng thì phần eo và áo trên vừa vặn, không mặc nhiều lớp hay nhiều phụ kiện.

■ Muốn nổi bật thì có kiểu jeans đính đá rhinestone, đính tán, kim sa. Phong cách đường phố với quần jean nhiều chi tiết, nhưng phần còn lại thì giữ đơn giản như áo blazer, jacket trơn, hay áo trên trơn, tránh mọi thứ rườm rà. Kiểu jeans nhũ bạc (foil jeans) mang với giày có gót cũng rất khác biệt với gu thời trang uptown.

■ Jeans ống rộng (wide-leg) vẫn tiếp tục thịnh hành, và rất nên đáng có. Mặc jeans ống rộng thì less-is-more càng đơn giản càng tốt, áo trên mặc vừa vặn, thêm áo khoác thì lựa áo khoác quá khổ oversized - phong cách rất hợp mùa xuân.

■ Cạp trễ xuất hiện trở lại với kiểu phối hợp áo trên gọn như áo t-shirt, áo crop-top, áo coóc-xê, ... cùng áo trenchcoat, áo khoác dài, giày ba-lê, giày bệt để phong cách mới mẻ. Kiểu jeans cạp trễ thường lai quần thấp nên hợp những ngày nắng ráo, cạp không quá trễ như xưa mà chỉ lửng như quần mid-rise không lộ quá nhiều da thịt.

■ Jeans ống đứng là xu hướng lớn năm nay. Thoải mái so với đồ bó, kiểu dáng rộng hơn, phù hợp nhiều dịp. Mặc dress-down thoải mái với áo denim cùng màu wash, hoặc diện lên với áo blazer, sơ mi button-down nơi làm việc, hoặc kết hợp giày sling-back và trang sức đi chơi.

Thơ

Trên dòng lịch sử

Thơ không là lịch sử. Nhưng lịch sử lưu lại dấu vết trên thơ. Đây đó trên những trang thơ, ta đọc được tâm tình lịch sử hoặc nhìn thấy dấu tích của một biến cố đã đi qua. Sau đây là một số bài thơ mang âm vang sử lịch. Mời các bạn cùng chia sẻ. **SAO KHUÊ**

■ THANH TÂM TUYẾN

tên người yêu dấu

Trên đỉnh đèo Hải Vân

Nếu nhớ quê hương

Muốn chết

Vũ Đạo Ánh

Chiến tranh vẫn còn (đến khi nào)

Đồn đóng sườn núi

Ngó biển không

Chiều chẳng mặt trời

Một mình rừng

Mây loã thể

Vũ Đạo Ánh

Đập cụt cổ chai bia

Lấy súng bắn lên không

Đạn chì sẽ ghim ngực tao lép

Vũ Đạo Ánh

*Chim én vẫn bay đầy đàn trên trời chiều đường
phố ở Sài Gòn*

■ QUÁCH THOẠI

đường tự do

Kìa nắng trắng nắng xanh nắng vàng

Nắng hát nắng múa nắng cười

Trên thành phố trên vỉa hè

Trên tà áo em tươi

Đường Tự Do chạy thẳng

Các anh đi về tuổi đúng hai mươi

Thế hệ mới mắt sáng ngời tin tưởng

Ta đứng chết bên góc đường

Một phút lòng say chiêm ngưỡng

Đại lộ dang tay ta nghe

Xã hội đi về hát cười vui sướng

Ai mới nói gì như tiếng nói yêu đương

Ai mới nhìn gì như muốn trao ít yêu thương

Ta thâm nhủ

Ôi sự sống nơi đây thật vô lường

Và tình thương thật vô lượng

Sài Gòn ơi

Có ai úp mặt chết giờ này trong bệnh viện

Biết chẳng người

Kìa vạn đoá hoa hường

Đang nở trên thảm cỏ xanh tươi của các học đường

Bao nhiêu em bé nhỏ

Đang cười đùa trong phấn hương

Có gì đẹp mắt cho bằng

Dân tộc an vui hoà bình thịnh vượng

Ta ngửa mặt ngó trời xanh

Mây trắng trôi về không vẩn vương

Gió thổi

Cờ bay

Tự do nhảy múa giữa công trường.

■ NGUYỄN XUÂN THIỆP

nha trang. tháng ba 1975

*băng cánh đồng. trắng chết
tháng ba. về trên thành phố xưa*

*như lời ngụ ngôn. buồn. của gió
nắng tháng ba. vàng bạt mui xe
hành nhân. tóc râu. chín rộ
biển xa. sâu. như mây tần
thùy dương dậy. chiều tà. hung hãn*

*tháng ba. trên thành phố xưa
bầu trời. rạn. màu men sấm ký
vẳng nghe xa. tiếng cộp gầm
sạt mái tường vi. ngôi lở
ngày phơi bãi bình sa
đâu thành phố. của mùa trăng giả đảo
những cây bàng. ửng đỏ. trong mưa
tháng ba ơi. đang giữa bản đàn
bỗng nghe ve ngâm. vượn hót
người yêu người. làm sao quên
mái tóc đi về rặng cây bông sứ
tháng ba. tháng ba. trong đời tôi
và lịch sử. hoàng hôn nghiêng mái quán
hải âu. bay xa. về đâu
thùy dương dậy. chiều tà. hung hãn*

*tháng ba. cộp chạy. người xa người
em mang hồn hoa sứ
ngủ ngàn năm. đất xưa*

■ KHOA HỮU

cái chết của một tượng đá

*Si Dieu existe, que souhaiteriez vous
qu'il vous dise après votre mort.*

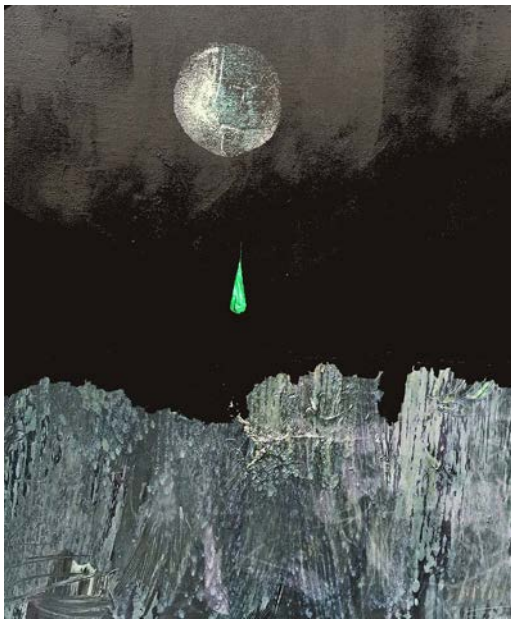
*Tạc mãi đau thương người thành đá
ngồi canh đồng đội đã bao năm
cây súng gác ngang đời không ngủ
chiếc ba lô vai nặng vết hằn.
Người ngồi đó, mở trang bi sử
chiến bào như thấm máu chưa khô
ta ngồi đó xanh hàng bia mộ
áo nhung rêu cũng bạc dấu thù.
Ta muốn hỏi người từ đâu đến
bèo mây hạnh ngộ, có nhớ ta
ta về từ những vùng, khu chiến
bọc kinh hoàng xương mất, để da.
Ta muốn hỏi người, câu sinh tử
mất trẻ thơ, môi cánh hoa đào
trán cô phụ bằng lời tình sử
tóc mẹ già phủ mặt chiêm bao.
Cái chết – những con thiên nga trắng
ngàn năm tuyết tích trời đông phương
anh hùng mặt lộ, chiến trường tận
đâu trái tim của một gã cuồng?
Đêm thập tự hàng hàng, vấn tội
đôi bạch dương chụm những đầu ma
oán sâu sương khói cao mù núi
sát thời gian, người, đá hay ta.
Mười năm, lại mười năm sống sót
chuyện dữ tan tành, đồng đội đâu
đất nghĩa trang nhớ hoang dại mọc
quê nhà đây, cỏ mới, ngang đầu.*

NXT

KH - SAIGON 1990.

THI HẠNH

chẳng riêng mình

ĐINH TRƯỜNG CHINH

có một điều
vẫn chỉ một điều thôi
em miệt mài viết ra từ ký ức
nỗi đau của anh,
của em,
của chúng ta,
của toàn dân tộc
xót xa này
từ ngày ấy
tháng 4...

có một điều duy nhất
chiếm tâm tư
(chắc anh hiểu
và chắc em cũng hiểu)
những giọt máu rơi
những lời ly biệt

nước non mình thành bình địa
nát tan

49 năm
sau cuộc chiến
điều tàn
cơn ác mộng vẫn bàng hoàng
đánh thức
lương tâm của những đứa con
trung thực
nhìn đất mẹ tan hoang
mà thấy xót xa lòng

dù dòng đời vẫn cuộn cuộn như những
dòng sông
và chúng ta vẫn mãi miết đi
từ hư không vào trong nghiệt ngã
với những lo toan
tháng ngày tất tả
vẫn không hề quên
chuyện tháng 4 buồn

xin tưởng niệm những người
vì nước vì non
đã nằm xuống
vì sự sống còn
của con dân nước Việt
ai thắng
ai thua
ai hơn
ai thiệt
khi nước mất nhà tan
đau xót chẳng riêng mình

một nén hương lòng
thành kính dâng lên.

TH

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Mất tình trạng Thường Trú Nhân

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Thường trú nhân (TTN)-permanent resident là người có thẻ xanh (green card), có đặc quyền sống và làm việc lâu dài tại Hoa Kỳ. Tuy nhiên, có nhiều trường hợp tư cách TTN này bị mất. Dưới đây đề cập đến một trong các trường hợp là: Sống bên ngoài Hoa Kỳ

Nếu bạn ở bên ngoài Hoa Kỳ hơn 12 tháng mà không có Giấy phép Tái nhập cảnh (Re-entry Permit), sẽ thường dẫn đến việc mất tư cách TTN. Không có quy định chính xác về thời gian ở bên ngoài Hoa Kỳ. Nhìn chung, các TTN nên dành tổng cộng hơn 6 tháng mỗi năm ở tại Hoa Kỳ, và giữa mỗi chuyến đi ra nước ngoài dưới 6 tháng liên tục.

Và bất kể họ ở đâu, TTN cũng cần phải tiếp tục nộp tờ khai thuế thu nhập liên bang, tiểu bang và địa phương của Hoa Kỳ. Ngoài ra, khi ở nước ngoài, họ phải duy trì tài khoản ngân hàng và nhà cửa ở Hoa Kỳ.

Giữ tình trạng thường trú nhân của bạn

Thường trú nhân có

Giấy phép tái nhập cảnh (Re-entry Permit) trước khi rời Hoa Kỳ thường có thể ở bên ngoài Hoa Kỳ trong 24 tháng. Đơn xin Giấy phép tái nhập cảnh phải được thực hiện tại Hoa Kỳ vì nó đòi hỏi phải được chụp ảnh và lấy dấu vân tay. Sau khi nộp đơn, bạn có thể ra nước ngoài và đợi người nào đó gửi về cho bạn. Thời gian duyệt xét giấy phép này là từ 2 đến 5 tháng.

Xin lại Chiếu khán trở về

Nếu bạn đã ở bên ngoài Hoa Kỳ hơn 12 tháng mà không có Giấy phép tái nhập cảnh và vì những lý do khách quan như: bạn cần phải chăm sóc một thành viên trong gia đình bị bệnh, đi học hoặc bạn phải điều trị bệnh cho bản thân... Đó có thể là những lý do để bạn ở lại nước ngoài lâu dài và bạn có thể đủ điều kiện để được cấp chiếu khán dành cho TTN trở về. Bằng cách đó, bạn có thể giữ được tư cách TTN của mình.

Việc xin Giấy phép tái nhập cảnh yêu cầu có các bằng chứng về tính liên tục, không thể đứt rời của

người nộp đơn và thực sự khách quan, và bạn luôn có ý định là quay trở lại Hoa Kỳ. Các bằng chứng về ý định là quay trở lại Hoa Kỳ có thể bao gồm việc tiếp tục nộp tờ khai thuế, sở hữu tài sản ở Hoa Kỳ, cũng như việc duy trì các giấy phép và tư cách thành viên ở Hoa Kỳ.

Cần một chiếu khán mới

Ở hơn 12 tháng bên ngoài Hoa Kỳ mà không có lý do chính đáng và không có Giấy phép tái nhập cảnh có thể sẽ dẫn đến việc mất tư cách TTN. Trong trường hợp đó, làm thế nào bạn có thể quay trở lại Hoa Kỳ? Một người di dân đã mất tình trạng thường trú và muốn quay trở lại Hoa Kỳ với tư cách là người di dân cần phải xin một chiếu khán di dân mới. Điều này có nghĩa là người thân đủ điều kiện bảo lãnh của bạn ở Hoa Kỳ phải nộp mẫu đơn xin Chiếu khán di dân I-130 mới. Bạn phải ở lại nước ngoài, chờ được duyệt xét hồ sơ và lên lịch phỏng vấn xin chiếu khán tại Lãnh sự quán Hoa Kỳ.

LMH

HỒ ĐẮC VŨ

Mẹ đi thi

HOÀNG QUÂN
GERMANY

Ma xếp hạng chuyện học hành của con cái là quan trọng hàng đầu. Với tiệm sách và quán cà phê, Mẹ đã quán xuyến, lo cho gia đình có cuộc sống sung túc, thoải mái một thời gian dài.

Chỉ hơn năm sau cuộc

đổi đời 1975, tiệm sách, quán cà phê, nhà cửa của Ba Mẹ bị tước đoạt trong khi Ba bị giam đầu đố trong rừng sâu nước độc. Dầu trắng tay, Mẹ vẫn tìm cách đưa dân các con vào Sài Gòn để các con có điều kiện thuận lợi tiếp tục việc học. Mẹ biết, các con sẽ phải rất khốn đốn với trường lớp ở miền Trung, vì chính quyền địa phương rất khắt khe, thù nghịch.

Sau khi nhà cửa bị tịch thu, thật may mắn, một người tuy chưa quen, mà thật tốt bụng, thương cảm tình cảnh khốn đốn của gia đình, đã nhường

cho Mẹ quán cơm ở bến xe lam. Mẹ cho tôi và 2 đứa em trai vào Sài Gòn, vì tôi sẽ xong trung học trong 2 năm và 2 đứa em trai có nguy cơ đi bộ đội khi đến tuổi. Em gái tôi, Hiền, đang học lớp 8, cùng đứa út, học mẫu giáo được ở lại Quảng Ngãi với Mẹ. Đến trường, Hiền thường bị cô giáo dè bĩu, xỏ xiên. Cô cắt nghĩa tội ác Mỹ Ngụy thế này, thế kia và với vẻ hiềm độc, cô trở vào em nói: “Ví dụ như trò này là con nhà Mỹ Ngụy”. May thay, bạn bè trong lớp rất thương và bênh vực Hiền. Hiền lên lớp 9, chuẩn bị

thi vào cấp III, tức là lớp 10. Hồ sơ dự thi, trong chế độ cộng sản, cần có bản khai lý lịch chi tiết với chứng nhận cư trú địa phương. Ông chủ tịch phường nhất định không chịu ký giấy cho em, vì lý lịch gia đình không “trong sạch”. Thế là Hiền phải học lại lớp 9 thêm 1 năm nữa.

Năm 1978, nghỉ 3 tháng hè, Mẹ cho Hiền vô Sài Gòn nghỉ ngơi sau 1 năm học căng thẳng, vì bị cô giáo “cách mạng” khủng bố tinh thần. Theo lịch thi chuyển cấp do nhà trường thông báo, kỳ thi được tổ chức vào cuối tháng 8. Bất ngờ, nhà trường thay đổi chương trình, dời ngày thi sớm hơn 2 tuần lễ. Mẹ tức tót nhờ người nhặn vô Sài Gòn, bảo Hiền về gấp. Ngày ấy, xe cộ ra vô miền Trung rất khó khăn. Đoạn đường khoảng 700 cây số mà xe đồ chạy mất 1 ngày 1 đêm. Mua vé xe phải có giấy đi đường, phải châu chực ở bến xe 1, 2 ngày. Tình cờ, tôi biết, một người bạn đã mua được vé xe về đến Quảng Ngãi ngày 14.08. Người bạn sống ở Sài Gòn, chỉ về Quảng Ngãi để thăm họ hàng, nếu chậm 1, 2 ngày chẳng sao. Nghĩ vậy, 2 chị em tôi đèo nhau trên chiếc xe đạp cọc cạch, từ Phú Nhuận lên quận 5, tìm người bạn, năn nỉ hết lời, xin bạn nhường vé, để Hiền kịp về đi thi. Nhưng người bạn một

mực từ chối. Chị em tôi vừa thất vọng, vừa buồn lo, đành quay về bến xe, thay phiên nhau đứng xếp hàng mua vé. Xe khởi hành từ 7 giờ sáng ở Sài Gòn và sẽ đến Quảng Ngãi khoảng 6, 7 giờ sáng ngày hôm sau, đứng vào ngày thi 15.08. Chúng tôi nhờ người bạn báo cho Mẹ biết. Đã có nhiều lần trễ nải, xe đồ đến Quảng Ngãi vào buổi trưa, hoặc chiều. Cho nên, Mẹ phải tính đến chuyện nhờ bạn bè đi thi thay thế, trong trường hợp Hiền về không kịp vào thi.

Vừa nghe người bạn nhắn tin, Mẹ gọi quán cơm cho hàng xóm, đội nón vội vàng đi tìm người thi thế cho Hiền. Ngày ấy, tất cả thu nhập chỉ trông mong vào quán cơm, để Mẹ nuôi bảy con và lo bới xách thăm nuôi Ba. Mẹ đã phải giắt gấu vá vai, phải tính toán khéo léo từng đồng, mới có thể sắp xếp ổn thỏa cho bao nhiêu món chi tiêu trong gia đình. Bởi vậy, bỏ thu nhập của một ngày không đơn giản. Nhưng trong lúc này, đối với Mẹ, việc học của đứa con quan trọng hơn tất cả. Mẹ hỏi thăm đám bạn của Hiền. Chúng cho biết, Vũ học rất giỏi. Thời gian ấy, Ba của Vũ, là giáo sư trung học trước năm 1975, không cho Vũ đến trường. Ông dạy con theo chương trình riêng của ông tại nhà. Mẹ chạy xuống nhà Vũ, nói chuyện với cha mẹ của

Vũ, năn nỉ Vũ đi thi giúp cho Hiền. Vốn là bạn với nhau từ trước, Vũ đồng ý. Mẹ mừng lắm. Mẹ hỏi Vũ cần những gì. Mẹ soạn bút viết của Hiền ở nhà. Mẹ chạy ra chợ mua giấy ca-rô, thước kẻ. Mẹ qua nhà hàng xóm mượn thêm com-pa. Đem giấy viết về, Mẹ xếp giấy ngay ngắn và thử ngòi bút. Thấy ngòi bút hơi bị tòe, nét to, thô thiển, Mẹ không hài lòng. Mẹ lại nhờ người coi tạm quán cơm, lật đặt ra chợ tìm mua ngòi bút khác nhỏ hơn. Mẹ nghĩ, ngòi bút nhỏ, viết chữ đẹp, tạo ấn tượng tốt. Giám khảo chấm bài, có cảm tình, hy vọng sẽ được nhiều điểm hơn.

Tối 14 rạng sáng 15.08 Mẹ không chợp mắt được. Mẹ ở quán cơm gần cây xăng, trên quốc lộ số 1. Mỗi lúc nghe tiếng xe ngoài đường, Mẹ choàng dậy, xem có phải xe đồ Sài Gòn ra hay không. Đến 5 giờ sáng, Hiền vẫn chưa về tới. Mẹ lựa bộ áo quần của Hiền, ủi thẳng thớm, xuống nhà Vũ, đưa Vũ mặc, đón Vũ đi thi. Cùng đi với Mẹ, có Hạnh, con nhà hàng xóm. Mẹ dắt Vũ vô tận phòng thi, dặn dò, nhắn nhủ. Mẹ ra ngoài cổng trường, ngồi trên bệ thêm, bụng dạ rối bời, lắng nghe tiếng được, tiếng mất, thông báo các điều lệ thi cử qua loa phóng thanh của trường. Mẹ dùng dằng, định ngồi đó cho đến khi học trò thi xong. Gần 9

giờ, Hạnh trấn an Mẹ: “Bác ơi, mình về nhà được rồi. Không nghe nói, chắc là êm xuôi”.

Mẹ về quán, chuẩn bị cơm nước để bán cho khách ăn trưa. Lòng Mẹ vẫn bồn chồn, phập phồng lo âu. Mẹ lóng ngóng ngó những chuyến xe đồ tấp vào bến xe. Đang lúc Mẹ bận rộn tụi bụi, tay lo vẩn nổi cơm cho chín đều, sang tay qua bếp khác, làm nước màu cho nổi thịt kho, Mẹ ngó xuyên qua các song gỗ của quán, nhìn ra đường Quang Trung, Mẹ thấy Vũ đi về phía quán ăn. Mẹ cảm như chân tay rùng rờ. Mẹ tưởng như khuỵu xuống, khi Vũ nói: “Lộ rồi bác ơi. Con bị đuổi ra khỏi phòng thi.” Vũ kể, Vũ đã ngồi yên trong phòng thi, tưởng mọi việc trót lọt. Bất ngờ, có đứa học trò khác, ở gần nhà Vũ, nhận ra Vũ, trò nói với thầy cô gác thi, tại sao Vũ vẫn V mà lại ngồi ở phòng thí sinh với vân H. Thế là thầy cô tới hỏi vài câu, buộc Vũ phải tức khắc ra khỏi phòng thi và tịch thu hồ sơ thi của Hiền.

Gần trưa, chuyến xe đồ Hiền đi mới đến bến xe Quảng Ngãi. Nhưng đã quá trễ. Hiền bị cấm thi trong năm đó. Tức là sẽ phải lóng bông thêm 1 năm nữa, mà chưa biết năm sau sẽ ra sao. Mẹ buồn rầu, lo lắng, thương cho con, không biết con có còn cơ hội cấp sách đến trường được chẳng. Mẹ

đổ bệnh, nằm liệt luôn cả tuần. Sau đó, dù rất muốn cho con gái út ở gần, Mẹ vẫn quyết định cho Hiền vào Sài Gòn để có thể tiếp tục đi học.

Nhớ lại những ngày tháng cơ cực mấy chục năm trước, Mẹ, một phụ nữ vừa ngoài 50, một thân, một mình chèo chống lo cho chồng, nuôi bảy con. Mẹ thức khuya, dậy sớm một tuần 7 ngày. Mẹ đầu tắt, mặt tối 1 năm 12 tháng, trừ một hai ngày Tết, Mẹ vô Sài Gòn ở với mấy đứa con. Những năm xưa, Mẹ mặc áo dài khoan thai trông coi tiệm sách. Chỉ vài năm sau cơn lốc đổi đời tàn khốc, Mẹ lam lũ trong áo nâu, quần đen, tất tả ra chợ mua bút viết cho con. Tưởng tượng cảnh Mẹ sẫm soi giấy bút, thử ngòi viết chuẩn bị đi thi. Ôi chao, thương Mẹ kể sao cho xiết. Mẹ làm tất cả với lòng mong muốn con được đi thi, được đi học. Lòng Mẹ dành cho bảy con bao la như biển, vô bờ, vô bến. Còn tình thương nào cao cả hơn, sâu đậm hơn tình Mẹ dành cho tụi con. Hình ảnh Mẹ đi thi chẳng bao giờ phai nhạt trong tim của bảy con.

Mẹ yêu quý của tụi con, Mẹ xa tụi con đã bao nhiêu năm rồi. Nhưng tình thương của Mẹ vẫn luôn gần gũi, ấm áp, vẫn luôn tỏa sáng trong tim của chúng con, Mẹ ơi.

HQ

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Sinh tháng Giêng năm 1929 tại Cần Thơ, Chuẩn tướng Trần Văn Hai (1929-1975) Tư lệnh Sư đoàn 7 Bộ binh của Quân lực Việt Nam Cộng Hòa thay thế Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam.

Tướng Hai thương yêu và chăm lo đời sống của người lính dưới quyền hết mực. Đầu năm 1968, là Đại tá Tư lệnh binh chủng Biệt Động Quân, ông đã ra tận Khe Sanh, nhảy xuống chiến trường, lặn lội đến từng chiến hào để khích lệ chiến sĩ Tiểu Đoàn 37 Biệt Động Quân, dưới những cơn mưa pháo rền trời của quân CSBV.

Chuẩn tướng Trần Văn Hai

Tướng Hai

Trước biến cố 30 tháng 4 năm 1975 khoảng hơn một tuần, đích thân Tổng thống Thiệu cho máy bay riêng xuống rước Chuẩn tướng Trần Văn Hai di tản; nhưng ông thẳng thắn từ chối. Tướng Hai cương quyết ở lại sống chết với binh lính của mình.

Trong ngày cuối cùng, người ôn tồn khuyên bảo sĩ quan và những người lính dưới quyền trở về với gia đình. Nhưng có một số vẫn nhất quyết ở lại bảo vệ vị chủ tướng của họ. Khoảng xế trưa, một đơn vị VC thận trọng tiến vào Đồng Tâm và nhỏ nhẹ đề nghị xin được tiếp quản căn cứ. Chuẩn Tướng Hai ngồi ngay ngắn sau chiếc bàn, bên trên có hai cái đế nhỏ gắn lá Cờ Vàng Việt Nam và lá cờ Tướng một sao, nghiêm nghị đòi hỏi VC phải cử một viên sĩ quan cấp sư đoàn trưởng đến gặp ông. Ngoài điều kiện đó, ông không muốn bàn chuyện nào khác. Tình hình rất căng thẳng, hai bên giương súng ghìm nhau. Mãi lâu sau mới có một người gõ cửa xin vào rút rè tự nhận là sư đoàn trưởng. Chuẩn Tướng Hai bất ngờ rút súng lục ra nổ mấy phát vào viên sĩ quan VC. Với khoảng cách rất gần đó, ông có thể giết chết đối phương dễ dàng, nhưng ông chỉ bắn tay này bị thương nhẹ, hấn hoảng sợ chạy ra ngoài. Tướng Hai muốn cho địch biết, rằng

muốn chiếm được nước Nam thì họ phải trả một cái giá nào đó. Chiều tối cùng ngày, Chuẩn Tướng Hai đã uống thuốc độc tự sát trong văn phòng tư lệnh.

Thân mẫu của Tướng Trần Văn Hai tuổi già tám lừng còng còm cõi với thời gian, nhưng với lòng thương con như biển, bà đem được thi thể con mình, một vị tướng vừa anh dũng bỏ mình vì tổ quốc để về Gò Vấp mai táng.

Nghẹn ngào trong nước mắt, khóc nước mắt nhà tan, bà nhận gói di vật của con bà, một vị tướng vừa tuần tiết, từ tay một vị Trung úy sĩ quan tùy viên. Trong di vật đó có một vài vật dụng cá nhân và số tiền 2 tháng lương khiêm nhường của một vị Chuẩn tướng là 70,000 đồng. Là một người con hiếu thảo, trước khi ra đi người còn cố gửi về cho mẹ số tiền ít ỏi đó.

Theo một cuốn sách của một sĩ quan tình báo Hoa Kỳ, phục vụ trong chiến tranh Việt Nam.

Tướng Hai có Sư đoàn 7 QLVNCH ở biên giới Campuchia, ngay dưới Mỏ Vẹt. Sư đoàn của ông là lực lượng Nam Việt Nam duy nhất chống lại quân CSBV ngày càng tăng bên kia biên giới Miền muốn đưa quân tiếp cận thủ đô Sài Gòn.

James Parker (đặc vụ liên lạc tình báo CIA Hoa Kỳ tại Quân khu 4) đã gửi phúc trình về Trung ương

Từ trái:
Chuẩn
tướng Trần
Văn Hai
- Tư lệnh
Biệt khu
44-Thiếu
tướng Ngô
Quang
Trưởng - Tư
lệnh Quân
đoàn 4
và Chuẩn
tướng
Nguyễn
Khoa Nam.
NGUỒN FLICKR

Tình báo Mỹ tại Langley, Virginia: “Tướng Trần Văn Hai là vị tướng duy nhất của VNCH đã phân tích tình hình chiến sự và tiên đoán đúng 30 tháng 4 năm 1975 là ngày quân CSBV sẽ có mặt tại Sài Gòn. Và sau đó, James Parker được giải thưởng cao quý nhất của tình báo Mỹ năm 1975.

James Parker thuật lại: “Cũng lối vào lần này như lần trước, đi bộ một đoạn dài từ sân gỗ đến chỗ bàn ghế mái hiên, Tướng Hai lạc vào làn khói thuốc lá lung linh trong căn lều tối. Và cuối cùng, khi bắt đầu nói, ông đứng dậy, và tôi không chắc liệu ông có quyết định bắn tôi hay không, khi ông để bao súng mở ở thắt lưng và tay ông trên băng của khẩu súng lục.

Tôi không nhớ ông ấy đã nói cụ thể tên của Thượng nghị sĩ Church, tôi chỉ không nhớ. Tôi sợ hãi tột độ. Ông ấy xem lại tất cả những gì

Church đã nói trong khi tôi không biết ông ấy học tiếng Anh ở đâu? Nhưng ông ấy có khả năng sử dụng ngôn ngữ rất tốt và một trong những lý do ông ấy cho phép tôi đến thăm vài ngày một lần là vì ông ấy thích sử dụng tiếng Anh của mình và tôi là người Mỹ duy nhất đã đến thăm. Ông đã đả kích tôi bằng những bình luận về cách Hoa Kỳ đang thực hiện trách nhiệm của mình trong cuộc chiến chống lại bọn CS Bắc Việt. Ông ấy

không ngần ngại, không giữ kẽ trong những bình luận của mình. Tướng Hai buộc tội tôi phải chịu trách nhiệm, bởi vì đối với ông ấy, tôi là đại diện cho chính phủ Hoa Kỳ.

James Parker cũng tiết lộ là ông đã bị Tướng Hai chửi như tát nước vào mặt bằng tiếng Anh về việc Mỹ phản bội đồng minh, bán đứng VNCH. Và James Parker đành phải chịu trận ngồi nghe, không dám phản ứng (vì biết Tướng Hai đã chửi đúng). James Parker run

Sĩ quan CIA James E. Parker Jr., (X) tại Việt Nam.

sợ vì tướng Tướng Hai sẽ rút súng bắn chết mình.

Một điều làm cho James Parker bật ngửa, tá hỏa tam tinh, lòng bùng nổ tại là Tướng Hai dùng những từ ngữ tục tĩu nhất của tiếng Anh một cách lưu loát để chửi lãnh đạo nước Mỹ và bảo James hãy chuyển những lời ông chửi đến tai của họ! James thú nhận cũng không biết tướng Hai học ở đâu và hồi nào thứ ngôn ngữ ấy (vì trường Sinh Ngữ Quân Đội đâu có dạy kiểu như vậy)

Trích: “Hai nói tiếng Anh bản ngữ và có thể chửi thề như một thủy thủ Mỹ. Ông có thể sử dụng bom “F” trong ngôn ngữ của chúng tôi - động từ, danh từ, tính từ, trạng từ, liên từ.

Theo cách xưng hô của người Việt khi kính trọng một ai, chúng ta thường gọi cấp bậc cộng với họ tên như: Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam... Người Mỹ kính trọng một ai họ thường gọi cái họ thí dụ: Thống tướng MacArthur (1880 –1964) mặc dù tên ông là Douglas. James Parker gọi General Hai, đôi khi chỉ là ‘Hai’. Gọi như vậy không phải là coi thường mà là kính trọng và yêu mến tướng Hai.

Tướng Hai, ông là vị tướng anh hùng của tất cả chúng tôi là những người lính của ông.

ĐXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, thú tảo của cư dân mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trê

Ai xui hơn?

- Thắng ơi, thằng Chiến bị vợ ôm hết tiền bạc bỏ nhà đi mất rồi, thiệt xui cho nó!
- Vậy sao xui bằng tao, vợ tao cũng ôm hết tiền bạc mà vẫn ở nhà không chịu đi đây nè.

TỪ FACEBOOK THANG LE

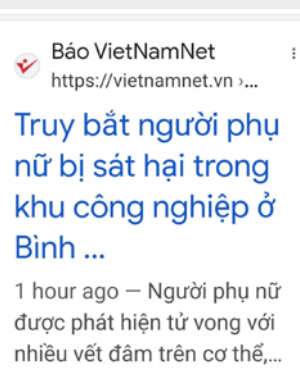
Việt Nam ham to

TỪ FACEBOOK LAM SONG

Công ty còn lại toàn những nhân viên hạnh phúc

TỪ FACEBOOK QUANG DO

Nền báo chí nước nhà đã phát triển vượt bậc về cách dùng ngôn ngữ mẹ đẻ: Báo Tiên Phong cho biết bệnh viện Chợ Rẫy không hiểu can có chỉ lại đề con robot ra phẫu thuật còn báo Vietnamnet đã cho các anh công an đi truy bắt một người phụ nữ đã bị sát hại!

TỪ FACEBOOK NGUYỄN ĐÌNH BỐN

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Tennis

Nếu chỉ tính những môn diễn ra giữa 2 người chơi, tennis (ở Việt Nam gọi quần vợt) là môn phổ biến nhất hành tinh về số lượng người chơi và đam mê - khoảng 1 tỷ người trên khắp thế giới.

Lịch sử phát triển của tennis đã có từ hàng ngàn năm trước, có thể bắt nguồn từ Hy Lạp cổ đại, còn lối chơi tennis hiện đại thì được phát triển và cải tiến ở Pháp vào khoảng thế kỷ 12, nó được gọi là “paume”(vì người chơi dùng lòng bàn tay đánh bóng), sau một khoảng thời gian thì họ chuyển sang dùng vợt. Một ví dụ cho độ cuốn hút của tennis vào thời điểm đó, thì vào năm 1316 vị vua Louis X đã mất trên sân tennis vì đã chơi rãng một ván tennis rồi nghỉ. Nhưng cái chết của vua Louis không ảnh hưởng quá nhiều đến sự nổi tiếng của tennis.

Năm 1530, vua Henry VIII đã xây dựng sân tennis ở khu vực Hampton (sân này không còn nữa nhưng có một sân tương tự được xây vào năm 1625 và vẫn được sử dụng cho tới hôm nay). Năm 1582, cái vợt đầu tiên được sáng chế tại nước Ý.

Năm 1870 - Giải wimbledon lần đầu được tổ chức tại London và được chính thức bởi các club tại Anh. Thời điểm này thì tennis vẫn được chơi trong nhà và chỉ dành cho hoàng tộc và người khá giả.

Tháng 12-1873, thiếu tá Walter Clopton Wingfield của xứ Wales (Anh) đã sáng chế ra cách đánh tennis ngoài trời trên mặt sân cỏ, ông đã ngăn cách 2 mặt sân bởi cột và lưới, còn có vợt và bóng cao su, chính mặt sân mà ông tạo ra chính là tiền đề cho tennis hiện đại. Thấy được tiềm năng thương mại của môn thể thao này, Wingfield xin được cấp bằng sáng chế. Người Anh mang trò chơi sang đảo Bermuda năm 1873, và từ Bermuda nó được đem sang Mỹ năm 1874 và chơi ở Đảo Staten, New York. Từ từ phổ biến toàn thế giới...

Trên thế giới có 4 giải tennis lớn nhất và là những giải đấu mơ ước của nhiều tay vợt được tổ chức hàng năm đó là giải Úc mở rộng, Pháp mở rộng, Wimbledon và Mỹ mở rộng. Cho tới nay, trong lịch sử mới chỉ ghi nhận có 2 tay vợt nam và 3 tay vợt nữ đạt thành tích chinh phục đủ cả 4 giải đấu lừng danh thế giới kể trên.

Khi môn golf ở Việt Nam chưa phát triển, quan chức CSVN thường trốn làm đi đánh tennis, nhận hối lộ tại các sân tennis.

Đi xem biểu tình!

Nghe con gái mình ở CHLB Đức nói ba ơi, đi xem biểu tình ở đây đi, nó vui, lạ lắm! Biểu tình để biểu đạt nguyện vọng, biểu lộ thái độ ủng hộ hay phản đối một điều gì đó nhưng vui lắm thì tôi hơi ngạc nhiên. Bởi vì biểu tình thường có bạo động, đàn áp, ném lựu đạn cay, bắt bớ...

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Quyền biểu tình

Quuyền biểu tình ở Đức được công nhận, bảo đảm bởi Hiến pháp, Công ước quốc tế và Công ước Châu Âu về quyền con người. Ở Đức có 4 bang xây dựng luật biểu tình riêng, 12 bang còn lại thực hiện theo Luật Biểu tình của Liên bang.

Nội dung biểu tình về nguyên tắc là không bị giới hạn. Biểu tình bất cứ vấn đề gì thuộc phạm vi của quyền tự do ngôn luận. Biểu tình ngồi, biểu tình tuần hành, biểu tình ngoài trời, nơi sinh hoạt công cộng, thì phải

thông báo trước 48 giờ, ai là trưởng đoàn và chịu trách nhiệm. Thành viên nào của đoàn biểu tình có hành động quá khích, trưởng đoàn sẽ đuổi cổ và nhờ cảnh sát can thiệp. Riêng, biểu tình ở trong nhà thì khỏi cần thông báo. Tuy nhiên pháp luật cũng có quy định những giới hạn để tránh gây trở ngại an ninh trật tự của xã hội.

Ở hầu hết các nước Châu Âu là biểu tình không cần xin phép trước mà chỉ cần thông báo trước đó vài ngày. Phán quyết số 69

của Tòa án Hiến pháp liên bang ở CHLB Đức nêu rõ: “Các cơ quan chính phủ phải có trách nhiệm tổ chức, tạo mọi điều kiện cho cuộc biểu tình diễn ra một cách ôn hòa”. Điều 21, Luật Biểu tình của CHLB Đức: “Ai đe dọa, chia rẽ, gây trở ngại hoặc ngăn cản cuộc biểu tình hợp pháp bằng các hành động bạo lực sẽ bị phạt tù đến 3 năm hoặc bị phạt tiền”.

Đoàn biểu tình cần thông báo rõ ngày, giờ, biểu tình trong bao lâu, qua những đoạn đường nào để chính quyền, cảnh sát bảo đảm

trật tự an toàn giao thông. Chẳng hạn như báo cho các công ty xe, tàu vận chuyển tránh hoạt động vài giờ trên các tuyến đường có đoàn biểu tình đi qua.

Một sáng tháng 7/2019, cả 5 người trong gia đình chúng tôi lên xe hơi, dò đường trên mạng tìm đến khu vực có biểu tình, gửi xe và đi bộ qua một số đường phố. Từ xa đã nghe âm vang ồn ã từ đoàn biểu tình vọng lại. Nhiều ngã tư có xe cảnh sát án ngữ. Chúng tôi đến đoạn đường nơi dự kiến sẽ có đoàn biểu tình đi qua. Đường tàu điện, xe buýt ở đây đã dừng hoạt động. Người biểu tình lần này hầu hết là thanh niên, họ yêu cầu chính quyền tạo điều kiện cho mình được thoải mái ... hút thuốc cỏ (synthetic cannabis)! Họ không phải lo âu đối

Nhóm biểu tình kêu gọi bảo vệ rừng, nguồn nước, có mặt xe cảnh sát (hai ảnh trái) và xong là rời đi (ảnh phải)

phó với cảnh sát! Họ hút để gây hưng phấn, thoải mái ... khi sáng tác âm nhạc, mỹ thuật! Ngày 01/8/2009 từng có cuộc biểu tình yêu cầu

hợp pháp hoá cần sa ở Berlin. Việc sử dụng cần sa chỉ được phép đối với người trưởng thành, và bị cấm đối với bất kỳ người nào dưới 18 tuổi.

Theo ông Lauterbach, Bộ trưởng Y tế Đức, tại nước này đã có 4 triệu người đã sử dụng cần sa vào năm 2021 và 1/4 thanh niên từ 18 đến 24 tuổi đã sử dụng thứ gây nghiện này. Việc hợp pháp hoá bán cần sa có kiểm soát là một trong loạt cải cách dưới thời Thủ tướng Scholz. Họ cho rằng kế hoạch này sẽ bảo đảm kiểm soát phẩm chất, bảo vệ giới trẻ. Kế hoạch bán cần sa cho người lớn tại các cửa hàng được cấp phép và mục đích là chống tội phạm có tổ chức và thị trường chợ đen giống như ở Hòa Lan và Đan Mạch.

Cả một đoàn hàng ngàn người nam nữ đi bộ, mang biểu ngữ bằng

Những người biểu tình ngồi giữa đường gây tắc nghẽn giao thông

vải, giấy bìa rừng rùng, có xe tải nhỏ trên đường rất trật tự, thỉnh thoảng có tiếng đàn, hát, hò hét rất phấn khích. Phía sau đoàn biểu tình là cảnh sát, xe cứu thương chạy theo chậm chậm; công nhân và xe hút rác của Công ty Vệ sinh Môi trường, không ngừng quét dọn những vỏ lon, vỏ chai bia, rượu của đoàn biểu tình xả ra.

Tháng 9/2023 chúng tôi chứng kiến 2 cuộc biểu tình đều của các tổ chức, nhóm người khi lên tiếng bảo vệ khí hậu trong lành và môi trường xanh! Các nhà hoạt động vì khí hậu “Thế hệ cuối cùng” tổ chức biểu tình, đến Berlin trước. Họ dừng lều nghỉ tại một vài công viên chờ tập hợp thành viên từ các nơi. Do trùng vào thời điểm Berlin tổ chức cuộc đua Berlin Marathon ngày 25/9/2023 nên đoàn biểu tình gặp một số trở ngại. Khi họ ngồi trên đường giảng biểu ngữ, kể cả biểu ngữ xin lỗi vì đã làm gián đoạn cuộc đua, cuộc sống hằng ngày của mọi người, khiến xe lưu thông bị ảnh hưởng. Tuy nhiên, một số tài xế đã phản ứng, yêu cầu cảnh sát hỗ trợ giải toả, vài tài xế không kiềm chế được do nản nỉ không xong, đã xóc nách vài người biểu tình vào phía trong cho đường thông! Đối phó lại, có người biểu tình dùng keo dán

Hàng nghìn nam nữ tham gia đoàn biểu tình trong trật tự

cả 2 bàn tay của mình trên mặt đường!? Cảnh sát và nhân viên thực thi pháp luật của Ban tổ chức cuộc thi đã nhanh chóng có mặt nhằm lập lại trật tự trên nhiều con đường cho cuộc thi Berlin Marathon diễn ra an toàn. Có hơn 30 người tham gia biểu tình quá khích đã bị tạm giữ.

Một buổi tối tháng 09/2023, một nhóm người biểu tình phản đối nhà máy sản xuất xe hơi (Tesla) để bảo vệ rừng và nguồn nước. Họ đã tụ tập trên một đường phố đối diện với một tiệm bán kem nổi tiếng rất đông du khách và người địa phương. Cạnh đó có mặt xe cảnh sát. Họ phát loa có nội dung: “Tesla, muốn mở rộng nhà máy của mình ở Grunheide. Nhà máy đã sử dụng lượng nước tương đương với lượng nước của một thành phố 4 vạn dân. Và điều này xảy ra trong thời kỳ biến đổi khí hậu, khi nước

ngày càng trở nên khan hiếm ở Brandenburg và Berlin... Nhà máy đã bỏ qua việc bảo vệ môi trường và phớt lờ các quy định. Chúng tôi không cần xe hơi sang trọng khiến tắc nghẽn đường phố, chúng tôi cần phát triển giao thông công cộng tốt hơn cho mọi người. Do đó chúng tôi, một liên minh gồm nhiều người, nhiều nhóm chống lại việc mở rộng nhà máy. Chúng tôi sẽ tổ chức một cuộc biểu tình phản đối tại Quảng trường Nhà thờ Erkner vào ngày 16/9, từ 2 giờ chiều đến 6 giờ chiều, thể hiện quan điểm của mình. Chúng tôi mời mọi người chung tay bảo vệ rừng và nguồn nước. Chúng tôi đặt lợi ích của con người và thiên nhiên lên trên lợi ích của các công ty xe hơi. Hội đồng địa phương cũng nên làm điều đó!”. Họ phát truyền đơn và giảng biểu ngữ. Sau đó nhóm biểu tình đã cuốn

biểu ngữ, tắt loa, và rời đi trong yên lặng. Xe cảnh sát cũng nổ máy, rú ga phóng nhanh sau khi xong nhiệm vụ.

Vì sao cảnh sát phải có mặt để bảo vệ nhóm, đoàn biểu tình? Vì đã từng xảy ra nhiều cuộc biểu tình có chủ trương trái ngược nhau là trở thành một trận chiến. Cuối năm 2015, ở thành phố Leipzig, bang Sachsen, CHLB Đức có một cuộc biểu tình, một bên phản đối chính sách nhập cư, một bên thể hiện thái độ ủng hộ rồi choảng nhau. Nhiệm vụ của cảnh sát là bảo vệ để cuộc biểu tình diễn ra ôn hoà.

«Ồ ta, có người lo ngại nếu có luật biểu tình thì đối tượng xấu lợi dụng biểu tình để chống phá chế độ. Có người còn nói khi nào “trình độ dân trí” cao hơn và “kinh tế ổn định” hơn thì mới ban hành luật biểu tình!?»

Bài & ảnh LKD

HOÀNG VŨ

Ai ai cũng đều phải sử dụng nhà vệ sinh. Tuy nhiên, không phải restroom và phong tục đi vệ sinh nào cũng giống nhau. Khi đi du lịch, bạn có thể sẽ gặp nhiều loại nhà vệ sinh khác nhau, các quy tắc vệ sinh khác nhau và một số điều cấm kỵ. Điều quan trọng là phải biết trước những điều đó để tránh mắc phải những sai lầm đáng xấu hổ có thể xảy ra.

Restroom cũng rắc rối!

NHIỀU KỶ - KỶ 2

Đừng quên mang theo tiền mặt, vì có thể phải trả tiền khi dùng nhà vệ sinh công cộng

Người Bắc Mỹ thường coi nhà vệ sinh miễn phí là điều hiển nhiên. Ở nhiều nơi khác trên thế giới, bạn phải trả tiền để sử dụng. Ở Châu Âu, trả tiền để sử dụng nhà vệ sinh công cộng là một phong tục khiến một số người Mỹ khó chịu. Nhưng chẳng phải chuyện đó thực sự đáng giá mấy đồng nếu xét đến chi phí nước, bảo trì và độ sạch sẽ sao? Và dù sao thì đến lúc cần “giải quyết”, có lẽ chẳng ai tranh cãi nữa. Nhà vệ sinh thu lệ phí là tiêu chuẩn ở các khu vực nghỉ ngơi trên xa lộ, ga xe lửa và thậm chí ở một số điểm du lịch. Hãy chuẩn bị sẵn một số tiền lẻ khi cần đến.

Nhiều nước Châu Âu có coin-operated restrooms (phòng vệ sinh vận hành bằng tiền xu), nơi bạn phải trả một vài xu để mở khóa cửa. Các phiên bản mới hơn cũng có thể cho bạn chạm thẻ ghi nợ hoặc thẻ tín dụng để thanh toán. Ở những nơi khác như Mexico, Chile và hầu hết các nước Đông Nam Á, thường thì có người phục vụ tại các phòng vệ sinh công cộng; họ sẽ thu tiền và có thể đưa hoặc không đưa giấy vệ sinh cho bạn. Nếu bạn vào nhà vệ sinh miễn phí có người phục vụ, bạn nên để lại một vài đồng.

Đừng nhầm lẫn dép đi trong nhà và dép đi trong phòng tắm ở Nhật Bản

Nhật Bản là một đất nước hấp dẫn với những phong tục tập quán rất khác biệt so với nhiều nơi khác. Ví dụ, đa số người Nhật không bao giờ đi giày ở nhà. Thay vào đó, họ thay giày đi ngoài trời bằng dép đi trong nhà, và thường có nhiều loại dép khác nhau cho phòng tắm. Một trong những điều mà du khách không bao giờ nên làm khi đến thăm Nhật Bản là nhầm lẫn dép đi trong phòng tắm với dép thông thường đi trong nhà.

Quy tắc “không mang giày” ở Nhật Bản bắt nguồn từ sự sạch sẽ. Lý do là giày ngoài trời sẽ mang theo bụi dơ và vi trùng vào nhà. Nhà vệ sinh cũng có thể là nơi ẩm ướt và dơ bẩn. Vì vậy, hầu hết các gia đình Nhật Bản và một số cơ sở kinh doanh đều có dép ở lối vào nhà hoặc cơ sở kinh doanh để dùng đi quanh nhà, cũng như dép ở lối vào phòng tắm chỉ dành để sử dụng trong phòng tắm. Nếu bạn sử dụng nhà vệ sinh, hãy nhớ thay dép đi trong nhà bằng dép đi trong phòng tắm, và nhớ đổi lại sau khi đi xong.

(còn tiếp)

Chuyện viên cảnh sát ở Massachusetts

Matt Lima, sĩ quan cảnh sát tại tiểu bang Massachusetts, Mỹ. Cách Giáng sinh 24/12/2022 ít ngày, anh nhận được tin của hàng tạp hóa Stop & Shop có 2 phụ nữ đã không thanh toán tiền trong khi lấy 1 số hàng hóa. Họ đã bị giữ lại.

Tối nọ, anh nhận thấy họ đi cùng 2 con nhỏ. Anh giao cho chủ cửa hàng giữ 2 đứa bé và mời một trong hai phụ nữ này ra một góc để nói chuyện. Là vì anh muốn trẻ con không nghe được câu chuyện này.

Người phụ nữ giải thích vì họ không có việc làm, và không còn tiền, mà Giáng sinh đã tới, họ chỉ muốn có một bữa ăn Giáng sinh cho con.

Viên cảnh sát xem lại hóa đơn của

họ vì hàng đã được trả lại trên kệ và nhận ra nó chỉ toàn thực phẩm. Anh thấy rất cảm thông với họ, và hai đứa bé con của họ cũng chỉ trạc tuổi con anh. Nên anh quyết định thả họ ra thay vì bắt giữ họ.

Hành động của anh làm họ vô cùng ngạc nhiên và cảm ơn.

Tuy nhiên, viên cảnh sát không dừng ở đó, anh mua 1 thẻ quà tặng 250 usd và đưa cho họ để họ có thể mua hàng như mọi người mẹ đang chuẩn bị Lễ Giáng sinh cho các con. Vì anh muốn mấy đứa bé kia được hưởng Giáng sinh và Năm Mới tốt lành.

Anh nói: “Tôi chỉ làm những gì tôi cảm thấy là đúng. Đó không phải là những gì to tát, tôi chỉ cố gắng đặt mình vào vị trí của gia đình đó và thể hiện một chút.

DH - TỪ FB NGUYỄN KIM CHI

Cảnh sát Somerset Matt Lima. (WJAR)

Cách tiết kiệm cho người lớn tuổi

BẢO SƠN

Về hưu là thời gian tốt đẹp đối với nhiều người, nhưng đó cũng là lúc thu nhập bị giảm xuống nhiều so với lúc đi làm, gây ra khó khăn về tài chánh. Vì vậy tiền phải được sử dụng một cách hợp lý, điều này đòi hỏi phải suy nghĩ và tuân thủ một số nguyên tắc dưới đây.

1. Lập kế hoạch chi tiêu. Cần biết chính xác thu nhập bao nhiêu và phải chi vào những gì. Điều này không có nghĩa là không thể sống một cách thoải mái vui vẻ mà chỉ là cơ sở để quyết định khi cần phải chi tiêu. Hãy theo dõi việc chi tiêu trong 1 hay 2 tháng và liệt kê ra theo từng loại, sau đó thiết lập giới hạn cho những chi tiêu đó. Do đời sống có những thay đổi, vì vậy thỉnh thoảng phải xem lại và điều chỉnh kế hoạch chi tiêu sao cho phù hợp với thu nhập và thói quen.

2. Xem xét lại nhà. Đến tuổi về hưu cần đi một vòng quanh nhà và nhìn lại xem mình có thực sự cần một không gian lớn khi mà con cái đã chuyển ra ở riêng. Một chỗ ở nhỏ hơn sẽ giúp tiết kiệm rất nhiều trong chi phí đời sống, từ tiền điện nước, bảo trì nhà cửa, và ngay cả tiền thuế nhà phải đóng hàng năm. Hơn nữa, bán nhà lớn mua lại nhà nhỏ hơn sẽ mang lại thêm một số tiền cho quỹ hồi hưu.

3. Ưu tiên vấn đề sức khỏe. Chi tiêu cho chăm sóc bảo vệ sức khỏe sẽ là chi tiêu lớn nhất ở tuổi hồi hưu. Để không vướng vào những chi tiêu y tế quá lớn, phải ưu tiên vấn đề sức khỏe bằng cách giữ vững hoạt động cơ thể, ăn uống đúng cách, và chú ý vào việc ngăn ngừa bệnh. Nên xem xét việc mua thêm bảo hiểm bổ sung để chi trả cho những chi phí mà Medicare không chi trả. Cần đọc và hiểu rõ những gì mà chương trình bảo hiểm Medicare chi trả. Điều này giúp tiết kiệm rất nhiều tiền trong thời gian dài.

4. Sử dụng khuyến mãi giảm

giá cho người già. Đừng bao giờ đánh giá thấp vấn đề giảm giá. Có rất nhiều giảm giá cho người già từ việc đi ăn nhà hàng, xem phim, xem kịch, hòa nhạc, tới giảm giá của các tiệm bán thực phẩm hay đi du lịch. Khi mua sắm, nên xem và hỏi có giảm giá cho người già hay không. Ngoài ra, nên tận dụng những chương trình giới thiệu và hướng dẫn giảm giá cho người già và hội viên như chương trình AARP (American Association of Retired Persons, Hiệp hội người già Hoa Kỳ).

(còn tiếp)

DALLAS CINCO DE MAYO

4/5. Lễ hội truyền thống với diễn hành lớn nhất của người Mễ ở Texas với trên 200 điểm bán thức ăn, hàng thủ công mỹ nghệ. Trình diễn văn nghệ, khu vui chơi dành cho trẻ em. Có bán thức ăn

Địa điểm: Historic Jefferson Blvd, 223 W. Jefferson Blvd, Dallas TX 75208. Điện thoại 469-407-4052.

Giá vé: miễn phí.

REENCUENTROS- SPANISH GUITAR

18/5. Trình diễn nhạc Tây Ban Cẩm cổ điển do danh cầm Tây Ban Nha Andrea Gonzalez Caballero trong chuyến lưu diễn qua Mỹ, Âu Châu và Úc

Địa điểm: Kalita Humphreys Theater, 3636 Turtle Creek Blvd, Dallas TX 75204. **Giá vé:** \$30

COOL THURSDAYS CONCERT SERIES

25/4 tới 31/10. Hòa nhạc ngoài trời bên cạnh hồ White Rock Lake vào chiều thứ Năm mỗi tuần. Người xem có thể mang ghế hay khăn lót ngồi. Có xe bán thức ăn

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218.

Giá vé: \$15-\$41

Thành phố Tuy Hòa nhìn từ trên Núi Nhạn

ĐÀO T. THANH TUYẾN
(bài và hình)
SÀI GÒN, VN

Đi qua Tuy Hòa

Hôm đó khởi hành từ thành phố Nha Trang lúc 5 giờ sáng, chúng tôi đến Tuy Hòa vào lúc 7g30. Chương trình ở Tuy Hòa chỉ có 1 ngày, tùy bạn tôi là “thổ công” sắp xếp đi những nơi nào nhưng quan trọng là phải đến gành đá đĩa khô mới được phát hiện gần đây.

Sau khi ăn sáng món cháo hàu thật ngon và thơm thả cà phê ở thành phố Tuy Hòa, chúng tôi trực chỉ Gành Đá Đĩa Tuy An. Bạn tôi bảo rằng, đi đường trong chỉ khoảng 50km, ngắn hơn nhiều nếu theo Quốc Lộ 1A.

Toàn cảnh
Gành đá đĩa

Là một trong 5 gành đá đĩa trên thế giới do nham thạch phun trào tạo ra những khối đá xếp màu đen với hình dáng đẹp. Các tài liệu cho rằng, loại đá ở đây là đá bazan đã hình thành từ 200 triệu năm trước. Được tạo nên nhờ quá trình hoạt động của núi lửa ở vùng cao nguyên Vân Hoà. Những dòng nham thạch trào ra từ núi lửa khi gặp nước lạnh bị đông cứng lại, kết hợp hiện tượng dị ứng lực khiến những khối nham thạch này bị nứt thành nhiều chiều một cách tự nhiên tạo nên các phiến đá đẹp lạ lùng, bí ẩn.

Gành Đá Đĩa Tuy An là một địa điểm phổ biến được nhiều người chọn lựa khi đến Tuy Hòa. Những phiến đá đen

Đá đủ hình thù trong lòng đất

hình trụ xếp chồng, lớp từ bên trong tràn ra biển làm nền cho du khách tha hồ có những tấm ảnh kỷ niệm rất đẹp.

Rời gành đá đĩa đen chúng tôi đến gành đá

vàng có tên gọi là Gành Đèn chạy dài theo bờ biển khoảng 1 cây số. Hai địa điểm chỉ cách nhau khoảng 15 phút đi bộ nhưng nếu Gành Đá Đĩa Đen được nhiều

người biết đến, khách đến đông, có bán vé vào thì Gành Đèn trái ngược hẳn.

Theo nhận xét của tôi, 2 gành đá không chênh nhau về độ quyến rũ. Nếu bạn vừa ngắm nhìn những phiến đá đen xếp một cách có thú tự, lớp lang, trong không gian biển thoáng, bao la, sóng êm rất lãng mạn, thì khung cảnh Gành Đèn hùng vĩ và hoang sơ hơn với những tảng đá khổng lồ được bàn tay tạo hoá sắp xếp một cách ngẫu nhiên, lổ xổ, không theo trật tự nào.

Nếu Gành Đá Đĩa Đen chỉ có nắng và gió thì ở Gành Đèn bạn có thể ngồi núp bên những tảng đá lớn để ngắm sóng tung bọt trắng xóa vào những tảng đá lớn. Và gió, khi mơn man, lúc suồng sã. Tôi cam đoan, nếu có hộp cơm và chai

Đá ở Gành đá đĩa khô

Đá nhiều hình thù ở Gành Đèn

Ở Gành Đèn

nước mang theo, sau khi no bụng, nằm xoải dài trên một tảng đá, bạn sẽ ngủ quên trong tiếng sóng vỗ. Hay, chỉ cần ngồi nhìn ra xa tít mênh mông ngoài khơi, bạn có thể ngắm ngời bao triết lý sống của cuộc đời mà khó có khung cảnh nào thú vị hơn.

Nổi lên trên nền trời xanh và lớp đá tảng hoang vắng là ngọn hải đăng sừng sững. Hải đăng nơi đây giúp điều hướng hoạt động ra vào của tàu thuyền trên vùng biển Phú Yên, đoạn vịnh Xuân Đài và vũng Chèo, với chiều cao 10m, cách mực nước biển 22m và có tầm đèn chiếu sáng trong phạm vi 17 hải lý. Có đường đi lên hai bên là lan can bảo hiểm nhưng bạn chỉ được phép ngồi ở bậc thềm ngắm biển khơi tuyệt đẹp và tự hỏi, sao bàn tay tạo hoá lại công phu như thế.

Bên dưới, những chiếc thuyền đánh cá thông thả ra khơi hay trở về khiến bức tranh càng

Hải đăng ở Gành Đèn

nên thơ, yên bình, bạn tha hồ thu vào tầm mắt cả vùng biển Phú Yên và Gành Đá Đĩa bạn vừa mới ghé qua.

Trước khi rời Gành Đèn chúng tôi dừng lại và ngắm toàn cảnh một lần nữa. Những tảng đá như con cộp khổng lồ nằm trên cao chót vót, những khối đá sắp xếp trông rất cheo leo, cảm tưởng như nó sẽ đổ xuống; nhưng không, ngàn năm rồi chúng vẫn thế. Bên trong những hốc đá bọt sóng tung lên trắng xoá.

Bức tranh tuyệt mỹ của thiên nhiên sống động, phóng khoáng, hoang sơ mà hùng vĩ.

Đã gần trưa chúng tôi quyết định đến Hòn Yến vừa thăm viếng và ăn trưa nghỉ ngơi tại đó. Cũng là trên đường về lại thành phố Tuy Hoà để đến gành đá đĩa khô.

Hòn Yến cách trung tâm thành phố Tuy Hòa khoảng 30km, một nơi còn hoang sơ nhưng được nhiều bạn trẻ ưa thích và bình chọn là điểm check-in không

thể thiếu khi đến xứ sở “hoa vàng trên cỏ xanh”.

Điểm chú ý đầu tiên với tôi là những ngôi mộ xưa bên bờ biển khiến càng cảm giác hoang vắng. Biển trong xanh nhìn thấy tận đáy có nhiều san hô. Phía xa là 2 đảo nhỏ xíu (là 2 khối đá thật lớn) giống như hòn non bộ có hình thù rất đẹp nhô lên giữa biển khơi. Người dân địa phương cho biết, vào mùa nước cạn có thể lội ra đến nơi, hay vào mùa rêu thì nơi đây là bãi rêu rất đẹp. Nhiều “phượt thủ” cho hay, tầm tháng Bảy, vào buổi hoàng hôn, mặt trời chiếu vào khiến 2 khối đá có màu vàng cam đẹp một cách liêu trai.

Bữa trưa hôm ấy chúng tôi mỗi người 1 đĩa cơm gà. Những ly cà phê dành cho dân nghiện cà phê, có người thiu thiu một giấc trên võng vừa đúng giờ để đi đến gành đá đĩa khô.

Gọi “gành đá đĩa khô” là bởi nó ở trên cạn, là một vĩa đá nằm sâu trong núi và bên dưới lòng đất được phát hiện tình cờ thuộc thôn Xuân Dục, xã An Phú, thành phố Tuy Hoà.

Đây là khu vực mỏ đá đang được cấp phép khai thác. Tôi đọc trong các tài liệu, trong quá trình đào bới, lực lượng thi công đã phát hiện có những khối đá hình lục giác, xếp chồng đều

Hòn Yến

nhau theo từng dãy dài liên tục. Việc phát hiện này sau đó được báo cáo đến các cơ quan chức năng. Người ta thấy, các khối đá lớn tự nhiên có những đường nứt theo mạch dọc với cột thẳng đứng, ngang, xiên hoặc uốn lượn. Bề mặt đá màu đen tuyền, có hình lục giác, ngũ giác, vuông... giống như những chiếc đĩa chồng lên nhau. Cấu trúc tương tự các vỉa đá tổ ong ở danh thắng Gành Đá Đĩa Tuy An. Các nhà nghiên cứu cho

rằng, đây cũng là đá bazan, được hình thành trong quá trình hoạt động của núi lửa vùng cao nguyên Vân Hoà gần 200 triệu năm trước. Đá bị nứt theo mạch dọc tạo thành những cột thẳng đứng hoặc xiên ngang, đồng thời lại có những đường nứt ngang cắt các cột đá thành nhiều khúc.

Bạn tôi cho biết, riêng khu vực này có 2 gành đá đĩa khô, cách nhau 1km. Hiện các cơ quan có thẩm quyền đang có phương án giữ gìn bảo

Một tháp trên Núi Nhạn

tồn tài nguyên của tỉnh. Trong ánh nắng chiều chiếu vào, những khối đá đẹp một cách mê hoặc, bí ẩn, khao khát nổi tò mò, tìm hiểu, khám phá.

Điểm cuối cùng chúng tôi ghé đến là núi Nhạn. Từ trên núi Nhạn nhìn xuống, thành phố Tuy Hoà đẹp lãng mạn, bình yên. Vẫn còn đủ thời

gian để cùng nhau ăn bữa cơm chiều rồi quay về lại Nha Trang.

Chúng tôi đã có một ngày khó quên với rất nhiều ảnh đẹp.

Bạn hẹn lần sau nữa. Muốn thưởng ngoạn hết vẻ đẹp Tuy Hoà phải ít nhất 3 ngày!

ĐTTT

Cầu sắt nhìn từ trên Núi Nhạn

Tạo sân vườn

■ Gia chủ nào cũng muốn có một sân vườn đẹp nhưng việc dành ra nhiều thời gian, công sức và tài chính để duy trì một khu vườn như vậy là những trở ngại lớn. Làm sao để có sân vườn đẹp mà không tốn công? Dưới đây là những giải pháp đơn giản. NGUỒN: PLAYGROUND.

■ Bỏ thêm lớp che phủ mulch. Phủ mulch dày 2 inch lên mặt đất sẽ giúp ngừa cỏ dại tự nhiên. Vụn gỗ (woodchip), rác cỏ (grass clipping), rơm, vỏ trấu... là những vật liệu che phủ đất tốt mà miễn phí. Theo thời gian, những sản phẩm hữu cơ này sẽ phân huỷ thành nguồn dinh dưỡng tốt cho đất và cây trồng trong vườn.

NGUỒN: MARTHA STEWART.

■ Tạo đường viền đơn giản cho sân vườn. Việc cắt cỏ sẽ nhanh hơn khi sân vườn có những đường thẳng và đường cong nhẹ. Khi thiết kế luống, bồn trồng cây, nên chọn hình dáng đơn giản thay vì uốn lượn phức tạp. Nêm trồng cây thành bồn lớn thay vì các luống cây nhỏ lẻ, rải rác. NGUỒN: LAWN LOVE.

■ Luôn trồng đúng cây, đúng chỗ. Sân vườn ít cần chăm sóc không có chỗ cho những loại cây khó trồng. Biết rõ các yếu tố như ánh sáng, kết cấu đất, nhiệt độ trong vườn của bạn để từ đó chọn những loại cây phù hợp nhất. Nếu đất vườn có nhiều ánh nắng và khô ráo, bạn nên trồng những giống cây chịu hạn. Nếu có sân vườn râm mát, những loại cây ưa bóng râm như cẩm tú cầu và đỗ quyên là những giống cây thích hợp. NGUỒN: GARDEN DESIGN.

■ Mua dụng cụ làm vườn tốt. Dụng cụ tốt có thể mắc tiền hơn nhưng chúng bền và hoạt động tối ưu, giúp cho việc làm vườn trở nên nhẹ nhàng, nhanh chóng và dễ dàng hơn. Lựa mua những chiếc thuổng, xẻng, máy cắt tỉa cây, máy cắt cỏ... tốt khi có vườn rộng, nhiều cây là khoản đầu tư mà gia chủ nên cân nhắc. NGUỒN: CLIFTON NURSERIES.

■ Trồng những giống cây bản địa (native plants). Cây bản địa có khả năng phát triển tốt trong vườn của bạn do đó ít tốn công chăm sóc. Hơn thế, cây bản địa còn mang lại lợi ích cho hệ sinh thái địa phương của bạn nhiều hơn các giống cây ngoại lai khác. Để tìm hiểu về các giống cây bản địa nơi bạn sinh sống, có thể liên lạc với dịch vụ khuyến nông địa phương (local extension service), nhà vườn (garden center) hay vườn cộng đồng (public garden). NGUỒN: THE WESTLINE SCHOOL.

Robot làm việc nhà

Cuộc chạy đua nghiên cứu và sản xuất robot đang ở tốc độ chưa từng có trước đây. Mỗi tuần đều có robot mới ra đời với những chức năng ngày càng đặc sắc.

Tuần qua, công ty Atribot ở Trung Quốc đã giới thiệu một loại robot mới gây kinh ngạc mọi người. Được trang bị trí tuệ nhân tạo, robot hình người này có thể cử động hai tay một cách trôi chảy, mượt mà và uyển chuyển y như tay người. Trong video giới thiệu, robot có thể thực hiện các động tác với tốc độ rất nhanh: 10 mét/giây (36km/giờ), và mỗi cánh tay có thể nâng vật nặng 10 kg. Tay của nó nhanh đến mức có thể rút một khăn lót bàn ở trên có đặt ly mà không làm ly ngã đổ. Không chỉ là tốc độ, nó còn có thể thực hiện những cử động chính xác, từ mở chai và rót rượu vang vào ly, bào vỏ dưa chuột, tung hứng một miếng bánh mì đang chiên trong chảo, xếp quần áo sau khi ủi bằng bàn là, hút bụi nhà, và còn có thể viết một ít thư họa. Nó còn có thể bắt chước cử động của người qua tự học.

Với robot này, cuộc chạy đua về robot lại bước lên một giai đoạn mới. Công ty cho biết sẽ bán loại robot này vào cuối năm nay.

Robot phun lửa

Trong thời gian qua đã có nhiều robot loại 4 chân làm việc trong các nhà máy, hướng dẫn người khiếm thị, chạy đua, kéo máy bay ra đường băng... Mới đây, công ty Thermonator ở Ohio đã sản xuất một loại robot tương tự nhưng được trang bị súng phun lửa có tên là Throwflame. Robot 4 chân này có tốc độ di chuyển nhanh, trang bị hệ thống cảm ứng laser để nhận định hoàn cảnh và chương ngại chung quanh, và một camera tầm rộng và đèn rọi ở phía trước. Dĩ nhiên Throwflame còn được trang bị hệ thống trí tuệ nhân tạo và kết nối Bluetooth.

Trên lưng nó mang một bình chứa xăng và một súng có thể phóng lửa ra xa tới 30 feet (10 mét). Nhờ hệ thống điều khiển từ xa, người sử dụng đứng ở ngoài vị trí nguy hiểm. Robot này có thể được sử dụng trong việc tạo đường ngăn lửa, giúp cho các nông trại, dọn tuyết, nhất là có thể được sử dụng trong quân đội.

Toàn bộ hệ thống gồm robot và máy phun lửa được bán với giá \$9,400.

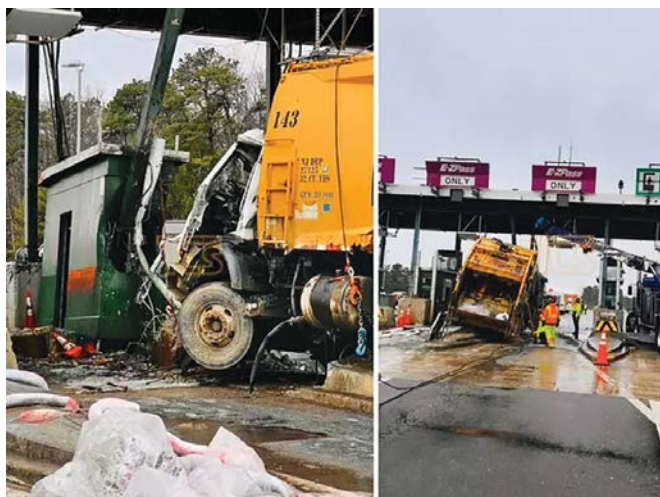
Giao hàng từ vũ trụ

Hồi tháng Ba vừa qua, một gia đình tại Florida nhận được “hàng delivery” từ trên trời. Đó là một khối sắt nặng gần một ký đâm xuyên qua mái nhà. Cơ quan NASA sau khi nhận được mẫu vật và nghiên cứu đã cho biết đó là hàng tấn... rác thải từ tàu vũ trụ ISS, lẽ ra đã bị thiêu hủy trên vũ trụ trước khi rơi xuống mặt đất nhưng vì lý do nào đó vẫn còn sót lại. Nếu là tiền trên trời rớt xuống thì mê chứ một cục sắt tổ bố thì chỉ có tiệm bán sắt vụn welcome. May mà chủ nhà không ai nhận.

Nhà tiên tri thời hiện đại

Tuần trước, Jessica Daley là một nhân viên thu lệ phí đường xa lộ tại New Jersey bỗng linh cảm rằng ngày hôm đó sẽ có điều xấu xảy đến với mình, cô gọi vào công ty xin được nghỉ bệnh. Quả như vậy, vài giờ sau khi nghe tin một xe thu rác tông vào trạm thu tiền, nơi cô vẫn ngồi mỗi ngày, cả tài xế và người thu tiền thế cô đều bị thương nặng.

Rèn luyện thể lực bằng bạo lực

Nuôi dạy trẻ không chỉ giúp các em phát triển trí tuệ mà cả thể chất. Hiểu điều này nên một cô giáo trường mẫu giáo Tí Bo tại Thủ Đức đã rèn luyện thể lực cho các em bằng cách đánh, tát, ngồi đè lên người hai bé trai 5, 6 tuổi như các đồ vật thay vì cho các em chạy nhảy, vui đùa ngoài sân. Không rõ các em nhỏ sẽ còn sống không nếu được dạy dỗ dài hạn như vậy.

CHUYÊN ĐỀ DUYÊN ANH

Chính Duyên Anh biến tôi thành con mọt sách! Năm 69 thi đỗ vào tiểu học Lasan Taberd tôi đọc mỗi trang Mai-Bê-Bi trên báo Chính Luận. Năm 69 chưa có tuần báo Thăng Bờm của Nguyễn Vỹ (ra năm 70), cũng chưa có nguyệt san Thiếu Nhi của Nhật Tiến ra năm 71. Tôi sớm chán Mai-Bê-Bi, toàn chuyện của những cô bé bụ bẫm đựng chút là khóc... Khi ấy tôi đã nhiễm nặng phim kiếm hiệp võ thuật và phim Combat trên đài truyền hình Mỹ. Cuối năm anh Cả tặng quà sinh nhật. Không xe tăng đồ ráp. Không súng AR-15 nhựa. Một quyển sách! Cuốn tiểu thuyết đầu đời!

Tôi ngỡ ngàng đọc nhan Thăng Vũ, truyện dài của Duyên Anh. Tôi tên Vũ. Thắc mắc tại sao tên mình trên bìa sách?? Tôi mở ra xem ... Từ bấy, nghiện Duyên Anh.

Hẳn nhiên, lên trung học đệ nhất cấp tôi đọc đủ loại sách. Vì Duyên Anh là tác giả của tuổi hoa niên, không thể mở rộng chân trời cho các nam sinh khát khao vũ trụ. Nhưng chính Duyên Anh cho học sinh niềm say mê đọc sách. Thời khắc ban đầu tuyệt quan trọng. Đứa bé phải ưa cầm trên tay quyển sách, cho dù ngày ngò trẻ thơ hay thần thoại, tạo kích thích để từ đó nhập thói quen đọc tiểu thuyết. Duyên Anh là niềm say sưa đó - chiếc cầu nối giữa

sách người lớn với sách nhi đồng. Một trong những lý do khiến Văn học Hải ngoại tàn lụi, chính là vì không có đọc giả trẻ. Vì không có loại sách dành cho lứa tuổi ô-mai khiến những thiếu niên sang Hoa Kỳ sau tiểu học, đã biết tiếng Việt, không đọc chữ Việt nữa.

Sang năm 70, tan trường về là tôi chạy bay ra sạp báo tìm mua sách Duyên Anh hoặc chui vô các chỗ cho thuê truyện. Những khi Duyên Anh chưa kịp xuất bản, tôi thuê “đỡ” truyện của Đinh Tiến Luyện, Từ Kế Tường, Nghiêm Lệ Quân, sau này thêm Nguyễn Thanh Trinh... Từ từ tôi biết liếc mắt, thấy bên cạnh Duyên Anh những nhan sách khác. Hai Mươi Ngàn Dặm Dưới Đáy Biển, Hòn Đảo Bí Mật của Jules Verne, Robinson “Lỗ Bình Sơn”, Tam Quốc Chí Diễn Nghĩa, Đông Châu Liệt Quốc, 108 Anh Hùng Lương Sơn Bạc là sách gối đầu giường. Sang năm 72 tôi khám phá Phan Nhật Nam, Nguyễn

Thị Hoàng rồi Erich Maria Remarque, và... Z-28 Đoàn Vũ Khỏa Thân, Hận Vàng Ấn-Độ, Bí Mật Hồng-Kông, Mèo Xiêm Cọp Thái, Người Đẹp Qui-Tô, Nữ Thần Âm Sát của Người Thù Tăm. Hờn một khám phá. Lờ mờ nhận thức những cô bé trên trang Mai-Bê-Bi một khi lớn sẽ cực hấp dẫn!!

Nửa thế kỷ trôi qua, đọc lại Duyên Anh là tìm vết tích tuổi thơ của mình. Những Dzũng ĐaKao, Gấu Rừng, Bồn Lửa của tuổi choai-choai đến Mây Mùa Thu, Phượng Vỹ dầm lãng mạn của tuổi vừa lớn. Cuốn tiểu thuyết cuối cùng của Duyên Anh tôi đọc tháng 3-1975 là quyển Cám Ôn Em Đã Yêu Anh. Không. Cám ơn Duyên Anh đã cho tuổi thơ miền Nam nhiều mộng mơ.

Đánh máy bài phỏng vấn Duyên Anh của Huỳnh Phan Anh năm 1972 để tri ân nhà văn đã biến mình thành con mọt sách.

[TRẦN VŨ]

Nói chuyện với Duyên Anh (1972)

NHIỀU KỲ - KỲ 1

HUỲNH PHAN ANH: Ông là một nhà văn, một nhà báo, nhưng mới đây ông đã thực sự từ giã làng báo. Tại sao?

DUYÊN ANH: Nói theo nhà văn Nguyễn Mạnh Côn, tôi là nhà báo có lớp da của nhà văn. Nghĩa là,

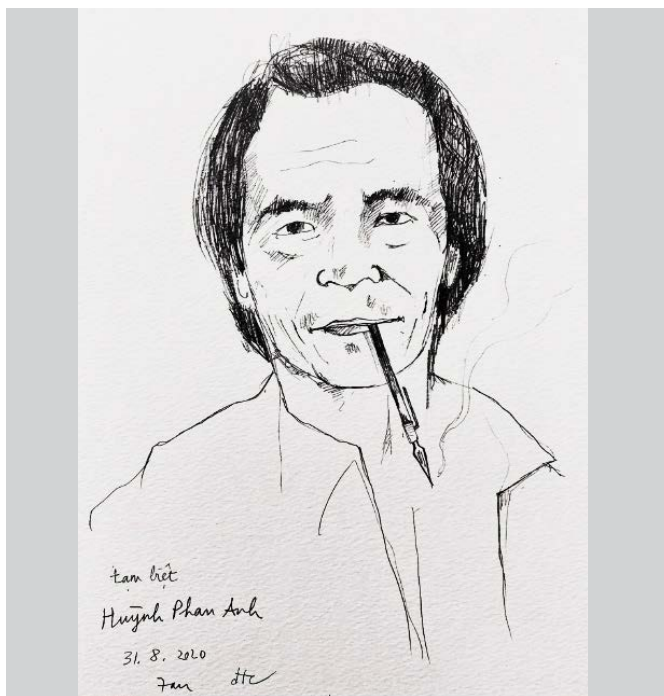
trước khi viết báo tôi đã viết văn. Báo có sức lôi cuốn mãnh liệt những người cầm bút. Đó là thế giới ồn ào và luôn mới mẻ. Nếu tôi đã nổi tiếng, chắc chắn, tôi sẽ thoát khỏi sự lôi cuốn của báo.

Rất tiếc, tôi vào làng báo quá sớm, vào với cái tên Duyên Anh xa lạ. Ông cũng thừa biết, ở Việt Nam mình, một nhà văn xuất sắc đến đâu mà không được báo chí (nhật báo) đếm xỉa, khó

mà quen thuộc với quần chúng. Báo chí, tôi chỉ nói nhật báo. Việt Nam thừa giấy đăng tin 6 cột, 8 cột về những chuyện ô uế chính trị, nhảm nhí, xã hội nhưng lại buồn xỉn loan tin tức, sinh hoạt văn chương. Một cái chết của một nhà văn, nhà thơ chỉ được làm lớn nếu nhà văn, nhà thơ ấy là biên tập viên của nhật báo nào đó. Và cũng chỉ nhật báo ấy làm lớn. Còn thì một cái “phi-lê” trang nhất đã là quý hóa!

Vậy muốn quen thuộc với quần chúng độc giả nhà văn phải làm báo ngày và phải giữ một mục thường xuyên, quan trọng. Ở mục đó, mình có thể nói về mình dưới một bút hiệu khác. Không ai thêm nói về mình (đố kỵ, ghen ghét hay chỉ chi ấy...) thì mình nói về mình. Tôi làm báo với mục đích “lãng xê” một bút hiệu làm văn. Rồi tôi bị quay cuồng trong thế giới ồn ào của báo chí. Và, có lúc, thật sự tôi muốn trở thành một ký giả lý tưởng. Nhưng hoàn cảnh làng báo Việt Nam không cho phép tôi bước xa hơn. Thí dụ, không ai cấp học bổng để mình đi Tây, đi Mỹ traу dồi nghề nghiệp. Quanh đi quẩn lại vẫn thế. Không bước xa hơn tất sẽ lùi. Vậy tốt hết là từ giã làng báo.

HUỲNH PHAN ANH: Với hành động này phải chăng ông mặc nhiên phủ nhận sự nghiệp làm báo của mình?

DUYÊN ANH: Ông hiểu chứ? Tôi làm gì có sự nghiệp làm báo mà phủ nhận?

HUỲNH PHAN ANH: Nhưng ông đã viết hồi ký làm báo. Động lực nào đã thúc đẩy ông viết nó? Cho ai? Để gửi gắm gì trong đó? Ông có nghĩ một ngày nào trở lại với nghề làm báo, ngày nào và trong điều kiện nào?

DUYÊN ANH: Bây giờ, nhiều bạn trẻ trí thức ham mê làm báo và họ đã tốt nghiệp hay sẽ tốt nghiệp ở các Phân Khoa Báo Chí của một vài Viện Đại Học. Điều này rất phấn khởi và đáng tin tưởng. Bởi vì, một xã hội muốn sạch sẽ, trước hết, quần chúng phải được hướng dẫn bởi những người CÓ HỌC và đầy NHIỆT TÌNH. Tôi không gởi gắm gì trong Hồi Ký Làm Báo của tôi cả mà

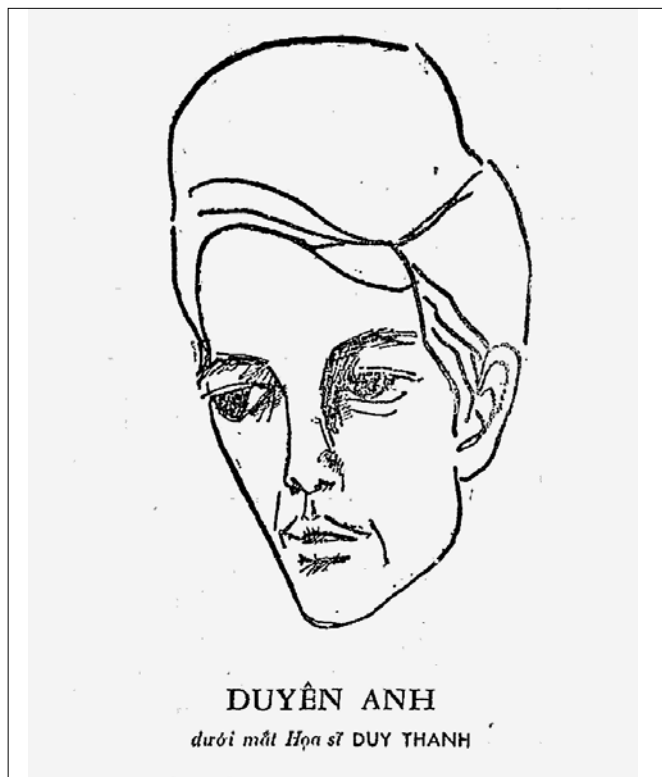
từ được tôn trọng triệt để, khi quần chúng tin nể báo chí, khi có chút ít tiếng tăm văn chương mới được thu dụng làm phóng viên tôi sẽ trở lại làng báo và khởi sự bằng chân phóng viên nhật tin.

HUỲNH PHAN ANH: Ông là tác giả của những trang sách thơ mộng và đầy lý tưởng, ông cũng là tác giả, dưới nhiều bút hiệu khác nhau, của những bài viết đầy trào phúng và thâm độc trong cái mục “phim” của báo Sống, Con Ong, Công Luận, Xây Dựng, Người, làm sao ông có thể dung hòa được hai lối viết, hai tâm hồn trái ngược đó. Và đâu là tâm hồn thật của ông?

DUYÊN ANH: Nhiều người đã thắc mắc như ông và họ bảo tâm hồn tôi có nhiều ngăn kéo hoặc tôi là người hai mặt. Giải thích cái mâu thuẫn này thật khó, với cả chính tôi. Nhà phê bình Cao Thế Dung, trên tạp chí Quần Chúng cho rằng nếu tôi không cho thoát những ẩn ức chất đầy trong đầu óc tôi bằng những bài báo ngổ ngáo, cay độc, tôi sẽ không thể thanh thản mà viết những trang sách hiền lành, lý tưởng. Ký giả Lô-Răng trên nhật báo Tiên Tuyến giải thích giùm các mâu thuẫn trên: “Đó là sự tất nhiên. Một con người còn có một tin tưởng vào một số tín điều nào đó (như người giáo sư trong Ngựa Chứng Trong Sân

Trường) tất nhiên phải nhìn những biến thiên của xã hội ngày nay bằng một con mắt nghiêm khắc, nếu không muốn nói là thù hận. Sự tin tưởng sâu xa và sự cuồng tín chỉ là hai mặt của một vấn đề”. Riêng tôi, tôi đã vạch sẵn con đường của mình. Tôi đập phá và tôi xây dựng. Đập phá một xã hội mình ghét bỏ là để xây dựng một xã hội tốt đẹp. Cho nên, song song với những bài báo trào lộng là những cuốn sách viết về tuổi thơ hay về tình người. Đập phá bằng búa, xây dựng bằng bay, rõ ràng thế. Và cứ thế mà làm, hai công việc hai mục đích. Không phải là dung hòa đâu, mà là không thể nào lẫn lộn.

Cho nên ông thấy đó, ngôn ngữ phóng sự nhằm nhí pò tanh đều cang hiểm có trong những cuốn sách lý tưởng của tôi. Hình như chưa hề lần nào tôi hãnh diện về những bài báo trào phúng, thâm độc. Ông cho tôi hỏi lại một câu nhé, người ta có thể bị được nhiều lần không? Một số người nào đó có thể bị huỷ hoại bởi một vài bài báo chửi bới tôi. Tôi không vì thế mà nguội niềm tin của mình. Rằng văn chương (tôi muốn nói về những tác phẩm) nó phô bày rõ rệt người viết văn chỉ bị nổi một lần. Tất cả các nhà văn đều được tôi nhìn bằng đôi mắt ngáp

tình yêu mến. Và tôi hiểu tâm hồn thật của họ qua những cuốn sách chứ không qua những bài báo của họ viết hay những bài của người khác viết chửi họ. Tôi muốn ông nhìn thấy tâm hồn thật của tôi ở *Cầu Mơ*, ở *Thằng Vũ* ...

HUỲNH PHAN ANH: Ông được xem là nhà văn có sách bán chạy nhất ở đây. Theo ông, độc giả của ông gồm những ai và họ tìm kiếm gì trong tác phẩm của ông? Khi cầm bút ông có nghĩ đến họ?

DUYÊN ANH: Câu hỏi của ông tương tự câu hỏi của tạp chí *Văn*. Tôi xin phép ông được đọc lại nguyên văn câu trả lời của tôi. Sở dĩ sách của tôi bán chạy vì:

“Tôi viết về tuổi thơ,

cho tuổi thơ. Ít người viết nên tôi đọc quyền “thị trường” này. Các cô cậu đã đọc tôi rồi sẽ lớn. Lại có những cô cậu vừa lớn tìm đọc tôi. Bây giờ, nhiều trường trung học cho làm trần thuyết truyện của tôi nên số độc giả trẻ tuổi của tôi mỗi ngày một tăng”.

Tuổi trẻ hôm nay trống vắng kỷ niệm. Họ thiếu mộng mơ. Họ muốn nường vào ký ức mộng tưởng của người lớn hơn họ và được hưởng những đêm trăng đi trên con đường làng cạnh người yêu. Họ thích, họ thêm sống nhờ kỷ niệm đẹp của người khác. Truyện của tôi, hầu như là truyện của hồi tưởng mộng mơ. Vì thế, tôi có độc giả.

Tôi không đeo đuổi hẳn một khuynh hướng nào. Độc giả cũng không thích đọc mãi một tác giả chỉ viết một loại. Nhàm lắm. Tôi viết đủ loại vui buồn.

Thời đại của chúng ta nặng nề khó thở. Cuộc sống khó thở. Cuộc đời khó thở, ngột ngạt. Độc giả không thể ngột ngạt thêm bằng cách đọc những cuốn truyện đeo đá vào văn chương. Độc giả không thể ngồi ngộp vào những thứ triết lý này nọ mà người viết cố chụp vào tác phẩm của mình, cố làm đáng để chúng tỏ nhà văn mới, nhà văn tiến bộ. Với những tác giả sành điệu thì cái mà một số nhà văn gọi là mới là tiến bộ chỉ là thứ đã bị đào thải ở Tây phương, chỉ là thứ rời xa tình tự dân tộc. Độc giả thêm những cơn gió đồng nội, thêm những văn chương giản dị, tươi mát cơ. (*Giản dị, viết cho giản dị cũng là một vấn đề*). Tôi đã đáp ứng được phần nào. Truyện của tôi, ông thấy đó, không cầu kỳ, không tối tăm, không ngộp thở. Tôi không chơi văn chương và triết lý. Nó bình thường như một người Việt Nam bình thường, mộc mạc. Tôi không kêu thét hải hùng trong tác phẩm, không bản khoản về thân phận con người, không tìm hiểu tại sao mình đang sống, tại sao mình sẽ chết, không có tâm linh siêu hình ...

Nghĩa là, tôi không thích đánh vật với những cái gì tưởng như kỳ bí, khó hiểu, suy tư nát óc. Tôi viết bằng cảm xúc. Tiểu thuyết khác triết lý. Không ai bắt người viết văn phải đưa ra một triết thuyết hay vấn đề triết lý trong tiểu thuyết của y. Người đọc tiểu thuyết chỉ đòi hỏi nhà văn có làm họ rung động không. Nếu làm độc giả đọc mình rung động thì y đã đạt nổi nghệ thuật viết tiểu thuyết của y.

Văn chương Việt Nam vốn nhẹ nhàng, bay bổng, tươi sáng, mộng mơ và hiền hòa. Như ca dao, như tiếng sáo diều. Tôi sinh ra ở Việt Nam, lớn lên bằng điệu ru lục bát và tấm mát trong dòng suối mộng mơ của quê hương tôi. Tôi muốn nhẹ nhàng, bay bổng. Tôi không thể rời xa tình tự dân tộc để buộc đá vào văn chương hay đẩy văn chương của tôi vào bóng tối kỳ bí, hiểm hóc. Tôi không thích được ai khoác cho cái nhãn hiệu nhà văn có tinh thần triết lý. Người ta có thể coi thường những người viết văn giản dị, tươi sáng và cho rằng “loại” người này không làm văn chỉ dùng văn, nhưng người ta không thể viết giản dị tươi sáng như người ta nhún vai coi thường đâu. Tóm lại, tôi không gồng mình khi viết văn. Tôi viết như tôi nghĩ, tôi nói, tôi thở, tôi sống. Rất dễ dàng. Người đọc, đọc

tôi cũng dễ dàng như tôi viết. Trừ khi độc giả phải gồng mình thưởng ngoạn thì lúc đó tôi sẽ xét lại. Vì thế truyện của tôi bán chạy.

HUỖNH PHAN ANH: **Số sách bán chạy đã mang đến cho ông một đời sống vật chất tương đối khả quan. Theo ông, một đời sống đầy đủ tiện nghi có ảnh hưởng hay liên quan gì đến việc sáng tác của ông không?**

DUYÊN ANH: Không ảnh hưởng gì cả. Tôi thấy từ ngày tôi sống đầy đủ tiện nghi tôi viết được nhiều. Nhưng tôi lại không cần viết nhiều làm chi. Tôi bác bỏ quan niệm nhà văn phải sống trong cùng quần đói khổ mới viết hay được. Chúng ta hiện có bao nhiêu nhà văn thiếu thốn vật chất, ông biết chứ? Và ông làm ơn cho tôi coi một tuyệt phẩm của họ. Có không? Người ta có viết bằng máy lạnh, tủ lạnh hay xe hơi đâu, mà viết bằng tâm hồn. Tâm hồn cần cỗi, chui rúc trong ổ chuột hay ngất ngưỡng trong lầu đài, cũng thế thôi, ông ạ! Viết mà khỏi đập muỗi chắc văn dễ ra hơn, vì đỡ bực mình với lũ muỗi đói.

HUỖNH PHAN ANH: **Ông là nhà văn của tuổi thơ, của những tình cảm thơ mộng, của những giá trị thẩm mỹ thuần túy tinh thần lý tưởng. Ông có bằng lòng những cách gọi đó?**

DUYÊN ANH: Đó là những vòng hoa người ta khoác

lên tôi nếu người ta đã coi tôi như thế. Có điều tôi không phải là nhà văn của tuổi thơ hoàn toàn. Tôi viết đủ mọi chuyện nam phụ lão ấu. Kể cũng tiếc ông nhỉ?

HUỖNH PHAN ANH: **Đọc ông, người ta thường bắt gặp những nhân danh, địa danh hay hình ảnh quen thuộc xuất hiện hơn một lần trong tác phẩm ông. Có phải khi viết ông luôn luôn bị một ám ảnh nào đó, những ám ảnh của chính quá khứ và những kỷ niệm của ông, của những cảnh đời hay kinh nghiệm ông đã sống qua, biết tới?**

DUYÊN ANH: Đúng thế, tôi luôn luôn bị ám ảnh bởi dĩ vãng kỷ niệm và vùng trời quê hương nhỏ bé của tôi. Đó là nhược điểm. Nhắc đi nhắc lại mãi một không gian, một thời gian, dễ gây nhàm chán. Nhưng tôi chưa đủ tuổi để đi xa, để thoát ly khỏi kỷ niệm dĩ vãng và vùng trời thân thuộc của mình. Tuổi tôi sẽ tăng cùng với kiến thức và kinh nghiệm. Và chắc chắn, sẽ có lần tôi tạm biệt con đường xưa ngập ánh trăng mộng của tôi, đi thật xa. Chùng đi xa mỗi gôi mà chẳng được tích sự gì, tôi lại trở về. Ai cũng có một lần đi xa. Khi chưa đủ sức, đừng đi vội, có lẽ, tốt hơn.

HUỖNH PHAN ANH: **Vùng trời quê hương nhỏ bé. Ông muốn nói tỉnh lỵ Thái Bình?**

DUYÊN ANH: Đúng thế.

HUỖNH PHAN ANH: **Có phải đó là nơi chốn ông sẽ trở về?**

DUYÊN ANH: Vâng, nơi đó tôi mong trở về. Tôi không thích coi cái lương, nhưng đôi khi, tôi rất cần lương. Chẳng hạn, tôi mong bố tôi hay mẹ tôi còn sống và tôi sẽ trở về quê hương Thái Bình của tôi, bắt chước con *Dế mèn* của Tô Hoài, sau chuyến phiêu lưu, về gục trên đùi bố mẹ, nước mắt vắn dài kể kể bao nhiêu năm xa cách rồi hãnh diện nói “Con đã nên người!” Có về cái lương chứ? Tôi nghĩ, chuyện thương yêu rất nhiều cảnh cảm động như cái lương.

HUỖNH PHAN ANH: **Ngoài vùng trời quê hương đó, đâu là vùng đất đã để lại cho ông nhiều kỷ niệm?**

DUYÊN ANH: Long Xuyên, quê vợ tôi, miền tôi “*Xin nhận nơi này làm quê hương*” đã không có ai phản đối.

HUỖNH PHAN ANH: **Nhân đây, ông có thể cho biết về tình trạng gia đình của ông?**

DUYÊN ANH: Tôi một vợ 3 con (2 trai, 1 gái). Vợ tôi người miền Nam, tôi là dân Bắc Kỳ. Con trai lớn của tôi năm nay 9 tuổi, học lớp 4 trường Lasan Taberd. Con trai út, 5 tuổi, học mẫu giáo. Con gái, 6 tuổi, học lớp 1 trường Régina Mundi. Gia đình tôi hiện ngụ tại Sài Gòn.

HUYỀN PHAN ANH: Dù viết ở ngôi thứ nhất hay ngôi thứ ba, dường như tác phẩm của ông luôn mang nhiều màu sắc tự thuật. Có đúng không? Ông có thể cho biết vai trò của kinh nghiệm cũng như của chính cuộc sống (của ông) trong tác phẩm ông ra thế nào?

DUYÊN ANH: Không đúng hẳn đâu. Ông cho phép tôi ví von một chút để dễ trả lời. Nhân vật trong tác phẩm của tôi ở ngôi thứ nhất hay ngôi thứ ba luôn luôn là nhân vật tưởng tượng và đó là Người đi dưới ánh trăng và tôi chỉ là Bóng. Trả lời một câu hỏi của tạp chí Văn, tôi nói rằng tiểu thuyết của tôi giống ly sữa đổ thêm một muỗng cà phê là sự thật. Nhưng tôi không hiểu tại sao đọc giả của tôi cứ bảo tôi tự thuật đời tôi qua các tác phẩm. Đời tôi giản dị lắm, viết một cái truyện 5 trang là hết rồi. Hình như chỉ mới có cuốn *Trường Cũ* là mang nhiều màu sắc tự thuật. Tất nhiên, kinh nghiệm và cuộc sống đóng góp nhiều cho sự hoàn thành một tác phẩm. Phải cộng thêm với tưởng tượng. Sống tưởng tượng và viết. Tiểu thuyết mà thiếu tưởng tượng không phải là tiểu thuyết. Và bắt buộc, nó khó lòng thoát lên cao. Nó chỉ là đất trên mặt cỏ.

HUYỀN PHAN ANH: Tôi có cảm tưởng ông muốn nổi lên đời sống và tác phẩm, kinh nghiệm và

văn chương. Có phải thế không, ông Duyên Anh?

DUYÊN ANH: Vâng. Ông đã thấy, tác phẩm của tôi có vẻ lý tưởng thật đấy nhưng nó không rời xa cuộc sống mà tôi đang sống. Tôi thường băn khoăn tự hỏi tại sao người ta cứ bắt đời sống trong tiểu thuyết phải giống đời sống mọi người đang sống? Nếu bằng lòng đời sống mình đang sống thì sáng tác làm gì. Thì có lẽ chả nên mơ mộng nữa. Viết một tiểu thuyết lý tưởng cũng là một cách phản kháng xã hội hiện tại. Và đó còn là cách...dấn thân. Nhưng tôi không dấn thân hay đã dấn thân mà tôi không biết. Có điều chắc chắn dù lý tưởng, dù thơ mộng thì không khí tiểu thuyết của tôi vẫn bàng bạc không khí của quê hương tôi. Đời sống ấy có thể xa vời chứ không xa lạ như đời sống trong tác phẩm của các nhà văn mới ảnh hưởng Alain Robbe Grillet, đời sống tối mờ, nhúc nhúc, lạ hoắc.

HUYỀN PHAN ANH: Đó là một niềm tin?

DUYÊN ANH: Tôi luôn thể hiện niềm tin đó trong các tác phẩm của tôi.

HUYỀN PHAN ANH: Một số lớn tác phẩm của ông là tiểu thuyết đăng báo trước khi in thành sách. Theo kinh nghiệm của ông, đâu là lợi và hại của một tác phẩm thai nghén và hoàn tất trong hoàn cảnh đó?

DUYÊN ANH: Viết tiểu thuyết cho báo ngày và viết ít thôi (một truyện cho một báo là gay rồi) còn dành thì giờ mỗi ngày để viết tôi thấy không có gì hại cả. Người viết có thì giờ suy nghĩ. Hình ảnh bắt gặp buổi sáng viết được vào buổi chiều không bị quên mất. Nếu mỗi ngày ta viết 3 trang cho báo ngày thì cũng như ta viết 3 trang để đó, chờ viết xong in thành sách. Cái hại là khi viết 3, 4 tiểu thuyết, rồi lười hay ồm, viết lầy đầy kỳ báo hoặc nhờ người khác viết.

HUYỀN PHAN ANH: Trong cuộc phỏng vấn của *Tuần Báo Nghệ Thuật* năm 1966, ông có nói đại khái là ông viết ít, và “mỗi năm một, hai cuốn là quá nhiều” đối với ông. Nhận xét đó có còn đúng với ông?

DUYÊN ANH: Nhận xét đó sai rồi. Bây giờ mỗi năm tôi viết ít nhất là 5 cuốn, và tôi không còn viết đăng báo ngày nữa.

HUYỀN PHAN ANH: Cũng trong cuộc phỏng vấn đó, ông đã tỏ ra bằng lòng với bộ trường giang tiểu thuyết “Vẻ buồn tỉnh lý”. 6 năm trôi qua, ông đã viết thêm nhiều, và liệu ông còn trung thành với cảm tưởng đó? Ngoài ra ông còn thích tác phẩm nào của ông nhất? Tại sao?

DUYÊN ANH: Tôi vẫn trung thành với “Vẻ buồn tỉnh lý” của tôi. Cuối năm nay nếu không có gì trở ngại ông sẽ thấy tôi dành cho *Vẻ Buồn Tỉnh Lý* 1000

trang của tôi, một sự ra mắt thân hữu hết sức linh kinh nghi thức. Chắc tôi sung sướng lắm khi cầm tác phẩm 1000 trang đóng bìa da mạ vàng tặng ông một bản. Tôi thích cuốn *Cầu Mơ*. Tại sao à? Khó giải thích quá. Ông cho phép tôi từ chối trả lời đi.

HUYỀN PHAN ANH: Tôi xin mạn phép nhắc tới bài phỏng vấn đó một lần nữa, nếu tôi không lầm thì ông đã tuyên bố thích nhất nhân vật Trần Đại trong *Điệu Ru Nước Mắt*. Mới đây ông lại không muốn nhắc tới tác phẩm đó nữa. Phải chăng có một sự thay đổi quan niệm?

DUYÊN ANH: Không có thay đổi quan điểm gì cả. Nhân vật Trần Đại đã chết hẳn trong tôi từ ngày hấn sống ngớ ngẩn bằng lối diễn xuất của “tài tử” Hùng Cường và tài đạo diễn của ông Lê Hoàng Hoa.

HUYỀN PHAN ANH: Ông có hối hận đã viết và cho xuất bản một tác phẩm nào của ông không? Tại sao?

DUYÊN ANH: Mấy năm trước có hối hận. Bây giờ thì không hối hận. Tôi như người cha của chúng nó. Đứa nào tật nguyền phải thương nhiều hơn. Vả lại, hối hận làm chi. Nếu cần ta viết cuốn khác. Đời còn dài mà...

(còn tiếp)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 4-2024, từ khảo luận Duyên Anh, Tuổi Trẻ, Mộng và Thực của Huỳnh Phan Anh in tại Sài Gòn năm 1972, Nxb Vàng Sơn, Chương VIII.

“Càng cảm đoán, càng đóng góp”

NAM LỘC
ORANGE COUNTY, CA

“**Càng cảm đoán, thì chúng tôi càng đóng góp!**” Đó là câu nói chắc nịch của một vị thương gia cư ngụ tại Montreal, Canada khi ông tham dự buổi dạ tiệc gây quỹ cứu trợ Thương Phế Bình, Việt Nam Cộng Hòa (TPB/VNCH), tổ chức vào tối Chủ Nhật, 14 tháng Tư vừa qua.

Ông nói tiếp, mấy tuần qua, truyền thông khắp nơi kể cả ở trong nước, ra đến hải ngoại, đều loan báo về bản tin, nhà cầm quyền CSVN đã gây ra biết bao khó khăn và trở ngại, khiến cho các linh mục Dòng Chúa Cứu Thế phải ra thông báo chấm dứt chương trình cứu trợ TPB/VNCH, đồng thời tạm ngưng

nhận tiền giúp đỡ từ các ân nhân ở hải ngoại gửi về. Thế nhưng họ càng cảm đoán, thì chúng tôi lại càng đóng góp và giúp đỡ!

Và đó cũng có thể là lý do khiến cho buổi nhạc hội “**Tôi Nhớ Tên Anh**” do 3 nhóm thiện nguyện FEE (Fond D’Espoir Pour Enfants), Viet Museum và Hội Phụ

Bác sĩ Lê Quang Tiến, Chủ tịch Gia Đình Mũ Đỏ Thế Giới, Chủ tịch Hội Y Sĩ Canada đọc diễn văn khai mạc chương trình

Nữ VN Canada đứng ra tổ chức đã thành công ngoài sự mong đợi. Hơn 500 khán giả đã ngồi kín khán phòng, đặc biệt có sự tham dự của quý vị chủ tịch và đại diện các cơ quan đoàn thể đến từ nhiều thành phố khác nhau như: Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Montreal, Ottawa, New York, Cộng Đồng Liên Bang Hoa Kỳ, Diễn Hành Văn Hóa Quốc Tế, Liên Hội Người Việt Canada, VOICE Canada, Gia Đình Mũ Đỏ Canada, Hội Cựu Quân Nhân VNCH Toronto, Montreal, Hậu Duệ VNCH Hải Ngoại, Hội Phụ Nữ VN Canada, Hội VAHF, Việt Museum California, Sa

Long Cương Canada, Hội Cựu SV Quốc Gia Hành Chánh Canada v.v.

Nữ ca sĩ Phương Hồng Quế tâm sự: “Cũng như những năm trước, tôi đã hân hạnh được ban tổ chức mời điều khiển chương trình hoàn toàn vô vụ lợi. Mặc dù phải bỏ một show ca nhạc thương mại tại Dallas ngày hôm đó. Show thương mại thì tuần nào mà chẳng có, nhưng tổ chức cứu trợ TPB/VNCH thì chỉ thỉnh thoảng mới diễn ra mà thôi nên anh em mình không thể vắng mặt được”.

Có lẽ vì tấm chân tình đó nên ngay trong bài hát đầu tiên mà cô trình

diễn, đã được một vị khán giả bảo trợ 1,000 dollars cho BTC, và quý hơn nữa số tiền này đã được nhân gấp đôi của một bác sĩ y khoa ẩn danh. Ông đã gặp tôi và nói: Thưa anh Nam Lộc, nhờ anh thông báo rằng, kể từ giờ phút này, bất cứ sự đóng góp nào, tôi cũng xin đáp ứng lại (matching) cho đến 10 ngàn dollars.

Nghĩa cử của ông đã được hưởng ứng ngay sau đó, tôi được một số đồng bào tị nạn từ Thái Lan vừa đến định cư tại Canada, bảo trợ BTC 500 dollars để yêu cầu tôi trình bày nhạc phẩm Sài Gòn Ôi! Vĩnh Biệt nhân kỷ niệm tháng

Tư buồn của người Việt tại hải ngoại. Và cứ lần lượt như thế, các nhạc phẩm do các ca sĩ khác như Diễm Liên, Don Hồ, Thanh Lan, Việt Khang, nhóm Mỹ Lan và Trần Thiện Anh Chí v.v. trình diễn, đều nhận được sự ủng hộ một cách rất nồng nhiệt. Và chỉ trong vòng một tiếng đồng hồ, số tiền 10 ngàn dollars của vị bác sĩ giàu lòng nhân ái đó đã trở thành \$20 ngàn cho quỹ cứu trợ TPB/VNCH.

Niềm mong đợi được tuyên bố trong phần đầu của BTC là sẽ đạt mục tiêu 60 ngàn dollars tiền đóng góp để gửi về giúp cho 300 gia đình TPB/VNCH, mỗi gia đình là

Hơn 500 đồng hương hiện diện

200 dollars. Tuy nhiên sau khi kết toán sổ sách, theo cô Thái Hà, trưởng BTC, thì số tiền để gửi về quê nhà cứu trợ TPB đã lên đến 113,130.00 dollars Canada, và vẫn có một số ân nhân tiếp tục gửi tiền ủng hộ, BTC hy vọng có thể lên 120 ngàn dollars, tức là gấp đôi mục tiêu đề ra, và dĩ nhiên danh sách các gia đình TPB cũng sẽ trở thành 600 gia đình, thay vì chỉ là một nửa con số đó.

Diễm Liên-Việt Khang, "Trả Lại Cho Dân"

Hoạt động cứu trợ TPB/VNCH là lòng tự nguyện của các cá nhân cũng như tổ chức cộng đồng của người Việt tại hải ngoại hay ở trong nước. Bất cứ ai hiểu được sự hy sinh cao quý của quý vị TPB/VNCH trong cuộc chiến bảo vệ tự do, dân

chủ cho miền Nam VN, và đặc biệt là cho chúng ta được sống bình an ngày hôm nay, thì tất cả đều phải mang ơn họ, và cần phải tri ân và giúp đỡ. Họ là thành phần đã bị chế độ cầm quyền hiện tại ngược đãi từ suốt nửa thế kỷ vừa qua, cho đến

ngày hôm nay vẫn chưa được yên ổn.

Cám ơn những tấm lòng nhân hậu vẫn âm thầm làm công việc này, dù công khai hay kín đáo. Cám ơn các cơ quan, đoàn thể ở khắp nơi trên thế giới vẫn quan tâm đến các TPB/VNCH.

Với tuổi đời chồng chất, lại thêm đau yếu, bệnh tật, nếu chúng ta không giúp họ bây giờ thì chẳng bao lâu nữa, e rằng quý vị muốn giúp cũng sẽ không còn cơ hội.

NL
THÁNG TƯ, 2024, 49 NĂM VIỄN XÚ.

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

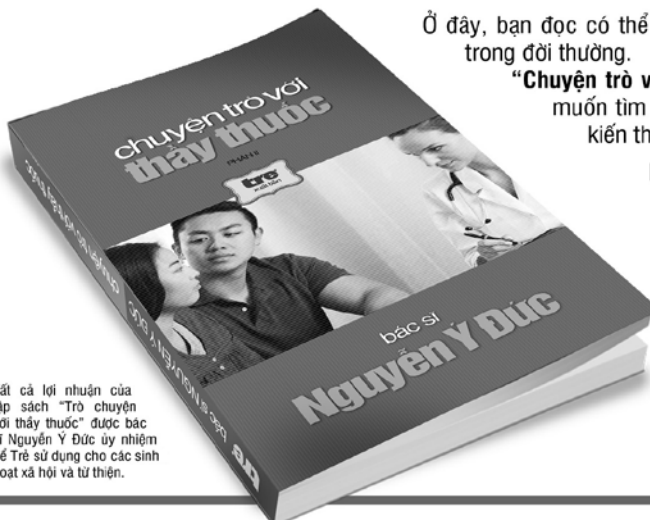
CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “Chuyện trò với thầy thuốc” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“Chuyện trò với thầy thuốc” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Chuyện trò với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC

TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENNEWS.NET

MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044

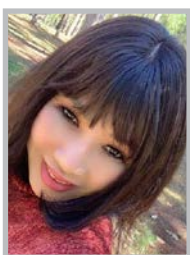
GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$ 15 (CỘNG CƯỚC PHÓ)

MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

Hòa Thượng Tuệ Sỹ vừa viên tịch. Trong di sản người để lại có thơ. Thơ Tuệ Sỹ đẹp uyên áo. Trong số có bài ‘Khung Trời Hội Cũ’ mà Bùi Giáng đã hết lời ca ngợi. Một tác giả nữa là nhà thơ Phạm Hiền Mây với bút pháp mới mẻ cũng viết về Khung Trời Cũ, mời bạn đọc theo dõi. NGUYỄN & BẠN HỮU

Hòa thượng Tuệ Sỹ và bài thơ ‘khung trời cũ’

PHẠM HIỀN MÂY

Trong bài viết về Tuệ Sỹ, Bùi Giáng cho biết, khi vừa đọc bài thơ Khung Trời Cũ xong, ông đã không cầm được sự ngưỡng mộ của mình mà thảng thốt buột lên “Chỉ một bài thơ, Tuệ Sỹ đã trùm lấp hết chân trời mới cũ Đường Thi Trung Hoa tới Siêu Thực Tây Phương”.

Khung trời cũ

*Đôi mắt ướm tuổi vàng khung trời hội cũ
Áo màu xanh không xanh mãi trên đồi hoang
Phút vội vã bỗng thấy mình du thủ
Thấp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn
Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
Cười với nắng một ngày sao chóng thế
Nay mùa đông mai mùa hạ buồn chẳng
Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ
Bụi đường dài gót mỗi đi quanh
Giờ ngó lại bốn vách tường ủ rũ
Suối rừng xa ngược nước xuôi ngàn.*

Từ thời còn đi học, tôi đã thích lắm bài thơ Khung Trời Cũ. Thích, nhưng cũng không rõ mình thích vì cái gì. Kiểu như, đọc lên, nghe êm êm. Kiểu như, đọc lên, nghe rất thơ. Thì thích, vậy đó.

Khung Trời Hội Cũ là một bài thơ trữ tình. Bài thơ là những cảm xúc, những suy tư, tâm tình của một vị thiền sư.

o o o

Giọng thơ, ngay từ đầu, chậm rãi, điềm tĩnh: đôi mắt ướm/ tuổi vàng/ khung trời hội cũ. Dừng không, ngay tại chỗ này, tôi nhớ đến lời một bài hát của Trịnh Công Sơn, tuổi nào

nhìn lá vàng ứa chiều nay.

Cái màu vàng của lá, màu vàng của hoàng hôn, khi nào cũng dễ làm chúng ta ngậm ngùi. Nó là bằng chứng của ngày tháng nối tiếp dần qua mà không sao cản lại được, không cách chi ngăn lại được.

Tuổi vàng, đôi mắt ướm, khung trời cũ, không phải là một hình ảnh thường thấy, là những mô tả thường có trong các bài thơ đó đây, trước nay, của các thi nhân sao.

Có thể sẽ có bạn thắc mắc khi đọc đến đoạn này, thế thì “hội”, hội ở đây là gì, hiểu như thế nào cho đúng với nguyên văn “khung trời hội cũ”?

Thưa, thơ không có đúng sai. Thơ, lại càng không cần phải hiểu cho rõ ràng, cho tỉ mỉ, cho chi tiết, cho đúng với tinh thần ban đầu của người viết. Làm thơ là chuyện của tác giả. Cảm nhận là việc của bạn đọc. Tác giả không có nghĩa vụ giải thích tất cả các thắc mắc của bạn đọc. Đến chỗ này, tôi chợt nhớ đến câu khẳng định của tiểu luận gia Đặng Tiến “Thơ, là quyền uy tối thượng”.

“Hội” hiểu là ngày đi. Một ngày đã qua như muôn ngàn ngày đã qua. Hội, hội hè. Hội, họp hội, Hội, đông đúc. Kiểu gì thì cũng quy về, tôi, đôi mắt ướm khi nhìn tuổi đang ngày mỗi vàng đi, khi ngày mỗi xa dần những buổi vui thuở nao, thuở còn đông đúc, thuở còn cùng nhau tề tựu với biết bao hân hoan, trông đợi.

Chính vì tuổi sẽ vàng, nên mới, một cảm

thán tiếp theo, áo màu xanh không xanh mãi trên đồi hoang.

Áo đất trời, áo cỏ cây, áo mây gió, áo con người, áo thiên nhiên, chẳng thể nào, xanh mãi. Đó là quy luật.

Biết là quy luật, biết là không thể khác, vậy mà, đã có lúc để rơi đôi dòng nước mắt, đã có lúc buột câu tiếc nuối, đã có lúc thấy mình gấp gáp, những giây phút tuy rất thoáng trôi - phút vội vã bỗng thấy mình du thủ - nhưng cũng thấy ân hận, nên, cần lắm một đêm, thấp đèn khuya ngồi kể chuyện trăng tàn.

Tuổi thì vàng, áo thì không xanh mãi, và, trăng kia sẽ rồi tàn. Tất cả, tất cả, đều là những vô thường, đến rồi đi, có rồi mất. Quy luật.

o O o

*Từ núi lạnh đến biển im muôn thuở
Đỉnh đá này và hạt muối đó chưa tan
Cười với nắng một ngày sao chóng thế
Nay mùa đông mai mùa hạ buồn chẳng*

Đỉnh núi đá kia, sao người lạnh mãi. Hạt muối biển im kia, sao hoài mãi chẳng chịu tan. Chỉ mỗi ta đây cười rất ngắn, nắng tàn. Và đông hạ đổi thay xoành xoạch. Sau những kêu lên ấy, tác giả chột hạ, buồn chẳng.

Buồn chẳng là câu hỏi hay câu cảm? Cả hai. Hỏi người, hỏi ta, rồi tự thú, buồn, buồn lắm, sao mà không buồn cho được, khi, kiếp nhân sinh ngắn ngủi quá, quay đi quay lại, chưa kịp gì, đã tận.

o O o

*Đếm tóc bạc tuổi đời chưa đủ
Bụi đường dài gót mỗi đi quanh
Giờ ngó lại bốn vách tường ử rữ*

Suối rừng xa ngược nước xuôi ngàn.

Rồi mân mê, ta chơi trò đếm tóc. Đếm tới đếm lui, vẫn chưa đủ trăm năm. Chỉ thấy vẩy quanh4 vách u buồn.

Những tự thán, nối tiếp nhau, dường không sao dứt. Những động từ “đếm, đi, ngó”, những tính từ “bạc, dài, mỗi, ử rữ”, chúng được xếp cạnh nhau, khiến thơ trở nên sinh động, uyển chuyển, nhẹ nhàng, thanh thoát. Nên buồn mà không sầu. Buồn mà không bi quan. Cái buồn trở nên rất đời tự nhiên, theo kiểu, ai mà chẳng thế, ai mà chẳng có lúc buồn khi ngắm tuổi lá vàng rơi, buồn khi ngó trăng khuya tàn xé, buồn khi thấy nay mới đông, mai đã hạ, thi nhau.

Và, đã rồi đây, tôi đã rồi đây, như con suối trong rừng xa kia, trong tâm thế, sẵn sàng để xuôi nguồn.

Xuôi nguồn. Về nguồn. Sang bờ. Hoàn tất.

Hoàn tất một vòng sinh tử.

o O o

Bài thơ, theo như truyền tụng, vốn ban đầu có tên là Không Đề, khi vào tuyển tập thơ, nó mới mang tên Khung Trời Cũ và câu đầu của bài thơ là “đôi mắt ướm tuổi vàng cung trời hội cũ”

Khung Trời Cũ, hay “cung trời cũ”, tức, cái đã qua, dẫu có to như bầu trời kia, thì cũng vẫn nằm trong giới hạn của một cái khung, một vòng cung. Mọi thứ, đều có giới hạn. Khung Trời Cũ hay Không Đề, thì cuối cùng, cũng chẳng chỉ còn mãi. Cụ Du đồ sộ thế kia, cũng chỉ mơ, cũng chỉ hỏi, liệu 3 trăm năm sau, có còn? Thì hướng hồ, một bài thơ. Thì hướng hồ, một thân thế, một sự nghiệp.

Thôi thì cứ như tác giả bài thơ trên vậy, dọn cho mình sẵn một tâm thế, suối rừng xa ngược nước xuôi ngàn, há chẳng phải thấy lòng thanh thản đón nhận quy luật hơn sao.

Tôi viết bài này lúc kim đồng hồ chỉ nhích hơn 4 giờ chiều nay, lúc đọc đầu tiên trên trang anh Trần Triết, và Vũ, nhẹ nhàng những câu chia xa. Biết là Trưởng Lão Hòa Thượng Thích Tuệ Sỹ đã viên tịch.

Thế mà, vẫn cảm giác như, đầu đây, thấp thoáng bóng người, khi nhắc nhớ bài thơ Khung Trời Cũ.

PHM - SÀI GÒN 24.11.2023

LỜI GIỚI THIỆU:

HẠNH PHÚC TRONG TAY là một chuyên mục mới của Trẻ, do anh Đặng Hiếu Sinh phụ trách, nơi những thao thức, những kinh nghiệm về hạnh phúc gia đình, hạnh phúc đời người được chia sẻ để mỗi người tự tìm ra chiếc chìa khóa hạnh phúc cho chính mình.

ĐẶNG HIẾU SINH (TYH)
DALLAS - TX

Đây là “tiếng lòng” của Mẹ, em gửi anh Hai đọc. Hiếu và thông cảm hay không là tùy anh Hai, em không dám có ý kiến đầu nghen.

“Mẹ Khanh à! Mẹ muốn chia sẻ với con gái một câu chuyện buồn. Chuyện như sau:

Có một lần, tôi gọi taxi để đưa con chó đi khám bệnh. Vì con chó ho rất nặng tiếng nên gây chú ý đến người tài xế. Anh ta quay lại hỏi:

-Con chó bị cảm lạnh à?

Tôi đáp:

-Đúng vậy, nó ho liên tục từ hôm qua đến giờ.

Người tài xế thở dài hỏi:

-Chà, ho sao giống người vậy.

Rồi anh ta bắt đầu kể về những ký ức đau khổ khi anh nuôi con chó của mình. Nhiều năm trước đây, anh nuôi một con chó Beggie. Nó có thân hình cao lớn, ăn rất khỏe, tiếng sủa của nó rất vang.

Một hôm, anh cảm thấy mình không còn đủ sức để nuôi, anh cho nó vào bao tải và chở đi vứt. Vì sợ nó quay về nhà, anh đã lái xe đến một vùng núi cách nhà hơn 100km rồi thả ở đó. Sau khi thả con chó, anh lái xe thật nhanh, con chó đuổi theo mấy cây số rồi biến mất. Một tuần lễ sau, vào lúc nửa đêm anh nghe ngoài cửa có tiếng lạch cạch. Mở cửa ra nhìn thì hóa ra con chó quay về. Thân hình của nó gầy còm, đáng vẻ béo rồi, rõ ràng là nó đã trải qua một thời gian tìm kiếm khá lâu.

Tuy rất ngạc nhiên nhưng anh ta chẳng nói câu nào, lẳng lặng vào trong nhà lấy ra một chiếc bao tải và cho con chó vào, vứt nó đi một lần nữa. Lần này anh đi theo đường quốc lộ số 1. Dọc đường anh nghe tiếng con chó khóc thút thít. Khi đến nơi, anh ta mở chiếc bao tải ra thì thấy toàn là máu. Ở khỏe miệng của con chó, máu vẫn tiếp tục trào ra. Anh dùng tay banh miệng con chó ra thì thấy lưỡi nó đã

đứt làm đôi. Hóa ra con chó đã cắn lưỡi tự tử.

Khi người tài xế kể xong chuyện, một không khí im lặng lạ thường bao trùm chiếc xe. Từ chiếc kính chiếu hậu, tôi nhìn thấy khóe mắt của anh đỏ lên. Một lát sau, anh nói:

-Mỗi lần nhìn thấy chó của người khác tôi đều nhớ đến con chó của tôi. Sự việc này khiến cho tôi đau khổ suốt cả đời. Tôi không phải con người. Tôi không phải con chó.

Nghe xong câu chuyện của người tài xế, trước mắt tôi như hiện ra cảnh tượng: con chó ấy chạy lang thang giữa núi sâu, qua những cánh đồng hoang, đến những thành phố ngoại ô. Để trở về gặp lại chủ nhân, nó đã chạy hàng trăm cây số. Khó khăn lắm mới tìm được đường về nhà, vậy mà chủ nhân không những không mở cửa, không một lời an ủi nào còn lập tức vứt nó đi lần nữa. Đây là một cú sốc lớn đối với một con chó trung thành và tình nghĩa. Để khỏi bị chối bỏ lần nữa, con chó đã tự kết liễu đời mình.

Người tài xế kể tiếp. Anh đã mang con chó về chôn cất ở trong vườn, thường xuyên cầu nguyện cho nó. Vậy mà đến nay anh vẫn chưa gạt bỏ được nỗi ân hận trong lòng. Vì thế anh thề rằng, phải

kể cho những người nuôi chó nghe câu chuyện này, khuyên mọi người hãy yêu quý con chó của mình nhiều hơn. Anh hy vọng việc này sẽ giúp anh chuộc lại phần nào tội lỗi của mình.

Một con chó có tình có nghĩa nhưng lại bị vứt bỏ một cách vô tình, điều này khiến cho người tài xế đau khổ suốt cả cuộc đời...”(*)

Mẹ Khanh à, hôm qua Mẹ nhờ anh Hai con đem Lucky đi tắm và cắt lông. Thiệt tình, Mẹ thất kinh hồn vía khi thấy cái cách anh Hai con thả Lucky lên xe. Nhìn Lucky lạng quạng vì mất thăng bằng mà Mẹ xót ruột. Ước chi Mẹ có đủ sức khỏe, đi đứng vững vàng để mỗi tháng một lần đưa Lucky đến tiệm PetSmart mà không làm phiền đến Khương khi mà Mẹ luôn có cảm giác anh con chưa từng tỏ ra quan tâm đến Lucky của Mẹ.

Câu chuyện đau lòng kể trên đã làm Mẹ rơi nước mắt và lo sợ khi nghĩ đến một ngày nào đó Mẹ sẽ mất Lucky... Con và anh Hai con, đứa nào cũng có gia đình riêng phải lo toan với những vất vả trong cuộc mưu sinh nên không thể đến thăm Mẹ hàng ngày. Mẹ hiểu và hoàn toàn không trách móc tội con, chỉ mong hai đứa biết rằng sự có mặt

của Lucky là một niềm an ủi lớn cho Mẹ trong ngày tháng cô độc kể từ ngày Ba con qua đời. Căn nhà thân yêu này đã bớt đi sự hiu quạnh vì lúc nào Mẹ cũng có Lucky lẫn quần theo từng bước chân. Cái cách nó nhìn Mẹ, rồi nhủi đầu vào ngực Mẹ mỗi khi Mẹ nằm trên giường bệnh một mình mà tụi con chưa kịp đến thăm mới ấm áp và dễ thương làm sao. Những lúc Mẹ buồn, dường như Lucky cảm nhận được khi nó nhìn Mẹ bằng ánh

mắt tha thiết. Ánh mắt của những con vật tình nghĩa đáng yêu này như được chút u buồn và đã trở thành nét buồn thăm thẳm khi bị nhốt trong chuồng chờ ngày bị xẻ thịt mà Mẹ tình cờ nhìn thấy trên TV...”

Đọc những dòng chữ của Mẹ, Khương chợt liên tưởng đến câu chuyện chú chó Hawkeye của đội đặc nhiệm SEAL thuộc Hải quân Mỹ tại đám tang của người lính có tên Jon Tumilson đã

hy sinh vì nhiệm vụ tại Afghanistan. Hawkeye đã nằm phủ phục dưới quan tài của chủ nhân trong suốt buổi lễ. Một hình ảnh khiến nhiều người không cầm được nước mắt.

-Lucky Phạm.

Tên của Lucky theo họ Phạm của Mẹ được xuống lên bởi nhân viên PetSmart. Đưa tay kéo sợi dây xích, Khương thấy Lucky đang run rẩy giường mắt nhìn mình như cầu cứu. “Lucky

chẳng khác nào đứa con yêu dấu của Mẹ”. Khương chợt nao lòng, anh ngồi xuống, dịu dàng bế Lucky lên tay nói khẽ “Đừng sợ, có anh Hai đây”. Trước khi trao Lucky vào phòng khám để chích ngừa, Khương vuốt nhẹ lưng nó thăm hứa sẽ cư xử thân thiện với Lucky hơn vì nó đã thay mình mang niềm vui đến cho người Mẹ già đang rất cần một “người bạn” nghĩa tình, chung thủy và hơn hết là bà đã xem nó như đứa con thân yêu của mình.

Bạn thân mến,

Câu chuyện con chó Beggie trên đây ai đọc chắc cũng phải mỉm lòng phải không bạn?

Theo tài liệu đã đọc, người viết được biết The American Pet Products Association (Hiệp hội Sản phẩm Vật nuôi Hoa Kỳ) là một hiệp hội công nghiệp phi lợi nhuận được thành lập vào năm 1958 và có trụ sở chính tại Stamford, Connecticut, tại Hoa Kỳ có 84.9 triệu nhà có nuôi thú trong nhà- khoảng 68% dân số- Đa số thú nuôi là chó. Và cũng theo kết quả được nghiên cứu bởi The American Animal Hospital Association (Hiệp hội Bệnh viện Động vật Hoa Kỳ) cho thấy hơn 90% chủ sở hữu vật nuôi tin rằng việc nuôi thú cưng có ảnh hưởng tích cực đến sức khỏe thể chất và tinh thần của họ.

Không ai có thể phủ nhận chó là loài vật khôn ngoan, thông minh và luôn bày tỏ lòng yêu thương, trung thành với chủ. Biết bao nhiêu câu chuyện về sự đối xử đầy tính nhân văn mà con chó đã thể hiện với chủ nhân, thậm chí có nhiều người không làm được đã khiến hàng triệu người phải rơi nước mắt.

Đối với người già neo đơn, sự có mặt của một chú chó trong nhà sẽ thêm ấm cúng biết bao. Chắc hẳn những lợi ích về tinh thần mà một con chó sẽ đem lại cho người nuôi nó rất lớn nhưng bên cạnh niềm vui thì cũng có nhiều hệ lụy mà bất cứ ai quyết định nuôi chó cũng nên cân nhắc.

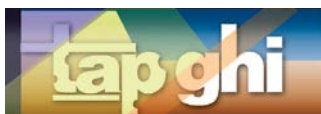
-Về trách nhiệm: Sống trong một xã hội mà yêu thương thú cưng là một nét văn hóa thì con chó trong nhà cũng được đối xử như một thành viên của gia đình. Ai đã từng nuôi chó, cho dù ban đầu vì chiều những đứa con bé bỏng của mình mà chấp nhận nhưng rồi dần dần sẽ yêu thương chó như người thân vì thật sự nó rất đáng yêu. Chính vì lẽ đó, bạn phải thêm phần chi phí chăm sóc từ thức ăn cho đến sức khỏe. Chưa kể những khi có việc cần đi xa lại phải tốn một khoản tiền không nhỏ đối với người có lợi tức kém để gửi nó đến “hotel” dành cho thú vật. Rồi khi chó cưng bệnh hoạn liệu mình có thể đứng đưng nhìn nó bị những cơn đau hành hạ thân xác không?

-Về tinh thần: Đời sống một con chó ngắn ngủi. Nó sẽ già yếu rồi mất đi và bạn sẽ phải gánh thêm

niềm đau xót như mất người thân. Một anh bạn của người viết có nuôi một chú chó mà anh yêu thương hết lòng vì anh không có con và cũng vì nó mang đến cho anh niềm vui to lớn sau những giờ làm việc mệt nhọc. Đến một ngày bác sĩ khám phá ra chú chó bị bệnh ung thư nên phải uống thuốc mỗi ngày. Anh chấp nhận chăm sóc nó mà không ngại tốn kém. Nhưng rồi một hôm con chó bị bất trộm vì sự vô ý của anh. Anh vô cùng đau khổ và suy sụp tinh thần khi nghĩ con chó cưng của mình sẽ chết dần trong đau đớn vì không có thuốc.

Sẽ có nhiều khó khăn không lường trước từ những hệ lụy khi nuôi chó. Nếu bạn quyết định nuôi chó để có niềm vui ấm áp ở tuổi về chiều thì hãy chuẩn bị tinh thần vì phải chăm sóc nó như một đứa con. Thật sự chó cưng không phải như một món hàng lúc nào không thích thì sẽ bán đi, bởi vì cái tình cái nghĩa của loài vật trung tín này sẽ vô hình ràng buộc với bạn không dễ gì cắt được nếu bạn là người nhiều tình cảm và quý trọng nghĩa tình.

(*) Bài không có tên tác giả

Cánh diều tuổi thơ

NGUYỄN THANH BÌNH
SÀI GÒN, VN

Ngày còn nhỏ ở quê nhà, mỗi buổi chiều sau giờ học luôn là quãng thời gian thần tiên của lứa tuổi học trò chúng tôi. Tầm ngay sau giờ ăn trưa một chút, khi hầu hết người lớn đều đã sửa soạn chuẩn bị quay lại đi làm ca chiều, thì anh em chúng tôi cũng đã đồng thời sẵn sàng cho việc khóa cửa nhà, vọt ngay ra sân chơi cùng chúng bạn hàng xóm. Vùng quê nghèo nắng cháy, dân cư sinh sống chủ yếu dọc theo rìa hai bên quốc lộ, đâu có gì để chơi nhiều ngoại trừ những món, những trò đơn giản,

quen thuộc, vậy mà đám loi nhoi chúng tôi ngày ấy chưa bao giờ thấy chán.

Mùa nào thức ấy, chúng tôi bày đủ trò, từ vác cần đi câu cá ở dọc bờ sông, rồi lội qua bên kia sông để hái táo, vác móc đi khèo mấy chùm me keo chín đỏ rực, rồi rủ nhau chụp bắt ve sầu mùa hè, đá bóng, bắn bi ... Vào dịp vừa sau Tết, khi đồng ruộng đã gặt hái xong, ruộng khô nứt nẻ. Trên mặt đất chỉ còn tro trọi mấy gốc rạ đã khô, cũng là lúc lũ chúng tôi kéo nhau ra đồng bày trò thả diều.

Thời đó, chung quanh ai cũng nghèo, đâu có những

con diều được may bằng vải bạt nhẹ, có in màu sắc sỡ với đủ hình ảnh Doraemon, Pokemon, chim, bướm... chúng ta vẫn thấy bán trên các con đường như hiện nay. Lũ chúng tôi phải cắt từ giấy vở đã học, uốn mấy thanh tre nhỏ, bôi hồ, keo, thậm chí là lấy cơm nguội trong nồi để dán cho ra hình con diều, rồi dùng bút mực mà tô vẽ tùy ý. Tôi vẫn còn nhớ cảnh đưa em tôi ngồi lúi húi cắt giấy ra thành từng thanh dọc dài, để tôi dán keo nối lại làm đuôi diều. Hai anh em hì hục vậy mà cũng phải mất đến 2 buổi chiều mới hoàn thành kéo

đi thả cùng với đám bạn. Mà việc thả diều cũng trần ai khoai củ, đâu phải cứ tung ra, giật giật trước gió là diều sẽ bay lên đâu! Giờ lớn rồi, ai có đi thả diều cùng con, nghiệm lại những cảnh khổ, mới thấy sao ngày ấy mình lại có thể đam mê và kiên trì đến vậy.

Dưới cái nắng chiều gay gắt đầu mùa hè mà cứ lục đục tung diều lên, hạ xuống sủa, canh lại vị trí thanh nan tre, rút bớt dây nối, rồi lại tung lên, lệch thì lại kéo xuống chỉnh. Chạy một đoạn bỏ hơi tai muốn vấp té trên mặt ruộng sần sùi lồi lõm, chỉ muốn con diều được hứng no gió hết mức để tự mình lượn lên trời cao, tay còn lại phải tuôn dây liên khớp để con diều nường lên cao hơn mà không bị đường dây ghi đầu gục xuống.

Cực là vậy, toát mồ hôi là vậy, nhưng khi cánh diều ngậm gió bay phàn phật lên cao, rút sạch hết cuộn dây thì cảm giác ngày ấy sướng khoái vô cùng. Trong khi tôi lụi hụi kiếm chỗ đóng cọc để cột lại đầu dây diều cho chắc, thì thằng em tôi dành phần giữ cái lõi, khi dây diều đã tuôn ra hết. Hai bàn tay bé nhỏ của nó nắm khư khư vào lõi dây, cảm nhận từng sự rung lắc nhẹ từ con diều truyền qua đường dây đến tay. Mắt nó ngước lên nhìn cánh diều đang bay bên trên, thỉnh thoảng lại giật giạt một

cách nghịch ngợm, tôi biết nó thích thú vô cùng. Rồi, hai anh em cứ thế lẫn lộn nhau xoay ra bờ ruộng, dõi theo con diều đang bay của mình, mặc nhiên thả bao nhiêu mơ ước tuổi thơ bay theo...

Sân chơi ruộng ngày ấy đâu chỉ mỗi hai anh em tôi. Xung quanh là đám bạn cùng xóm, cũng la hét chí chèo ồm tỏi, đua nhau xem diều của đứa nào đẹp hơn, bay cao hơn. Đứa thua có vẻ ỨC LẮM. Hôm sau thấy con diều nó bay lên cao hơn chút là biết nó đã len lén ngắt thêm của mẹ nó một đoạn dây ở bàn máy may để nối vào ...

...

Chiều nay, vòng vòng ngoài Hóc Môn, ngẩng lên trời tôi chợt bắt gặp lại một cánh diều đang bay lượn, bên dưới vẫn là mấy đứa trẻ xúm xít cùng nhau. Con diều màu sắc sặc sỡ, được làm sẵn hoàn chỉnh từ A đến Z. Bọn trẻ ngày nay chỉ việc xin tiền ba mẹ mua về và tung lên, không phải cực công cắt dán như đám chúng tôi ngày trước. Chạy xe chậm chậm trên đường quê, mắt vẫn dõi theo con diều đang phàn phật tung bay phía xa xa, bỗng dưng tôi nhớ quay quắt đến khung cảnh đồng quê ngày ấy. Lòng thầm nghĩ, trên những chuyến tàu đi về tuổi thơ mà lứa người vào độ tuổi

tôi đang băng khuâng như hiện nay, thì những buổi chiều bỏ toại trên đồng ngắm con diều bay lượn, là một trong những trạm hồi ức cần ghé lại, để nhớ về.

Chép lại đây bài thơ đã tức cảnh sinh tình, khi nhìn những con diều bay lượn lòng vòng trên miền ký ức tuổi thơ ngày ấy:

Nỗi lòng hoang hoải ở hồ

Trùng trùng đi - ở, câu thơ ngắn dài

Ráng chiều còn nhớ sớm mai

Đời chiều có nhớ những ngày chớm yêu?

Nghĩ thương thân phận con diều

Vẫy vùng, chao liệng giữa chiều thu phong

Đứt dây - buông bỏ là xong

Còn đây, vẫn phải gánh gồng cuộc chơi ...

Cũng là con diều, cũng bay lượn trên bầu trời, mà sao ánh nhìn, cảm xúc của một đứa trẻ con trong veo ngày ấy quá khác với cảm giác của một gã đàn ông trung niên ngày nay. Đứa bé cứ hồn nhiên chơi vui, đứt dây diều thì buông bỏ, mai lại dán con khác chứ còn gã đàn ông kia vẫn phải nường cho dây diều không đứt, lại phải gánh gồng gồng, chống chọi biết bao nhiêu giông gió chỉ để giữ cho cuộc chơi được tiếp tục, cuộc chơi của một đời người!

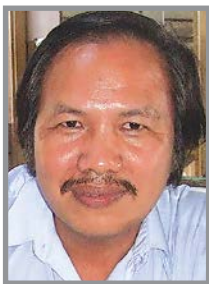
Chị em chơi diều.

NTB

Theo báo cáo của We Are Social (Anh Quốc), Internet tại Việt Nam đang phát triển với hơn 77 triệu người dùng, chiếm khoảng 79% tổng dân số. Mạng xã hội (MXH) cũng trở thành nền tảng quan trọng với hơn 70 triệu người tham gia. Kéo theo đó là trên không gian mạng ở VN gần đây xuất hiện không ít hội nhóm chuyên xúi giục nhau làm những vụ việc quái gở, liều mạng...

Hội những người võ nợ làm liều & Hội rủ rê nhau tự tử

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Hội nhóm cực đoan trên mạng xã hội

Những ai tham gia các group?

Lâu nay, MXH dường như đã trở thành một phần của đời sống bởi những việc diễn ra trên MXH đều phản ánh về đời sống thật. Thông qua MXH, mọi người có thể dễ dàng tiếp cận nhau, kết nối thông tin. Việc tạo ra các hội, nhóm (group, fanpage) cũng là cách để người tham gia MXH có không gian chung nhằm chia sẻ

những vấn đề cùng quan tâm. Song với các hội nhóm có những mục tiêu cực đoan lại tạo thành những mối nguy hiểm chực chờ.

Việc xuất hiện những hội nhóm không lành mạnh trên MXH (như Facebook, Telegram, Twister...) đang gây khá nhiều hệ lụy. Các thành viên tham gia những hội nhóm này thường là người không có công ăn việc làm, cuộc sống không ổn định, đang gặp

khó khăn, bế tắc, túng quẫn, nợ nần hoặc là người nghiện hút, máu me cờ bạc... Khi tham gia vào các hội nhóm, các thành viên bắt đầu kết bạn, hỗ trợ lẫn nhau. Trong quá trình đó, những ý tưởng phạm tội dần dà nảy sinh từ việc cổ vũ, xúi giục, trộm cắp, lừa đảo thậm chí cướp giật tài sản...

Đã từng xảy ra nhiều vụ cướp bóc mà các đối tượng khai nhận quen biết nhau từ các hội nhóm cực đoan. Đây được xem là xu hướng nguy hiểm khi tội phạm đang ẩn náu dưới vỏ bọc hội nhóm để tìm kiếm đồng bọn thực hiện các hành vi vi phạm pháp luật.

Những hội nhóm cực đoan, liều mạng

Tại một group Facebook tên "Hội giúp đỡ những người võ nợ muốn làm liều" với gần 23,000 thành viên có ảnh đại diện là hình các loại vũ khí, súng đạn. Nhóm này thường xuyên có nhiều tài khoản đăng tải bài viết với nội dung lôi kéo người khác vào đường phạm pháp. Cụ thể, tài khoản A.M đăng status: "Đang muốn làm liều một chuyến ở Pleiku. 500 anh em nào đồng lòng chúng ta cùng đi. Phương tiện có sẵn!". Bài viết này nhận được khá nhiều bình luận, thể hiện rõ thành viên của hội nhóm là người sống ở nhiều nơi khác nhau, chưa

từng quen biết nhưng sẵn sàng hẹn gặp nhau “hành động”. Tài khoản N. bình luận: “Cho xe về Bến Tre đón tui nhé? Tui đang hẻo!”. Nhiều tài khoản khác bình luận: “Có gan mới làm giàu”; “Mình đi cướp tiệm vàng hả đại ca?”...

Group “Hội những người vợ nợ làm liều” quy tụ gần 29,000 thành viên, thường đăng tải những bài viết với nội dung bày cách “chà đồ nhôm” (chôm đồ nhà), trốn nợ hoặc rủ nhau đi trộm cướp ... lấy tiền xài. Vài vụ nổi cộm xuất phát từ các group này: Vào tháng 11/2023, các tên Cường (25 tuổi, ngụ Quế Sơn, Quảng Nam) và Trí (22 tuổi, ngụ Hoà Vang, Đà Nẵng) mang theo súng (giả) và dao xông vào một chi nhánh ngân hàng ở Đà Nẵng để cướp. Bị nhân viên và bảo vệ phản kháng nên cả hai bỏ chạy. Một tên bị khống chế, tên còn lại chống trả, đâm dao khiến nhân viên bảo vệ ngân hàng tử vong. Sau đó hai tên khai nhận do cò bạc, cá độ dẫn đến nợ nần nên khi gặp nhau qua nhóm hội trên đã làm quen và rủ nhau cướp ngân hàng. Trước đó, tháng 10/2023, các tên Mỹ (30 tuổi, Bình Dương), Lợi (23 tuổi, Vĩnh Long) và Bích Tuyên (22 tuổi, Bến Tre) cũng rủ nhau đi cướp ngân hàng ở Hóc Môn sau khi quen nhau trên group “Hội vợ nợ thích

Vụ cướp ngân hàng ở Đà Nẵng

làm liều”. Chúng đã cùng dàn cảnh, thực hiện vụ cướp nhưng bị truy bắt chỉ vài ngày sau.

Cạnh đó, MXH còn xuất hiện vô số hội nhóm rủ rê nhau, bày cách tự tử... với số lượt theo dõi cao, khá đông thành viên, thường từ trên 5,000 người đến vài chục nghìn người. Đa phần các bài viết nói về những áp lực tiêu cực của bản thân và chia sẻ ý định muốn tự tử. Một tài khoản trong group “Hội những người

chán đời muốn tự tử” đăng: “Mọi người giúp em cách ra đi nhẹ nhàng nhất? Em buồn quá!”. Ngay sau đó status này nhận được hơn 100 bình luận: “Uống thật nhiều thuốc an thần vào!”, “Hãy nhảy cầu hay nhảy lầu nhé”. Một tài khoản khác phản bác: “Đừng nhảy cầu người mình dễ va đập vào thành cầu, móng cầu hoặc ban-công, lỡ xui không tạch (chết) lại mắc công ngồi xe lăn. Treo cổ tốt hơn!”

Lời kết

...Qua chia sẻ của nhiều bạn cho thấy, đa phần người dùng MXH khi tham gia các hội nhóm đều không ý thức được việc họ có thể gây hậu quả cho người khác, cũng như cho chính mình, chỉ “a dua” theo đám đông, muốn bản thân không tụt hậu, hay để chia sẻ, giải tỏa những áp lực trong cuộc sống hoặc chỉ để thỏa mãn tính tò mò ... mà không quan tâm đến những nội dung xấu, độc hại do chúng mang lại, dẫn đến những quyết định sai trái, dại dột. Hãy nhớ rằng từ thế giới ảo đến phạm tội ngoài đời thực rất dễ xảy ra, vì thế bản thân mỗi người khi tham gia MXH đều phải có trách nhiệm với chính mình và với cả gia đình, xã hội.

NS

Hai tên trong 3 tên cướp ngân hàng ở Hóc Môn bị bắt cùng tang vật

Don làm tôm quanh năm nên ít viết thư từ, ngay cả email, phần lớn thông tin đăng lên đây chỉ là lời nhắn qua điện thoại hay các cuộc gọi với khách hàng mà Don xin phép được ghi lại. Do vậy chữ “lá thư” xin hiểu cho Don là như vậy. Xin cảm ơn quý khách nhiều lắm.

những lá thư mới nhận !

ALEX ANH VŨ: Em order anh Don lần này là lần thứ nhì, một lần trước Tết, tôm ngon bá cháy luôn. Ai ăn cũng thích, tại lúc đó thịt thà nhiều nên ai cũng “chiếu cố” nhiệt tình mấy món chế biến từ tôm khô. Lần này, em order cách đây 2 tuần, lần đầu tiên em thấy một loại tôm khô đẹp như vậy, màu sáng, tươi, em đem ra làm mỗi luôn, không cần chế biến. Mẹ em thì nói size này là size Large chứ đâu phải Medium mà sao anh chỉ tính M. Cho em hỏi là anh Don có nêm màu không vậy?.

DON: Cảm ơn Vũ đã chịu khó nhắn tin cho anh Don rất chi tiết. Anh rất vui khi mọi người yêu thích đặc sản này. Mỗi mùa, tôm có sự thay đổi về kích thước và màu sắc do lượng thức ăn, chủ yếu là vì sinh dục hay không. Năm nay, tôm đẹp màu, sáng láng là vậy, tôm anh Don đưa ra thị trường nguyên chất 100%. Em yên tâm!

DÌ PHƯƠNG: Dì Phương rất cảm động khi Don cho người mang tôm đến tận nhà cho Dì. Mấy hôm nay Dì bị đau chân, lên xuống apartment khó khăn, mấy hôm trước, có đồ gửi từ bưu điện thì Dì nhờ chú em lấu dưới mang lên dùm.

Lúc Dì nói chuyện với chú Don là chỉ tâm sự cho khuây khỏa vậy thôi, đâu ngờ chú cho người giao tận nhà, nhanh hơn cả Bưu Điện. Cảm ơn chú Don rất nhiều. Làm ăn có tâm, có lòng như chú Trời Phật sẽ đãi lại dư dật bội phần.

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm
trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VANG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : DON

235.4564

FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

3

độ là nhiệt độ sẽ nóng và khô hơn tại Texas trong vòng 12 năm tới so với trước đây, theo nghiên cứu từ đại học Texas A&M. Cũng theo nghiên cứu này, số ngày trên 100 độ tại Texas vào năm 2036 sẽ cao gấp 4 lần so với thập niên 70s, 80s thế kỷ trước.

170

triệu người Mỹ đang sử dụng TikTok. Tuy nhiên TikTok buộc phải bán cho chủ khác, không có dính dáng với chính phủ TQ trong vòng 9-12 tháng tới. Nếu không, TikTok sẽ bị cấm sử dụng tại Mỹ, theo luật vừa được quốc hội Hoa Kỳ thông qua tuần qua.

6,000

nhân viên tại Texas và California sẽ bị hãng Tesla sa thải trước tình trạng tiêu thụ xe điện EV bị chậm lại và việc cạnh tranh gia tăng. Giá cổ phiếu của Tesla chỉ còn phân nửa so với thời điểm cao nhất.

420

ngàn người Việt đã du lịch Nam Hàn trong năm qua, mức kỷ lục cho đến nay. Vé máy bay, phương tiện di chuyển và vật giá tại Việt Nam gia tăng, du lịch nội địa trở nên đắt đỏ so với du lịch các quốc gia Châu Á khác nên người dân có điều kiện đã chọn du lịch sang Thái Lan, Nhật Bản, Đài Loan...

3

loại cá được các chuyên gia dinh dưỡng đánh giá tốt nhất cho sức khỏe người ăn với chất dinh dưỡng cùng các vitamin là cá mòi (Sardine), cá thu (Mackerel) và cá trích (Herring).

7

tháng kể từ khi cuộc xung đột giữa Do Thái và Palestine xảy ra, phong trào sinh viên phản đối Do Thái đang lan rộng trong hệ thống đại học Ivy League và một số đại học lớn khác của Mỹ.

38

tiệm bánh mì Việt Nam của hệ thống Paris Banh Mi Cafe Bakery đang hoạt động và sẽ có 11 tiệm khác sẽ được khai trương tại Mỹ. Đây là hệ thống bánh mì do một thanh niên gốc Việt tại Pháp và chủ một hệ thống bánh ngọt tại Việt Nam đồng sáng lập.

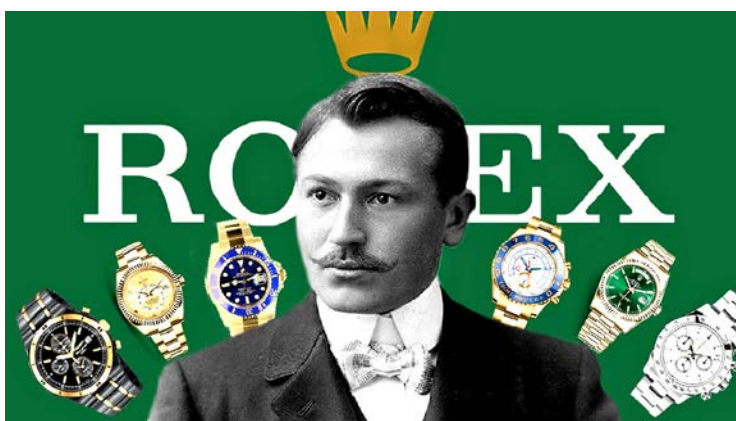

17.2

triệu căn nhà mới đã được xây dựng trong 10 năm qua tại Mỹ, trong đó có khoảng 10 triệu ngôi nhà riêng biệt, theo Realtor.com. Dù vậy, Mỹ hiện nay vẫn còn thiếu khoảng 7.2 triệu căn nhà so với mức gia tăng dân số.

24

tuổi, Hans Wilsdorf sáng lập hãng đồng hồ Rolex vào năm 1905, một trong những thương hiệu đồng hồ đeo tay đắt giá nhất thế giới với giá bán các kiểu mới trong năm nay có giá từ 10 đến 80 ngàn đô la một cái. Chiếc Rolex của tài tử Paul Newman từng được đấu giá 17.8 triệu đô la vào năm 2017

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Đề hèn

Ông Dương Tuấn Ngọc (39 tuổi, trú tại tỉnh Lâm Đồng), là giáo viên dạy thực dưỡng có hàng trăm ngàn người theo dõi trên các trang mạng xã hội.

Công an địa phương mời vợ chồng ông Ngọc lên làm việc vào ngày 10-7-2023 do có một đơn tố cáo nặc danh ông sử dụng Facebook cá nhân để buôn ma túy. Tuy nhiên, sau khi ông xác nhận địa chỉ (ID) Facebook của mình để chứng minh bản thân vô tội thì công an chuyển hướng điều tra hành vi "tuyên truyền chống nhà nước" và đến ngày 15-7-2023 thì ông bị bắt tạm giam.

Ngày 24-2-2024, ông Ngọc bị kết án 7 năm tù giam và 3 năm quản chế về tội danh "tuyên truyền chống Nhà nước" theo Điều 117 của Bộ luật Hình sự. Ông Ngọc là nhà hoạt động thứ tám bị kết án từ đầu năm 2024 đến nay.

Ông Dương Tuấn Ngọc (ẢNH: FACEBOOK)

Nhờ ơn Đảng

Đà Lạt dẫn đầu danh sách "20 điểm đến du lịch bị đánh giá thấp nhất ở Châu Á". Kết quả này được Yahoo Finance phát hành dựa trên cơ sở tổng hợp và đánh giá từ các tạp chí du lịch nổi tiếng bao gồm The Travel, Times of India và Business Insider. Mục tiêu của danh sách này là giúp du khách có thêm nguồn tham khảo để thay thế những địa danh có đông khách du lịch, chi phí tốn kém.

Trong lịch sử, Đà Lạt được vua nhà Nguyễn và thực dân Pháp sử dụng để trốn khỏi mùa hè "thieu đốt" của Việt Nam. Tuy nhiên, theo nhiều du khách, lợi thế cạnh tranh về khí hậu mát mẻ trong đất nước nhiệt đới của Đà Lạt đã dần mất đi. Thời gian qua, thời tiết Đà Lạt trở nên nóng hơn, phần lớn các khách sạn buộc sử dụng máy lạnh, cách đây 10 năm máy điều hòa nhiệt độ hầu như không cần thiết.

Bên cạnh Đà Lạt, thành phố Huế cũng nằm ở vị trí 16.

Đà Lạt nhìn từ trên cao, toàn bề tông, hầu như không còn rừng (ẢNH: THANHNIEN.VN)

"Khắc nhập, khắc nhập"

- Dưới thời Việt Nam Cộng Hòa: Có 2 quận: Long Điền và Đất Đỏ thuộc tỉnh Phước Tuy.
- Sau năm 1975, chính quyền CSVN sáp nhập 2 quận: Long Điền và Đất Đỏ thành huyện Long Đất.
- Ngày 9-12-2003: CSVN tách Long Đất ra thành hai huyện: Long Điền, Đất Đỏ.
- Nay, 2024: Chánh quyền Bà Rịa- Vũng Tàu dự kiến nhập hai huyện Long Điền và Đất Đỏ, lấy lại tên cũ: Long Đất.

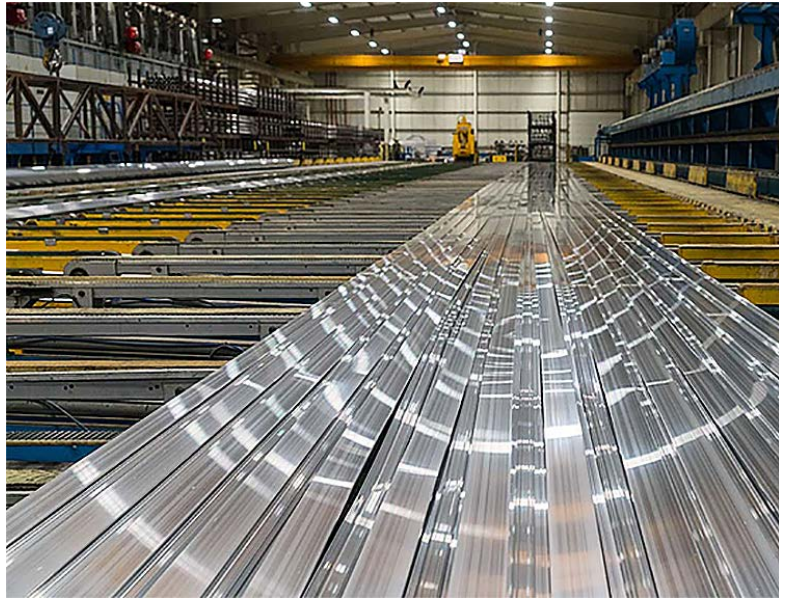

(ẢNH: PLO.VN)

Tham thi thâm

Cục Phòng vệ Thương mại VN (thuộc Bộ Công Thương CSVN) mới đây đã công bố Báo cáo thường niên Phòng vệ Thương mại năm 2023: Đến hết tháng 12-2023, hàng xuất cảng Việt Nam vướng vào 242 vụ điều tra liên quan đến Phòng vệ Thương mại. Riêng trong năm 2023, có 15 vụ mới phát sinh do nước ngoài khởi xướng với hàng hóa xuất cảng Việt Nam. Ngoài ra, còn nhiều vụ đang trong quá trình điều tra, hoặc thuộc diện rà soát hàng năm, rà soát cuối kỳ. Đến hết tháng 12-2023, Mỹ đã điều tra 59 vụ Phòng vệ Thương mại đối với hàng hóa xuất cảng của Việt Nam, chiếm khoảng gần 25% tổng số.

Nhờ sự quản lý tài tình của ĐCSVN, Việt Nam vướng nhiều tai tiếng nhất trong khu vực về mọi lĩnh vực, từ kinh tế tới chính trị...

(ẢNH: VNECONOMY.VN)

Vương Đình Huệ (ẢNH: VIỆT LINH/LIFESTYLE.ZNEWS.VN)

Tin đồn không lấm

Sau hơn nửa tháng có tin đồn trên mạng xã hội, báo trong nước chính thức đưa tin Ban Chấp hành Trung ương CSVN đồng ý cho ông Vương Đình Huệ thôi giữ chức Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên Trung ương Đảng, Chủ tịch Quốc hội CSVN khóa XV theo nguyện vọng cá nhân. Tin được đưa vào ngày 26-4-2024.

"Những vi phạm, khuyết điểm của đồng chí Vương Đình Huệ đã gây dư luận xấu, làm ảnh hưởng đến uy tín của Đảng, Nhà nước và cá nhân Đồng chí. Nhận thức rõ trách nhiệm trước Đảng, Nhà nước và Nhân dân, Đồng chí đã có Đơn xin thôi giữ các chức vụ được phân công và nghỉ công tác", theo thông cáo của Ủy ban Kiểm tra Trung ương CSVN.

Con kiến kiện kẻ biết hối lộ

Bà Nguyễn Thu Hằng (62 tuổi, ngụ tỉnh Quảng Bình) từng là giáo viên nhưng đã nghỉ hưu, bà Hằng từng là nguyên đơn trong một vụ án về đất đai và không chấp nhận với phán quyết của chủ tọa, từ đó mà bà liên tục lên mạng kêu oan, phê phán thẩm phán Nguyễn Văn Ngh. Từ đó mà bà Hằng bị bắt giam vào ngày 27-11-2023 với cáo buộc "lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, cá nhân" theo khoản 2 Điều 331, Bộ Luật Hình sự Việt Nam.

Ngày 24-4-2024, bà Hằng bị tòa tại địa phương này tuyên 24 tháng tù với cáo buộc trên.

Bà Nguyễn Thu Hằng ở giữa (ẢNH: PLO.VN)

Sư đồ

Ngày 26-4, ông Dương Hồng Hiếu (46 tuổi, ngụ tỉnh Kiên Giang) đã bị bắt và khởi tố về cáo buộc “lạm dụng quyền tự do dân chủ” theo Khoản 2, Điều 331.

Nguyên nhân là do ông Hiếu chỉ trích thượng toạ Thích Chân Quang - một chức sắc cao cấp của Giáo hội Phật giáo CSVN. Ông Chân Quang là Phó trưởng ban Kinh tế Tài chánh của Trung ương Giáo hội Phật giáo CSVN, một tổ chức tôn giáo thuộc Mặt trận Tổ quốc CSVN. Trong nhiều năm qua, ông Quang có nhiều bài giảng đăng tải trên mạng xã hội có nội dung gây khó chịu. Thậm chí ông này còn cho rằng hành động chủ động tấn công 3 châu của triều Tống ở Trung Hoa năm 1075-1076 là “hỗn” vì “Trung Quốc là anh còn Việt Nam là em...”

Ông Dương Hồng Hiếu đứng giữa (ẢNH: TIẾN DŨNG/DANTRI.COM.VN)

Dr.Ruồi

Nổi tiếng với biệt danh “Dr. Ruồi”, ông Trần Quý Thanh (Tổng giám đốc Tập đoàn nước giải khát Tân Hiệp Phát) và hai con gái là Trần Uyên Phương, Trần Ngọc Bích chắc không ngờ bị đi tù bởi số tiền “ít ỏi” (so với tài sản của gia đình ông) sau “cú lạy ngàn tỷ”.

Cái quỳ lạy là từ bà Đặng Thị Kim Oanh (Chủ tịch Công ty bất động sản Kim Oanh), năm 2020, bà dẫn theo 4 đứa con đến trụ sở Tân Hiệp Phát quỳ lạy, khóc lóc van xin dưới chân bà Trần Uyên Phương. Vì khoản nhỏ, bà Oanh và các nạn nhân khác bị bắt phải làm giấy “giả cách” bán 100% cổ phần Công ty, đất đai cho Tân Hiệp Phát, trong khi giá trị những công ty, đất đai này được định giá cao hơn món nợ rất nhiều. Dầu đã trả tiền lời cho Tân Hiệp Phát đều đặn, nhưng khi đến thời hạn trả hết nợ, chuộc lại tài sản, Tân Hiệp Phát đã lộng giả thành chân, không trả lại công ty, đất cho Kim

Luôn đứng nhất

Mới đây, Bộ Lao Động, Thương binh và Xã hội CSVN cho hay Việt Nam có mức hưởng lương hưu cao nhất thế giới với tỷ lệ tối đa 75%, trong khi các nước duy trì 35 - 50%. Nhưng Việt Nam cũng là nước có tỷ lệ người sống được bằng lương hưu thấp nhất thế giới, bởi mức lương ở VN thì thấp mà giá cả lại cao, đồng tiền trượt giá như trượt pate. Trong khi ở các nước khác, ngoài lương hưu thì Bảo hiểm xã hội đem lại cho người dân nhiều quyền lợi hơn ở Việt Nam.

Tuy nhiên, nếu so về tỷ lệ đảng viên của đảng độc nhất VN trên tổng số dân thì không ai dám so với VN, ngay cả Tàu Cộng.

(ẢNH: NAM TRẦN/KINHTEODOITHI.VN)

Oanh và các nạn nhân... Tổng giá trị tài sản bị Tân Hiệp Phát chiếm đoạt lên đến hơn 1,048 tỷ VND.

Ngày 25-4-2024, ông Thanh bị tuyên 8 năm tù; bà Phương 4 năm tù và bà Bích 3 năm tù treo, cùng một cáo buộc “lạm dụng tín nhiệm chiếm đoạt tài sản”.

3 cha con ông Trần Quý Thanh (ẢNH: LAODONG.VN)

Rình rập

Ngày 23-4-2024, tổ chức Ân xá Quốc tế (Amnesty International, có trụ sở tại London, Anh) công bố báo cáo nhân quyền ở 155 quốc gia, trong đó có Việt Nam. Điểm nổi bật của báo cáo lần này là tổ chức nhân quyền trên cho rằng Việt Nam sử dụng công nghệ phần mềm gián điệp để nhắm vào những người chỉ trích Chính phủ, hoặc bất cứ ai có hoạt động liên quan các vấn đề mà chính quyền Hà Nội cho là “nhạy cảm”.

Từ tháng 2 tới tháng 6 năm 2023, một chiến dịch có liên quan đến cơ sở hạ tầng của phần mềm gián điệp tấn công có tên Predator do nhà cung cấp Intellexa phát triển đưa ít nhất 50 tài khoản mạng xã hội vào tầm ngắm. Những tài khoản mạng xã hội này thuộc 27 cá nhân và 23 tổ chức; một vài trong số đó là người Việt Nam. Bên cạnh đó, các công cụ của Intellexa còn được bán cho những công ty Việt Nam có liên quan đến Bộ Công an

CSVN. Theo nghiên cứu của Ân xá Quốc tế, đặc vụ của Chính phủ Hà Nội có thể đứng đằng sau chiến dịch sử dụng phần mềm gián điệp vừa nêu...

Như vậy, chính phủ CSVN rình từng cái đánh rắm của người dân, coi có mùi phản động hay không..

(ẢNH: IPLEADERS)

Trạm quan trắc môi trường tại huyện Đông Hải từ khi xây dựng, năm 2020 đến nay chưa ngày nào vận hành
(ẢNH: NHẬT HỒ LAODONG.VN)

Chưa xài hết...

Thanh tra tỉnh Bạc Liêu vừa có kết luận thanh tra đột xuất dự án xây dựng 3 trạm quan trắc nước mặt tự động trên địa bàn tỉnh Bạc Liêu do Sở Tài Nguyên và Môi trường tỉnh Bạc Liêu làm chủ đầu tư.

3 trạm quan trắc này đặt tại Nhà Mát (thành phố Bạc Liêu), Cái Cù và Gành Hào (đều thuộc huyện Đông Hải) có tổng mức đầu tư hơn 50.7 tỷ VND, được xác định gây thất thoát, lãng phí... 43 tỷ VND.

Thất thoát, lãng phí chỉ gần 90% tổng dự án, chưa tới 99%.

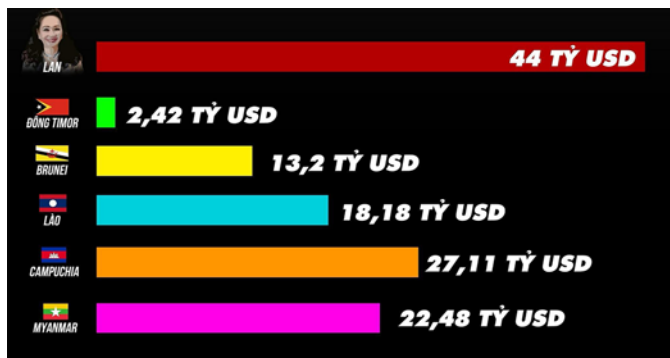
Trương Mỹ Lan

Ngày 27-4-2024, các báo trong nước đưa tin cho hay bà Trương Mỹ Lan (chủ tịch Tập đoàn Vạn Thịnh Phát) đã có đơn kháng cáo toàn bộ bản án hình sự sơ thẩm gửi Tòa án nhân dân TP.HCM.

Trước đó, ngày 11-4, Tòa án nhân dân TP.HCM đã tuyên phạt bà Trương Mỹ Lan 20 năm tù về tội vi phạm quy định về cho vay, tử hình về tội tham ô tài sản, 20 năm tù tội đưa hối lộ. Tổng hợp mức án là tử hình. Ngoài mức án trên, tòa buộc bị cáo Trương Mỹ Lan phải bồi hoàn cho SCB dư nợ của 1,243 khoản vay còn lại tính đến ngày 17-10-2022 (ngày khởi tố vụ án) tương đương số tiền là 673,849 tỷ VND.

Số tài sản của Trương Mỹ Lan so với GDP một số quốc gia Đông Nam Á (ẢNH: VIỆT TÂN)

Nhiều người cho rằng, với số tài sản khổng lồ trong tay, bà Lan sẽ kháng cáo thành công hoặc cũng chỉ giả bị tử hình... Vì ở VN, chỉ cần có tiền là có thể đứng trên luật pháp.

Củ Chi

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Cuối đời, tôi hơi hốt hoảng khi chợt nhớ ra rằng mình chưa thực sự được đi du lịch lần nào ráo trọi. Trước khi chuyển qua từ trần, có lẽ, cũng nên thử nghỉ hè một chuyến cho nó giống với (phần đông) thiên hạ!

Gọi điện thoại hỏi qua mấy hãng du lịch, và được khuyên rằng nếu không rành tiếng Anh tiếng Pháp

thì đừng có bày đặt qua Tây qua Úc làm chi (cho má nó khi) cứ quy cố hương cho nó chắc ăn. Thủ tục xin chiếu khán vào Việt Nam, bây giờ, thoáng lắm.

Những địa điểm họ đề nghị nên đến “tham quan” cũng đều vô cùng hấp dẫn:

- Lăng Bác
- Tượng Đài Mẹ Việt Nam Anh Hùng

• Địa Đạo Củ Chi

Giữa tôi và ông Hồ Chí Minh không có mâu thuẫn gì lớn. Xích mích, đụng chạm, cãi cọ (nhỏ nhỏ) cũng không luôn. Vào thăm lăng Bác âm u cho biết (nó âm u tới cỡ nào) cũng tốt thôi nhưng kẹt cái là phải ra tuốt luốt Thủ Đô Của Lương Tâm Nhân Loại thì xa xôi và lòi thoi quá. Đã thế, cứ theo dư luận thì nạn rạch hành lý của du khách ở phi trường Nội Bài “nổi cộm” hơn ở Tân Sơn Nhất rất nhiều lần (nên) tôi đành ... thôi vậy!

Tượng Đài Mẹ Việt Nam Anh Hùng lớn nhất Đông Nam Á thì chắc chắn là một “kỳ quan” của thế giới rồi. Không được xem (qua) quả là điều đáng tiếc. Tuy nhiên, theo báo chí thì dù mới khánh thành nó đã bị bong bết hết trơn rồi. Tới đó, lố ngố, lố mẹ đổ nhào xuống trúng mình thì...

Phim Địa Đạo lấy bối cảnh địa đạo Củ Chi, dự kiến ra rạp ngày 30/04/2025, nhân 50 năm ngày giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước. Tuổi Trẻ online - 26/02/2024

Cộng sản nghĩa là đại bịp. Chúng bịp nhân dân, bịp thế giới và tự bịp chính mình. Chúng ta hãy cùng nhau cúi hôn mảnh đất Củ Chi đau khổ hiện nay đang nhục nhã vì bị bọn Cộng Sản đem ra làm trò bịp thế gian. Xuân Vũ - Hai Ngàn Ngày Đêm Trần Thủ Củ Chi

thấy bà!

Thời thì đi chỗ khác chơi cho nó lành. Tôi quyết định sẽ đi thăm Địa Đạo Củ Chi, nơi được Wikipedia (nội hóa) mô tả như sau:

Địa đạo Củ Chi là một hệ thống phòng thủ trong lòng đất ở huyện Củ Chi, cách Thành phố Hồ Chí Minh 70 km về hướng tây-bắc... Hệ thống địa đạo dài khoảng 200 km và có các hệ thống thông hơi vào các vị trí các bụi cây... tầng cuối cùng cách mặt đất 8-10m. Đường lên xuống giữa các tầng hầm được bố trí bằng các nắp hầm bí mật.

Bên trên nguy trang kín đáo, nhìn như những ụ mồi dùn, dọc đường hầm có lỗ thông hơi. Liên hoàn với địa đạo có các hầm rộng để nghỉ ngơi,

có nơi dự trữ vũ khí, lương thực, có giếng nước, có bếp Hoàng Cầm, có hầm chỉ huy, hầm giải phẫu ... Còn có cả hầm lớn, mái lợp thoáng mát, nguy trang khéo léo để xem phim, văn nghệ.

Trời, đất, quỷ thần ơi – hồi đó – sao cán bộ cách mạng giỏi dữ vậy cà? Ở dưới tuốt địa đạo cả chục thước mà không ai bị ngộp nước ráo trọi; đã vậy, họ còn làm kho chứa vũ khí, bệnh viện giải phẫu, và rạp để chiếu phim hay trình diễn văn nghệ nữa kìa.

Vậy mà bây giờ hễ cứ mưa là thủ đô Hà Nội trở thành Hà Lội, và thành phố Hồ Chí Minh (rực rỡ tên vàng) cũng bớt rực rỡ rất nhiều vì lụt lội... Khoảng cách rất gần giữa Sài Gòn và Củ Chi

(70 KM) và rất xa giữa “khả năng của chính quyền cách mạng” hồi thời chiến với thời bình khiến tôi hơi nghi ngại – nghi ngại về mức độ khả tín và khả xác của Wikipedia khi chuyển qua tiếng Việt!

Lò dò thêm một chap tôi tìm ra được một nguồn tài liệu khác viết về Củ Chi bởi một nhân vật có thẩm quyền – nhà văn Xuân Vũ. Ông là tác giả của bộ hồi ký 2000 Ngày Đêm Trần Thủ Củ Chi gồm 7 tập, với lời tựa, dưới hình thức một bức thư, Thư Gửi Cho Một Dũng Sĩ Đất Củ Chi.

“Lá thư gửi cho một nữ ‘dũng sĩ’ đất Củ Chi” nguyên văn như sau:

Em Bảy Mô thân mến,

Bất ngờ anh bắt gặp một quyển sách tiếng

Anh viết về địa đạo Củ Chi trong đó có đề cập tới em và hình em nữa. Xem xong quyển sách này anh cười phì vì nó hài hước và bịp bợm quá lẽ, anh không muốn nêu tên sách và tác giả ra đây vì họ không đáng cho anh gọi là nhà văn, mà họ chỉ đáng được gọi là những thằng bịp...

Anh tự hỏi tại sao tác giả quá ngây ngô để bị lừa một cách dễ dàng rồi trở lại lừa độc giả của họ một cách vô lương như thế. Nhưng cho dù họ bịp được toàn nhân loại đi nữa, họ cũng không lừa được anh và em, những kẻ đã từng đổ mồ hôi và máu trên mảnh đất này.

Riêng anh thì đã tử thủ mặt trận: Hai ngàn ngày đêm, không vắng mặt phút nào. Để nói cho độc

giả biết rằng bọn Cộng Sản đã bày trò bịp thế gian một lần nữa, sau vụ đường mòn xương trắng và khuyên những người nhẹ dạ chớ có mắc lừa, anh quyết định viết quyển sách này.

Họ bảo rằng bề dài địa đạo là 2 trăm dặm. Em có tin không? Sự thực Củ Chi có mấy khúc địa đạo còn tạm xài được trước khi Mỹ vô (1964)? Quận Củ Chi là một quận nhỏ gồm mười lăm xã cách Sài Gòn hai chục cây số đường chim bay, nhưng nó là cửa ngõ đi vào Sài Gòn cho nên có hai bên Quốc Gia lẫn Cộng Sản đều tử chiến ở đây, một chiến trường khốc liệt nhất Miền Nam trong cuộc chiến tranh lần thứ hai của nước ta.

Nếu tính bề châu vi thì quận Củ Chi đo được chừng 50 cây số. Như vậy bề dài của địa đạo ít nhất 4 lần chu vi Củ Chi. Họ còn viết rằng địa đạo đã lập thành một vòng đai thép bao quanh căn cứ Đồng Dù và người cán bộ mặt trận có thể ở dưới địa đạo nghe nhạc đang đánh ở trên căn cứ này. Cụ thể là ông Năm Phạm Sang ngồi đàn dưới địa đạo mà nghe Bob Hope diễn kịch ở trên đầu hấn.

Quyển sách ma này nói láo, nói bậy hoặc nói nhảm hầu hết về những gì đã xảy ra ở Củ Chi trong vòng 5 năm (1965-

1970) anh và em có mặt ở đó. Nhưng ở đây anh chỉ nhặt ra vài ba điểm quá ư ngu xuẩn của tác giả mà một người đã dám cầm bút viết nên sách dù kém tài đến đâu cũng không thể có được.

Ví dụ họ viết rằng anh Tám Lê và vợ là Thị Thắm mở xẻ thương binh dưới địa đạo. Xin hỏi: "Làm cách nào để đem thương binh xuống đó?" Nền biết rằng miệng địa đạo chỉ hẹp bằng cái khay trầu thôi. Người thường tuột xuống đó còn phải lách chứ không dễ dàng.

Thương binh, nếu nặng thì nằm trên cáng, còn nhẹ thì băng bó đầy mình làm sao tụt xuống được? Và nếu có tụt xuống được thì nằm ở đâu, dụng cụ gì, đèn đóm nào dùng cho cuộc giải phẫu.

Đó là chưa nói đến cái không khí ác độc ở dưới địa đạo. Người khỏe mạnh bắt buộc dĩ phải xuống địa đạo thì chỉ trong vài tiếng đồng hồ là đã mệt ngất ngư rồi: vì không đủ dưỡng khí! Nếu bị kẹt vài giờ dưới đó thì con người đã trở thành miếng giẻ rách, còn khi bò lên được thì đã quên hết tên họ mình. Vậy sau khi được giải phẫu, thương binh phải sống dưới đó làm sao?

Đó là chưa kể những việc lật vật khác như thương

binh phóng uế hoặc thủ tiêu những băng đầy máu me. Những người chưa từng ở địa đạo nghe mấy vị này mô tả chắc sẽ nghĩ rằng cuộc sống dưới địa đạo khỏe khoắn như ở trong nhà lầu có máy điều hòa không khí.

Xin thưa câu chuyện không đẹp tai cho lắm: Một lần nọ khi chui xuống địa đạo chúng tôi bị quân Việt Nam Cộng Hòa chốt trên đầu không lên được. Rủi thay một nữ cán bộ có đường kinh. Nếu ở trên mặt đất thì dù không kịp dùng băng vệ sinh người đàn bà vẫn không toát ra mùi gì (xin lỗi) nhưng ở dưới địa đạo gặp trường hợp này mọi người đều ngạt mình như sắp chết vì cái mùi uế tạp kia. Người chưa từng ở địa đạo không thể biết rằng đánh một cái rắm dưới đó chẳng khác nào bỏ một trái bom nguyên tử ...

Em Mô thân mến. Chúng ta hãy cùng nhau cúi hôn mảnh đất Củ Chi đau khổ của chúng ta hiện nay đang nhục nhã vì bị bọn Cộng Sản đem ra làm trò bịp thế gian ..."

Cái gì chớ "bịp" thì là nghề của "bọn Cộng Sản" mà, và Wikipedia (tiếng Việt) thì đúng là mảnh đất lý tưởng để cho mấy ông múa gậy vườn hoang. Chưa hết,

sau ... họ còn tính làm phim nữa cơ,

Tại buổi khai máy, đạo diễn Bùi Thạc Chuyên chia sẻ, đây là một khởi đầu tốt đẹp. Với cá nhân anh, "Địa đạo" là bộ phim rất đặc biệt. "Chưa có bộ phim nào thúc giục tôi mãnh liệt như thế, bất chấp mọi khó khăn, nhiều lúc tưởng chừng như không thể vượt qua được. Tôi tự hỏi sức mạnh đó là gì?

Bắt tay vào làm phim "Địa đạo", tôi cảm nhận được niềm tự hào về sức mạnh của dân tộc Việt Nam. Tôi cảm nhận được tình yêu với Tổ quốc, của các thế hệ đi trước đang chỉ đường cho tôi. Tôi cảm nhận được sau 50 năm, ngày hòa bình và thống nhất đất nước, thực sự đang làm ra những điều tốt đẹp trong đời sống của tất cả những người Việt Nam ngày hôm nay, trong đó có tôi.

Tôi cũng cảm nhận được khát khao cháy bỏng của tất cả chúng ta ở đây khi cùng nhau làm bộ phim này, phải làm sao cho xứng đáng để tưởng nhớ đến các anh hùng liệt sĩ đã hy sinh thân mình vì Tổ quốc, cũng như để cho các thế hệ mai sau có thể hiểu rõ hơn vì sao ngày 30/4/1975 thực sự là ngày "phước lành" cho tất cả chúng ta".

TNT

TPB HOÀNG ĐỨC THỌ

Sinh năm 1956.

Số quân 56/868.075. Binh 2.

ĐƠN VỊ: Đại đội 2, Tiểu đoàn 324
Địa Phương Quân thuộc T/K
Long Khánh. Bị thương cụt 2 đùi
tháng 4/1974.

Hiện nay bị nhiều thứ bệnh lão
không còn sức khỏe đi bán vé
số mưu sinh, sống với cha mẹ
già trên 90 tuổi và đứa em trai
ít không có vợ, hoàn cảnh rất
nghèo khổ.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông
Hoàng Đức Thọ.

ĐỊA CHỈ: 88/1B ấp Bảo Vinh A, xã
Bảo Vinh, thị xã Long Khánh,
tỉnh Đồng Nai.

ĐIỆN THOẠI em trai: 0902 758 891

TPB TRẦN XUYỀN

Sinh năm 1949.

Số quân 69/214.557, Trung Sĩ.

ĐƠN VỊ: Đại đội 1, TĐ 2/6, SĐ
2 Bộ Binh. Bị thương cụt chân
trái, bàn chân phải, mức mắt trái
tháng 6/1973 tại Bãi biển Bình
Sơn, Quảng Ngãi.

Do ảnh hưởng vết thương nơi
mắt trái nay mù luôn 2 mắt. Hiện
bị nhiều thứ bệnh lão, gia cảnh
rất nghèo khó.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông về
ông Trần Xuyên

ĐỊA CHỈ: Xóm Hồ Đại, thôn An
Khương, xã Bình An, H. Bình
Sơn, Quảng Ngãi.

ĐIỆN THOẠI 035 4933 918
- Con gái 036 5977 469

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân
Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

chứng minh

Khách mua nhà hỏi người realtor:

- Căn nhà khu đó có yên tĩnh không?
- Bảo đảm rất yên tĩnh ạ.
- Làm sao anh chắc được?
- Sao lại không. Cả 4 người chủ trước bị bắn chết mà chung quanh đâu có ai hay!

TRANG NGUYỄN (Baltimore-MD)

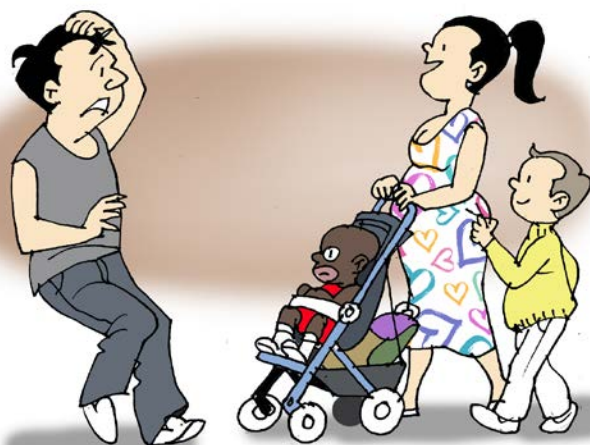

chọn lựa

Hai vợ chồng trẻ mới cưới bàn bạc về số con trong tương lai. Anh chồng nói:

- Anh muốn có 2 đứa, vậy là đủ đẹp.
- Em muốn 3 đứa, anh à.
- Không, 2 là 2. Sau đứa thứ hai, anh sẽ đi thất.
- Được thôi. Nhưng anh hứa sẽ xem đứa thứ ba như con ruột của mình.

THÁI KIM ÂU (LƯỢM TỬ NÉT)

BẢO HUÂN

tai họa

Bà nọ đi lễ ra thì bắt gặp một ông ăn mặc sang trọng ngồi ôm mặt ủ rũ ở vỉa hè. Bà đến gần hỏi:

- Có chuyện gì mà trông ông buồn phiền thế?

Người nọ ngược lên, mắt đỏ hoe:

- Ông trời thật quá bất công, bà ạ. Tôi đã có tất cả: tiền bạc, nhà to, xe đẹp, và một tình yêu tuyệt vời với một người con gái xinh đẹp...

- Nhưng rồi sao ...
- Vậy mà dùng một cái, tất cả mọi thứ đều biến mất!
- Chúa ôi! Chuyện gì đã xảy ra với ông?
- Vợ tôi biết được!

NGUYỄN TỊNH TỬ (DEER PARK-TX, SỬU TẮM)